Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä (uudelleenlaadittu teksti)

(EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/23/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008	L 76	54	19.3.2008
►M2	Komission direktiivi 2009/27/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009	L 94	97	8.4.2009
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/111/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009	L 302	97	17.11.2009

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2006/49/EY,

annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006,

sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä (uudelleenlaadittu teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOTKA

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([2]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä 15 päivänä maaliskuuta 1993 annettua neuvoston direktiiviä 93/6/ETY ([4]) on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Nyt kun mainittua direktiiviä edelleen muutetaan, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY ([5]) yhtenä tavoitteena on sallia sellaisten sijoituspalveluyritysten, joilla on kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten antama toimilupa ja joita nämä valvovat, perustaa sivuliikkeitä ja tarjota palvelujaan vapaasti muissa jäsenvaltiossa. Kyseisessä direktiivissä säädetään siis niiden sääntöjen yhteensovittamisesta, jotka koskevat sijoituspalveluyritysten toimiluvan myöntämistä ja sijoituspalveluyritystoiminnan harjoittamista.

(3) Direktiivissä 2004/39/EY ei kuitenkaan säädetä sijoituspalveluyritysten omia varoja koskevista yhteisistä säännöistä eikä siinä vahvisteta kyseisten yritysten perustamispääoman määrää; siinä ei myöskään säädetä yhteisiä puitteita valvonnalle niiden riskien osalta, joille kyseiset yritykset ovat alttiina.

(4) On aiheellista saada aikaan ainoastaan keskeinen, tarpeellinen ja riittävä yhdenmukaistaminen, jotta toimilupien ja toiminnan vakauteen kohdistuvien valvontajärjestelmien vastavuoroinen tunnustaminen voitaisiin suorittaa. Vastavuoroisen tunnustamisen saavuttamiseksi rahoitusalan sisämarkkinoilla olisi säädettävä toimenpiteistä, joilla sovitetaan yhteen sijoituspalveluyritysten omien varojen määritelmät, niiden perustamispääoman määrän vahvistaminen ja niihin kohdistuvien riskien valvontaa varten tarvittavat yhteiset puitteet.

([1]) EUVL C 234, 22.9.2005, s. 8.
([2]) EUVL C 52, 2.3.2005, s. 37.
([3]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. syyskuuta 2005 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2006.
([4]) EYVL L 141, 11.6.1993 s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/1/EY (EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).
([5]) EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

▼B

(5) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli säätää sijoituspalveluyrityksiin ja luottolaitoksiin sovellettavista vakavaraisuusvaatimuksista, niiden laskentasäännöistä ja kyseisten laitosten vakavaraisuusvalvonnasta, vaan ne voidaan suunnitellun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(6) On aiheellista, että perustamispääomalle vahvistetaan erisuuruiset määrät sen mukaan, millaista liiketoimintaa sijoituspalveluyrityksillä on lupa harjoittaa.

(7) Nykyisillä sijoituspalveluyrityksillä olisi oltava lupa tietyin edellytyksin jatkaa harjoittamaansa liiketoimintaa, vaikka ne eivät noudata uusille sijoituspalveluyrityksille vahvistettua perustamispääoman vähimmäismäärää.

(8) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa ankarampia sääntöjä kuin tässä direktiivissä säädetyt.

(9) Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi tarvitaan paitsi oikeudellisia sääntöjä myös jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välistä läheistä ja säännöllistä yhteistyötä sekä kyseisten viranomaisten soveltamien sääntely- ja valvontamenettelyjen merkittävää lähentämistä.

(10) Komission 11 päivänä toukokuuta 1999 antamassa tiedonannossa ”Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma” luetellaan erilaisia tavoitteita, jotka on saavutettava rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamiseksi. Lissabonissa 23 ja 24 päivänä maaliskuuta 2000 kokoontunut Eurooppa-neuvosto asetti tavoitteekseen panna toimintaohjelma täytäntöön vuoteen 2005 mennessä. Pääomavaatimusten uudelleenlaatiminen on toimintasuunnitelman keskeinen osa.

(11) Koska sijoituspalveluyritykset ovat harjoittamansa kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osalta alttiita samoille riskeille kuin luottolaitokset, on aiheellista, että luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14. kesäkuu 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY ([1]) asianomaisia säännöksiä sovelletaan myös sijoituspalveluyrityksiin.

(12) Sijoituspalveluyritysten tai luottolaitosten, jäljempänä yhdessä ”laitokset”, omilla varoilla voidaan laitosten toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi ja sijoittajien suojaamiseksi kattaa sellaisia tappioita, joiden kattamiseksi voitot eivät riitä. Toimivaltaisille viranomaisille omat varat ovat myös tärkeä arviointiperuste erityisesti laitosten vakavaraisuuden arvioinnissa ja muussa vakavaraisuusvalvonnassa. Laitokset kilpailevat sisämarkkinoilla suoraan keskenään. Sen vuoksi on aiheellista antaa yhteiset omia varoja koskevat perussäännöt, jotta voitaisiin vahvistaa yhteisön rahoitusjärjestelmää ja estää kilpailun vääristyminen.

(13) Johdanto-osan 12 kappaleen yhteydessä on tarkoituksenmukaista, että perustaksi otetaan direktiivissä 2006/48/EY säädetty omien varojen määritelmä ja että annetaan täydentäviä erityissääntöjä, joissa otetaan huomioon erot markkinariskiin liittyvien pääomavaatimusten soveltamisalassa.

(14) Direktiivissä 2000/12/EY on jo säädetty luottolaitosten osalta yhteisistä säännöistä, jotka koskevat erityyppisten riskien valvontaa ja seurantaa.

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1

▼B

(15) Vähimmäispääomavaatimuksia koskevia säännöksiä olisi tältä osin tarkasteltava yhdessä muiden sellaisten asiakirjojen kanssa, joilla yhdenmukaistetaan laitosten valvonnassa noudatettavia perusmenetelmiä.

(16) On tarpeen laatia luottolaitoksiin kohdistuvia markkinariskejä koskevat yhteiset säännöt ja laitoksiin kohdistuvien riskien valvonnassa noudatettavat täydentävät säännöt, jotka koskevat erityisesti markkinariskejä ja tarkemmin positioriskejä, vastapuoli- ja/-tai selvitysriskejä sekä valuuttariskejä.

(17) On tarpeen säätää käsitteestä ”kaupankäyntivarasto”, johon sisältyvät kaupankäyntiä varten hankittujen arvopapereiden ja muiden rahoitusvälineiden positiot, jotka ovat alttiita pääsääntöisesti markkinariskeille ja tiettyihin asiakkaille tarjottuihin rahoituspalveluihin liittyville riskeille.

(18) Jotta voitaisiin vähentää niiden laitosten hallinnollisia rasitteita, joilla kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan absoluuttinen ja suhteellinen osuus on vähäinen, kyseisten laitosten olisi voitava soveltaa direktiiviä 2006/48/EY tämän direktiivin liitteissä I ja II asetettujen vaatimusten sijaan.

(19) On tärkeää, että selvitys- tai toimitusriskiä valvottaessa otetaan huomioon olemassa olevat järjestelmät, jotka tarjoavat näitä riskejä pienentävän riittävän suojan.

(20) Laitosten olisi joka tapauksessa noudatettava tämän direktiivin säännöksiä silloin, kun on kyse valuuttariskien kattamisesta niiden koko liiketoiminnan osalta. Pääomavaatimusten olisi oltava lievemmät silloin, kun on kyse sellaisten valuuttojen positioista, jotka korreloivat läheisesti keskenään, ja tämä on osoitettavissa tilastoin tai on seurausta valtioiden välisistä sitovista sopimuksista.

(21) Hyödykkeisiin sijoittajia, mukaan lukien ne sijoittajat, joita nyt koskee vapautus direktiivin 2004/39/EY vaatimuksista, koskevia pääomavaatimuksia tarkistetaan tarvittaessa mainitun vapautuksen tarkistamisen yhteydessä, kuten kyseisen direktiivin 65 artiklan 3 kohdassa säädetään.

(22) Kaasu- ja energiamarkkinoiden vapauttamista koskeva tavoite on yhteisölle sekä taloudellisesti että poliittisesti tärkeä. Näin ollen kyseisillä markkinoilla toimiviin yrityksiin sovellettavien pääomavaatimusten ja muiden vakavaraisuussääntöjen olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saa tarpeettomasti estää vapauttamista koskevan tavoitteen toteutumista. Tämä tavoite on otettava huomioon erityisesti, kun suoritetaan johdanto-osan 21 kappaleessa tarkoitettuja tarkistuksia.

(23) Laitosten koko liiketoiminnan kattava korkoriskien sisäinen valvonta- ja hallintajärjestelmä on erityisen tärkeä keino rajoittaa näitä riskejä mahdollisimman paljon. Toimivaltaisten viranomaisten olisi sen vuoksi valvottava tällaisia järjestelmiä.

(24) Koska direktiivissä 2006/48/EY ei anneta yhteisiä sääntöjä pääsääntöisesti markkinariskeille alttiisiin liiketoimintoihin liittyvien suurten riskikeskittymien seurantaa ja valvontaa varten, on tarpeen antaa kyseiset säännöt.

(25) Operatiiviset riskit ovat merkittäviä laitoksiin kohdistuvia riskejä, jotka on katettava omin varoin. On välttämätöntä, että Euroopan unionissa toimivien laitosten monimuotoisuus otetaan huomioon tarjoamalla vaihtoehtoisia lähestymistapoja.

(26) Direktiivissä 2006/48/EY on esitetty konsolidoinnin periaate. Siinä ei kuitenkaan säädetä yhteisistä säännöistä, jotka koskevat sellaisten rahoituslaitosten konsolidointia, joiden liiketoiminnot ovat pääsääntöisesti alttiita markkinariskeille.

▼B

(27) Konsolidointiryhmään kuuluvien laitosten riittävän vakavaraisuuden varmistamiseksi on välttämätöntä, että vähimmäispääomavaatimuksia sovelletaan ryhmän konsolidoidun taloudellisen tilanteen perusteella. Jotta voidaan varmistaa, että omat varat jakautuvat ryhmän sisällä tarkoituksenmukaisesti ja ovat tarvittaessa käytettävissä sijoitusten suojaamiseen, vähimmäispääomavaatimuksia olisi sovellettava ryhmän yksittäisiin laitoksiin, ellei tätä tavoitetta voida muutoin tehokkaasti saavuttaa.

(28) Direktiiviä 2006/48/EY ei sovelleta sellaisiin ryhmiin, joihin kuuluu yksi tai useampi sijoituspalveluyritys mutta ei lainkaan luottolaitoksia. Sen vuoksi olisi säädettävä yhteisistä säännöistä sijoituspalveluyritysten konsolidoidun valvonnan aikaansaamiseksi.

(29) Laitosten olisi varmistettava, että niiden pääoma on määrältään, laadultaan ja jakautumiseltaan riittävä kaikkien sellaisten riskien kattamiseksi, joille ne ovat tai voivat olla alttiina. Laitoksilla olisi sen vuoksi oltava käytössään strategioita ja menettelyjä sisäisen pääomansa riittävyyden arvioimiseksi ja säilyttämiseksi.

(30) Toimivaltaisten viranomaisten olisi arvioitava laitosten omien varojen riittävyys niiden riskien perusteella, joille kyseiset laitokset ovat alttiina.

(31) Jotta pankkialan sisämarkkinat voivat toimia tehokkaasti, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi edistettävä tämän direktiivin johdonmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen yhdenmukaistamista yhteisössä ja lisäksi sen olisi raportoitava saavutetusta edistyksestä vuosittain yhteisöjen toimielimille.

(32) Jotta sisämarkkinoiden toimivuutta voitaisiin parantaa, on välttämätöntä, että yhteisön yhdenmukaistettuun lainsäädäntöön sisältyvien säännösten täytäntöönpanoa ja soveltamista lähennetään huomattavasti nykyisestä.

(33) Edellä mainitusta syystä ja sen varmistamiseksi, ettei useammassa jäsenvaltiossa toimiville yhteisön laitoksille aiheudu kohtuutonta rasitetta yksittäisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten toimilupa- ja valvontaviranomaisten pysyvistä tehtävistä, kyseisten viranomaisten välistä yhteistyötä olisi merkittävästi tehostettava. Tässä yhteydessä olisi vahvistettava konsolidointiryhmän valvojan asemaa.

(34) Jotta sisämarkkinoiden toimivuutta voitaisiin parantaa ja jotta voitaisiin saavuttaa unionin kansalaisten näkökulmasta riittävä läpinäkyvyys, toimivaltaisten viranomaisten olisi julkistettava tarkoituksenmukaisen vertailun mahdollistavalla tavalla tiedot tämän direktiivin mukaisten vaatimusten täytäntöönpanotavasta.

(35) Laitoksille olisi asetettava tarkoituksenmukaiset tietojen julkistamisvelvollisuudet markkinakurin tiukentamiseksi ja niiden kannustamiseksi markkinastrategiansa, riskinhallintajärjestelmänsä ja sisäisen johto-organisaationsa parantamiseen.

(36) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(37) Euroopan parlamentti esitti lainsäädännön täytäntöönpanosta rahoituspalvelujen alalla 5 päivänä helmikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa ([2]), että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla pitäisi perustamissopimuksen 251 mukaisten parlamentin lainsäädäntöoikeuksien perusteella olla tasavertainen asema komission täytäntöönpanovallan käytön valvonnassa. Komissio yhtyi tähän pyyntöön komission puheenjohtajan samana päivänä parlamentille antamassa juhlallisessa vakuutuksessa. Komissio teki 11 päivänä joulukuuta 2002 ehdotuksen päätöksen 1999/468/EY muuttami-

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL C 284 E, 21.11.2002, s. 115.

▼B

sesta ja antoi 22 päivänä huhtikuuta 2004 muutetun ehdotuksen. Euroopan parlamentti katsoo, että ehdotus ei säilytä sen lainsäädäntöoikeuksia. Euroopan parlamentti katsoo, että Euroopan parlamentilla ja neuvostolla olisi oltava mahdollisuus arvioida täytäntöönpanovallan siirtämistä komissiolle tietyn määräajan kuluessa. Siksi on asianmukaista rajoittaa ajanjaksoa, jonka aikana komissio voi hyväksyä täytäntöönpanotoimia.

(38) Euroopan parlamentille olisi annettava ehdotettujen muutosten ja täytäntöönpanotoimenpiteiden tarkastelua ja niitä koskevan lausunnon antamista varten kolmen kuukauden määräaika, joka lasketaan siitä, kun ne on toimitettu sille ensimmäisen kerran. Tätä määräaikaa olisi kuitenkin voitava kiireellisissä ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa lyhentää. Jos Euroopan parlamentti antaa päätöslauselman edellä mainitussa määräajassa, komission olisi tarkasteltava ehdotettuja muutoksia ja toimenpiteitä uudelleen.

(39) On tarpeen säätää erityisistä siirtymäjärjestelyistä, jotta voidaan välttää markkinahäiriöt ja säilyttää omien varojen kokonaismäärät tietyllä tasolla.

(40) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina.

(41) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava niihin säännöksiin, jotka merkitsevät sisällön muutosta aikaisempiin direktiiveihin. Velvollisuus saattaa muuttamattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aikaisempiin direktiiveihin.

(42) Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa niiden on saatettava liitteessä VIII olevassa B osassa mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 jakso

kohde ja soveltamisala

1 artikla

1. Tässä direktiivissä säädetään sijoituspalveluyrityksiin ja luottolaitoksiin sovellettavista vakavaraisuusvaatimuksista, niiden laskentasäännöistä ja kyseisten laitosten vakavaraisuusvalvonnasta. Jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin säännöksiä 3 artiklassa määriteltyihin sijoituspalveluyrityksiin ja luottolaitoksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää täydentäviä tai ankarampia vaatimuksia niille sijoituspalveluyrityksille ja luottolaitoksille, joille ne ovat myöntäneet toimiluvan.

2 artikla

1. Jollei tämän direktiivin 18, 20, 22–32, 34 ja 39 artiklasta muuta johdu, direktiivin 2006/48/EY 68–73 artiklaa sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin soveltuvin osin. Sovellettaessa direktiivin 2006/48/EY 70, 71 ja 72 artiklaa sijoituspalveluyrityksiin kaikki viittaukset jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan luottolaitokseen katsotaan viittauksiksi jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaan sijoituspalveluyritykseen ja

▼B

kaikki viittaukset Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaan luottolaitokseen katsotaan viittauksiksi Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivaan sijoituspalveluyritykseen.

Kun luottolaitoksella on emoyrityksenä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys, konsolidoituja vaatimuksia sovelletaan vain tähän sijoituspalveluyritykseen direktiivin 2006/48/EY71, 72 ja 73 artiklan mukaisesti.

Kun sijoituspalveluyrityksellä on emoyrityksenä jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva luottolaitos, konsolidoituja vaatimuksia sovelletaan vain tähän luottolaitokseen direktiivin 2006/48/EY 71, 72 ja 73 artiklan mukaisesti.

Kun rahoitusalan holdingyhtiöllä on tytäryrityksinä sekä luottolaitos että sijoituspalveluyritys, rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoituun taloudelliseen tilanteeseen perustuvia vaatimuksia on sovellettava luottolaitokseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuun ryhmään ei kuulu yhtään luottolaitosta, direktiiviä 2006/48/EY sovelletaan seuraavin mukautuksin:

a) kaikki viittaukset luottolaitoksiin katsotaan viittauksiksi sijoituspalveluyrityksiin;

b) kaikki direktiivin 2006/48/EY 125 artiklassa ja 140 artiklan 2 kohdassa olevat viittaukset kyseisen direktiivin muihin artikloihin katsotaan viittauksiksi direktiiviin 2004/39/EY;

c) direktiivin 2006/48/EY 39 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi viittaukset Euroopan pankkikomiteaan katsotaan viittauksiksi neuvostoon ja komissioon; ja

d) poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/48/EY 140 artiklan 1 kohdassa säädetään, korvataan kyseisen artiklan ensimmäinen virke seuraavalla virkkeellä silloin, kun ryhmään ei kuulu luottolaitosta: ”Kun sijoituspalveluyrityksellä, rahoitusalan holdingyhtiöllä tai monialan holdingyhtiöllä on määräysvalta yhdessä tai useammassa tytäryrityksessä, jotka ovat vakuutusyrityksiä, toimivaltaisten viranomaisten ja vakuutusyritysten julkisesta valvonnasta vastuussa olevien viranomaisten on toimittava läheisessä yhteistyössä.”

2 jakso

Määritelmät

3 artikla

1. Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”luottolaitoksella” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;

b) ”sijoituspalveluyrityksillä” tarkoitetaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjä laitoksia, joita koskevat kyseisessä direktiivissä asetetut vaatimukset, lukuun ottamatta:

   i) luottolaitoksia,

   ii) p alakohdassa määriteltyjä paikallisia yrityksiä, ja

   iii) yrityksiä, joiden toimilupa kattaa ainoastaan sijoitusneuvonnan ja/tai sijoittajien toimeksiantojen vastaanottamisen ja välittämisen siten, että niillä ei ole hallussaan asiakkaittensa varoja tai arvopapereita, ja joilla tämän vuoksi ei koskaan saa olla velkaa asiakkailleen;

c) ”laitoksilla” tarkoitetaan luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä;

d) ”kolmansien maiden tunnustetuilla sijoituspalveluyrityksillä” tarkoitetaan yrityksiä, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

▼B

i) ne ovat yrityksiä, jotka kuuluisivat sijoituspalveluyrityksen määritelmän piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet yhteisöön,

ii) ne ovat yrityksiä, joilla on toimilupa kolmannessa maassa, ja

iii) ne ovat yrityksiä, joihin sovelletaan ja joiden on noudatettava vakavaraisuussääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset pitävät vähintään yhtä ankarina kuin tässä direktiivissä annettuja sääntöjä;

e) ”rahoitusvälineellä” tarkoitetaan mitä tahansa sopimusta, joka synnyttää yhdelle osapuolelle rahoitusvaroihin kuuluvan erän ja samalla toiselle osapuolelle rahoitusvelan tai oman pääoman ehtoisen rahoitusvälineen;

f) ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä” tarkoitetaan sijoituspalveluyritystä, jolla on tytäryrityksenä laitos tai rahoituslaitos tai jolla on omistusyhteys tällaisiin laitoksiin ja joka ei itse ole samassa jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen toisen laitoksen tai samassa jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;

g) ”Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla sijoituspalveluyrityksellä” tarkoitetaan sellaista jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivaa sijoituspalveluyritystä, joka ei ole jossakin jäsenvaltiossa toimiluvan saaneen toisen laitoksen tai jossakin jäsenvaltiossa perustetun rahoitusalan holdingyhtiön tytäryritys;

h) ”pörssin ulkopuolisilla (OTC-)johdannaissopimuksilla” tarkoitetaan eriä, jotka kuuluvat direktiivin 2006/48/EY liitteen IV sisältämään luetteloon lukuun ottamatta eriä, joiden vastuuarvo on kyseisen direktiivin liitteessä III olevan 2 osan 6 kohdan mukaisesti nolla;

i) ”säännellyillä markkinoilla” tarkoitetaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määriteltyjä markkinoita;

j) ”vaihdettavalla arvopaperilla” tarkoitetaan arvopaperia, joka oikeuttaa sen haltijan vaihtamaan sen toiseen arvopaperiin;

k) ”optiotodistuksella” tarkoitetaan arvopaperia, joka antaa sen haltijalle oikeuden ostaa kohde-etuus tiettyyn ennalta määrättyyn hintaan optiotodistuksen voimassaoloaikana tai sen voimassaolon päättymispäivänä ja joka voidaan selvittää toimittamalla kohde-etuus tai käyttämällä nettoarvontilitystä;

l) ”varaston terminoinnilla” tarkoitetaan positioita, joissa varasto on myyty termiinillä ja rahoituskustannukset pysyvät muuttumattomina termiinimyyntiin asti;

m) ”takaisinostosopimuksella” ja ”takaisinmyyntisopimuksella” tarkoitetaan sopimusta, jolla laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä taikka arvopapereiden tai hyödykkeiden omistusoikeuteen liittyviä oikeuksia, jotka arvopapereihin tai hyödykkeisiin liittyvien oikeuksien haltijana oleva tunnustettu pörssi on taannut, edellyttäen että laitoksella ei sopimuksen mukaan ole oikeutta luovuttaa tai pantata tiettyä arvopaperia tai hyödykettä samanaikaisesti useammalle kuin yhdelle vastapuolelle ja että laitos tai sen vastapuoli sitoutuu ostamaan arvopaperit tai hyödykkeet (tai niiden sijasta samalla tavoin yksilöidyt arvopaperit tai hyödykkeet) takaisin sovittuun hintaan ajankohtana, jonka myyjä on määrännyt tai määrää myöhemmin; tällainen sopimus on takaisinostosopimus, jos laitos on sopimuksessa arvopapereiden tai hyödykkeiden myyjänä, ja takaisinmyyntisopimus, jos laitos on sopimuksessa ostajana;

n) ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamisella” ja ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottamisella” tarkoitetaan tapahtumaa, jossa laitos tai sen vastapuoli luovuttaa arvopapereita tai hyödykkeitä asianmukaista vakuutta vastaan ja lainaksiottaja sitoutuu palauttamaan vastaavat arvopaperit tai hyödykkeet myöhempänä päivämääränä tai kun arvopaperit tai hyödykkeet luovuttanut laitos sitä vaatii; sen laitoksen osalta, joka luovuttaa arvopaperit tai hyö-

▼B

dykkeet, kyseessä on ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antaminen”, ja sen laitoksen osalta, jolle ne luovutetaan, ”arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi ottaminen”;

o) ”selvitysosapuolella” tarkoitetaan pörssin tai selvitysyhteisön jäsentä, jolla on suora sopimukseen perustuva yhteys keskusvastapuoleen (selvityksen takaaja);

p) ”paikallisella yrityksellä” tarkoitetaan yritystä, joka käy kauppaa omaan lukuunsa rahoitustermiinien, optioiden tai muiden johdannaisten markkinoilla ja käteismarkkinoilla ainoana tarkoituksenaan positioiden suojaaminen johdannaismarkkinoilla taikka joka käy kauppaa muiden kyseisten markkinoiden jäsenten kanssa ja jonka samojen markkinoiden selvitysosapuolet ovat taanneet, kyseisten markkinoiden selvitysosapuolten ollessa vastuussa näiden yritysten solmimien sopimusten täytäntöönpanosta;

q) ”deltalla” tarkoitetaan option kohde-etuuden pienen hinnanmuutoksen aiheuttamaa odotettua option hinnanmuutosta;

r) ”omilla varoilla” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY mukaisia omia varoja; ja

s) ”pääomalla” tarkoitetaan omia varoja.

Sovellettaessa konsolidoitua valvontaa sijoituspalveluyrityksiin luetaan myös kolmansien maiden sijoituspalveluyritykset.

Sovellettaessa e alakohtaa rahoitusvälineisiin luetaan sekä käteisinstrumentit että johdannaisinstrumentit, joiden arvo johdetaan niiden kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen hinnasta tai kohde-etuutena olevasta korosta tai indeksistä taikka muun kohde-etuutena olevan erän hinnasta, ja niihin luetaan vähintään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevassa C osassa luetellut instrumentit.

2. Termeillä ”emoyritys”, ”tytäryritys”, ”omaisuudenhoitoyhtiö” ja ”rahoituslaitos” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 4 artiklassa tällaisiksi yrityksiksi määriteltyjä yrityksiä.

Termeillä ”rahoitusalan holdingyhtiö”, ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö”, ”Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö” ja ”avustavia palveluja tuottava yritys” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 4 artiklassa tällaisiksi yrityksiksi määriteltyjä yrityksiä lukuun ottamatta viittauksia luottolaitoksiin, jotka katsotaan viittauksiksi laitoksiin.

3. Sovellettaessa direktiiviä 2006/48/EY sellaisiin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ryhmiin, joihin ei kuulu luottolaitosta, sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”rahoitusalan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat joko yksinomaan tai pääasiassa sijoituspalveluyrityksiä tai muita rahoituslaitoksia, joista ainakin yksi on sijoituspalveluyritys, ja joka ei ole finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/87/EY ([1]) tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;

b) ”monialan holdingyhtiöllä” tarkoitetaan emoyritystä, joka on muu kuin rahoitusalan holdingyhtiö tai sijoituspalveluyritys tai direktiivissä 2002/87/EY tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö ja jonka tytäryrityksistä vähintään yksi on sijoituspalveluyritys; ja

c) ”toimivaltaisilla viranomaisilla” tarkoitetaan kansallisia viranomaisia, jotka ovat lain tai asetuksen nojalla valtuutetut valvomaan sijoituspalveluyrityksiä.

([1]) EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2005/1/EY.

▼B

II LUKU

Perustamispääoma

4 artikla

Tässä direktiivissä ”perustamispääomalla” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohtaa.

5 artikla

1. Niillä sijoituspalveluyrityksillä, jotka eivät käy kauppaa rahoitusvälineillä omaan lukuunsa tai harjoita emissiontakaamista mutta joilla on hallussaan asiakkaidensa varoja ja/tai arvopapereita ja jotka tarjoavat yhtä tai useampaa seuraavista palveluista, on oltava 125 000 euron perustamispääoma:

a) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen vastaanottaminen ja välittäminen;

b) rahoitusvälineitä koskevien, sijoittajien toimeksiantojen toteuttaminen; tai

c) rahoitusvälineitä koskevien yksittäisten sijoitussalkkujen hoito.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset, jotka toteuttavat rahoitusvälineitä koskevia sijoittajien toimeksiantoja, pitävät hallussaan kyseisiä rahoitusvälineitä omaan lukuunsa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tällaiset positiot johtuvat ainoastaan siitä, ettei sijoituspalveluyritys kykene sijoittajien toimeksiantojen tarkkaan kattamiseen;

b) kaikkien tällaisten positioiden yhteenlaskettu markkina-arvo ei ylitä 15:tä prosenttia yrityksen perustamispääomasta;

c) yritys täyttää 18, 20 ja 28 artiklassa säädetyt edellytykset; ja

d) tällaiset positiot ovat satunnaisia ja tilapäisiä, ja ne on ehdottomasti rajoitettu ajaksi, joka on välttämätön kyseisen transaktion toteuttamiseksi.

Rahoitusvälineisiin liittyvien kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden hallussapitoa omien varojen sijoittamiseksi ei pidetä 1 tai 3 kohdassa tarkoitettuna kaupankäyntinä.

3. Jäsenvaltiot voivat alentaa 1 kohdassa tarkoitetun määrän 50 000 euroon silloin, kun yrityksen toimilupa ei kata asiakkaiden varojen tai arvopapereiden hallussapitoa, kaupankäyntiä omaan lukuun tai emissiontakaamista.

6 artikla

Paikallisilla yrityksillä on oltava 50 000 euron perustamispääoma, jos ne käyttävät sijoittautumisvapautta ja/tai vapautta tarjota direktiivin 2004/39/EY 31 tai 32 artiklassa määriteltyjä palveluja.

7 artikla

Edellä 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuilla yrityksillä on oltava:

a) 50 000 euron perustamispääoma; tai

b) koko yhteisön alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään

▼B

1 000 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 1 500 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden; tai

c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a ja b alakohdassa esitettyjä määriä vastaava katetaso.

Komissio tarkistaa Eurostatin julkaisemassa Euroopan kuluttajahintaindeksissä tapahtuneiden muutosten huomioon ottamiseksi ensimmäisessä kohdassa tarkoitetut määrät säännöllisesti siten, että tarkistukset tehdään yhdenmukaisesti ja samanaikaisesti vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY ([1]) 4 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävien mukautusten kanssa.

8 artikla

Jos 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettu yritys rekisteröidään myös direktiivin 2002/92/EY mukaisesti, sen on täytettävä kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettu edellytys ja lisäksi sillä on oltava:

a) 25 000 euron perustamispääoma; tai

b) koko yhteisön alueen kattava ammatillinen vastuuvakuutus tai ammattitoimintaan liittyvästä huolimattomuudesta aiheutuvan korvausvastuun varalta muu vastaava vakuus, jonka määrä on vähintään 500 000 euroa korvausvaatimusta kohden ja 750 000 euroa kaikkia yhden vuoden aikana esitettyjä korvausvaatimuksia kohden; tai

c) perustamispääoman ja ammatillisen vastuuvakuutuksen yhdistelmä siinä muodossa, että tuloksena on a ja b alakohdassa esitettyjä määriä vastaava katetaso.

9 artikla

Kaikilla muilla sijoituspalveluyrityksillä kuin niillä, joita tarkoitetaan 5–8 artiklassa, on oltava 730 000 euron perustamispääoma.

10 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa säädetään jäsenvaltiot voivat jatkaa toimilupaa sellaisten sijoituspalveluyritysten ja 6 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta, jotka ovat olleet olemassa ennen 31 päivää joulukuuta 1995 ja joiden omat varat ovat 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa säädettyjä perustamispääomia pienemmät.

Tällaisten yritysten omat varat eivät saa laskea alhaisemmalle tasolle kuin korkein viitetaso, joka on laskettu direktiivin 93/6/ETY tiedoksiantamispäivän jälkeen. Viitetaso on omien varojen päivittäinen keskiarvo, joka lasketaan laskentapäivää edeltävältä kuuden kuukauden jaksolta. Tämä viitetaso on laskettava kyseiseltä jaksolta joka kuudes kuukausi.

2. Jos 1 kohdan mukaisessa yrityksessä määräysvaltaa käyttävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on vaihtunut, tämän yrityksen omien varojen on saavutettava vähintään 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa kyseistä yritystä varten säädetty taso, lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse ensimmäisestä vuoden 1995 joulukuun 31 päivän jälkeen toteutetusta perintöön perustuvasta luovutuksesta, edellyttäen että toimivaltaiset viranomaiset antavat suostumuksensa ja että poikkeusta sovelletaan enintään 10 vuoden ajan kyseisen luovutuksen jälkeen.

([1]) EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

▼B

3. Tietyissä erityisissä tilanteissa ja toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella, kun on kyse kahden tai useamman sijoituspalveluyrityksen ja/tai 6 artiklassa tarkoitetun yrityksen sulautumisesta, ei sulautumisesta syntyvän yrityksen omien varojen tarvitse saavuttaa 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa säädettyä tasoa. Kuitenkin jos 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa säädettyä tasoa ei ole saavutettu, uuden yrityksen omat varat eivät saa alittaa sulautumispäivänä todettua sulautuneiden yritysten omien varojen kokonaismäärää.

4. Sijoituspalveluyritysten ja 6 artiklassa tarkoitettujen yritysten omat varat eivät saa laskea 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa sekä 6 ja 9 artiklassa sekä tämän artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyä tasoa alemmaksi.

Jos ne ovat kuitenkin kyseistä tasoa alhaisemmalla tasolla, toimivaltaiset viranomaiset voivat, jos on olosuhteiden vuoksi perusteltua, myöntää näille yrityksille ja sijoituspalveluyrityksille määräajan, jossa nämä voivat korjata tilanteen tai lopettaa liiketoimintansa.

III LUKU

Kaupankäyntivarasto

11 artikla

1. Laitoksen kaupankäyntivarasto muodostuu sellaisista rahoitusväline- ja hyödykepositioista, jotka laitos on ottanut joko kaupankäyntitarkoituksessa tai kaupankäyntivaraston sellaisten muiden erien suojaamiseksi, joihin ei kohdistu niiden jälkimarkkinakelpoisuutta rajoittavia sopimuksia tai jotka ovat suojattavissa.

2. Kaupankäyntitarkoituksessa otetut positiot laitos on tarkoituksella ottanut lyhytaikaista kauppaa varten ja/tai voidakseen lyhyellä aikavälillä hyötyä tosiasiallisista tai odotetuista osto- ja myyntihinnan välisistä erotuksista taikka muista hinnan tai koron vaihteluista. Position käsitteeseen luetaan kaupankäynti omaan lukuun, asiakaskaupankäynti sekä markkinatakaus.

3. Kaupankäyntitarkoitus on voitava osoittaa sellaisten strategioiden, toimintatapojen ja menettelyjen perusteella, jotka laitos on luonut hoitaakseen positiota tai sijoitussalkkua liitteessä VII olevan A osan mukaisesti.

4. Laitosten on luotava ja pidettävä yllä kaupankäyntivaraston hallinta- ja valvontajärjestelmiä liitteessä VII olevan B ja D osan mukaisesti.

5. Sisäinen suojaus voidaan sisällyttää kaupankäyntivarastoon; tällöin on sovellettava liitteessä VII olevaa C osaa.

IV LUKU

Omat varat

12 artikla

▼M3

”Ensisijaisilla omilla varoilla” tarkoitetaan direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–c a alakohdassa tarkoitettujen erien summaa, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdassa tarkoitettujen erien summa.

▼B

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2009 asianmukaisen ehdotuksen tämän luvun muuttamiseksi.

▼B

13 artikla

1. Jollei tämän artiklan 2–5 kohdasta tai 14–17 artiklasta muuta johdu, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omat varat määritetään direktiivin 2006/48/EY mukaisesti.

Lisäksi ensimmäistä alakohtaa sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, joiden oikeudellinen muoto ei ole jokin yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ([1]) 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista oikeudellisista muodoista.

2. Poikkeuksena siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että ne laitokset, joiden on täytettävä 21 ja 28–32 artiklan sekä liitteiden I ja III–VI mukaisesti lasketut pääomavaatimukset, voivat yksinomaan tähän tarkoitukseen soveltaa vaihtoehtoista omien varojen määritysmenetelmää. Mitään edellä mainittuun tarkoitukseen käytetyistä omista varoista ei voida käyttää samanaikaisesti muiden pääomavaatimusten täyttämiseen.

Tässä vaihtoehtoisessa määritysmenetelmässä omat varat määritetään tämän alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen erien summana, josta vähennetään d alakohdassa tarkoitettu erä toimivaltaisten viranomaisten voidessa päättää, vähennetäänkö viimeksi mainittu erä:

a) direktiivin 2006/48/EY mukaiset omat varat, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 57 artiklan l–p alakohtaa niiden sijoituspalveluyritysten osalta, joiden on vähennettävä tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärästä tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettu erä,

b) laitosten kaupankäyntivaraston nettovoitot, joista on vähennetty kaikki ennakoitavat kulut ja osingot, vähennettyinä laitosten muista liiketoiminnoista aiheutuneilla nettotappioilla, sillä edellytyksellä, että mitään näistä määristä ei ole vielä sisällytetty tämän kohdan a alakohtaan direktiivin 2006/48/EY57 artiklan b tai k alakohdan mukaisena eränä,

c) etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat ja/tai 5 kohdassa tarkoitetut erät, jollei tämän artiklan 3 ja 4 kohdan ja 14 artiklan vaatimuksista muuta johdu, ja

d) jäljempänä 15 artiklassa mainitut epälikvidit varat.

3. Edellä 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuilla etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevilla lainoilla on oltava vähintään kahden vuoden alkuperäinen juoksuaika. Niiden on oltava täysin maksettuja, eikä lainasopimuksessa saa olla lauseketta siitä, että muissa tilanteissa kuin laitoksen toiminnan lopettamista koskevissa tilanteissa velka on maksettava ennen sovittua erääntymispäivää, jollei muunlaiselle menettelylle ole saatu toimivaltaisten viranomaisten hyväksymistä. Tällaisten etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen pääomaa ja korkoja ei voida maksaa takaisin, jos takaisinmaksu johtaa siihen, että kyseisen laitoksen omat varat ovat vähemmän kuin 100 prosenttia sen yhteenlasketuista pääomavaatimuksista.

Lisäksi laitosten on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille kaikkien näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen takaisinmaksusta silloin, kun laitoksen omat varat ovat vähemmän kuin 120 prosenttia sen yhteenlasketuista pääomavaatimuksista.

4. Edellä 2 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetut etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat eivät saa ylittää 150:tä prosenttia sellaisten ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan 21 ja 28–32 artiklan sekä liitteiden I–VI mukaisesti lasketut pääomavaatimukset, ja ne voivat lähestyä tätä ylära-

([1]) EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/51/EY (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16).

▼B

jaa ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä erityistapauksissa.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset korvaavat 2 kohdan 2 alakohdan c alakohdassa tarkoitetut etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat lainat direktiivin 2006/48/EY57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitetuilla erillä.

14 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset ylittävät etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa oleville lainoille 13 artiklan 4 kohdassa säädetyn ylärajan, jos ne pitävät tätä vakavaraisuuden kannalta hyväksyttävänä, ja sillä edellytyksellä, että näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen ja 13 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on enintään 200 prosenttia sellaisten ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan 21 ja 28–32 artiklan sekä liitteiden I ja III–VI mukaisesti lasketut pääomavaatimukset, tai enintään 250 prosenttia tästä määrästä tapauksissa, joissa sijoituspalveluyritykset vähentävät 13 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetun erän omia varoja laskettaessa.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että luottolaitokset ylittävät etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa oleville lainoille 13 artiklan 4 kohdassa säädetyn ylärajan, jos ne pitävät tätä vakavaraisuuden kannalta hyväksyttävänä, ja sillä edellytyksellä, että näiden etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevien lainojen ja direktiivin 2006/48/EY57 artiklan d–h alakohdassa tarkoitettujen erien kokonaismäärä on enintään 250 prosenttia sellaisten ensisijaisten omien varojen määrästä, jotka ovat käytettävissä kattamaan tämän direktiivin 28–32 artiklan sekä liitteiden I ja III–VI mukaisesti lasketut pääomavaatimukset.

15 artikla

Edellä 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuihin epälikvideihin varoihin kuuluvat:

a) aineelliset käyttöomaisuushyödykkeet (lukuun ottamatta lainojen vakuutena olevia maita ja rakennuksia);

b) sellaiset omistusosuudet luotto- tai rahoituslaitoksissa, mukaan lukien etuoikeusasemaltaan huonommassa asemassa olevat saamiset kyseisiltä laitoksilta, jotka voidaan lukea tällaisten laitosten omiin varoihin, jollei niitä ole vähennetty direktiivin 2006/48/EY57 artiklan l–p alakohdan tai tämän direktiivin 16 artiklan ensimmäisen kohdan d alakohdan mukaisesti;

c) sellaiset omistusosuudet ja muut sijoitukset muissa yrityksissä kuin luotto- tai rahoituslaitoksissa, jotka eivät ole jälkimarkkinakelpoisia;

d) tytäryritysten pääomavajeet;

e) muut talletukset kuin ne, jotka voidaan maksaa takaisin yhdeksässäkymmenessä päivässä, ja lukuun ottamatta katevaatimuksia, jotka liittyvät termiineihin ja optiosopimuksiin;

f) lainat ja muut maksettavat erät kuin ne, jotka on maksettava takaisin 90 päivässä; ja

g) fyysiset varastot, lukuun ottamatta tapauksia, joihin jo sovelletaan pääomavaatimuksia, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin 18 ja 20 artiklassa säädetyt vaatimukset.

Sovellettaessa b alakohtaa tilanteessa, jossa luotto- tai rahoituslaitoksen osakkeita pidetään hallussa väliaikaisesti kyseisen laitoksen uudelleenjärjestämiseksi ja pelastamiseksi toteutettavan taloudellisen auttamistoimen aikana, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta tätä

▼B

artiklaa. Ne voivat olla soveltamatta sitä myös sellaisten osakkeiden osalta, jotka ovat osa sijoituspalveluyrityksen kaupankäyntivarastoa.

16 artikla

Sijoituspalveluyritykset, jotka kuuluvat yritysryhmään, jolle on myönnetty 22 artiklassa tarkoitettu poikkeus, laskevat omat varansa 13, 14 ja 15 artiklan mukaisesti, jollei seuraavasta muuta johdu:

a) vähennetään 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetut epälikvidit varat;

b) edellä 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu vapautus ei koske sellaisia direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan l–p alakohdan osatekijöitä, jotka sijoituspalveluyrityksellä on hallussaan niiden yritysten osalta, jotka kuuluvat konsolidointiin sellaisena kuin se on määritelty tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa

c) direktiivin 2006/48/EY66 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut rajat on laskettava ensisijaisten omien varojen perusteella, joista on vähennetty ne kyseisen direktiivin 57 artiklan l–p alakohtaan sisältyvät osatekijät, joihin viitataan tämän artiklan b alakohdassa ja jotka sisältyvät kyseisten laitosten ensisijaisiin omiin varoihin; ja

d) ne direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan l–p alakohdassa tarkoitetut osatekijät, joihin viitataan c alakohdassa, vähennetään pikemminkin ensisijaisista omista varoista kuin kyseisen direktiivin 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaikkien erien yhteismäärästä erityisesti sovellettaessa tämän direktiivin 13 artiklan 4 ja 5 kohtaa ja 14 artiklaa.

17 artikla

1. Kun laitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärää direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen II soveltamista varten, sovelletaan direktiivin 2006/48/EY liitteessä VII olevassa 1 osassa olevan 4 jakson mukaisessa laskennassa seuraavia periaatteita:

a) vastapuolen luottoluokituksen huomioonottamiseksi tehtävät arvonoikaisut voidaan sisällyttää liitteessä II tarkoitettujen riskien varalta tehtyjen arvonoikaisujen ja arvostusvarausten kokonaissummaan; ja

b) jos vastapuoleen liittyvä luottoriski on riittävällä tavalla otettu huomioon kaupankäyntivarastoon sisältyvän position arvostuksessa, vastapuoliriskiin liittyvä odotettu tappio on nolla edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän.

Sovellettaessa a alakohtaa tällaiset arvonoikaisut voidaan sisällyttää kyseisten laitosten osalta omiin varoihin ainoastaan tämän alakohdan mukaisesti.

2. Sovellettaessa tätä artiklaa sovelletaan direktiivin 2006/48/EY 153 artiklaa ja 154 artiklaa.

V LUKU

1 jakso

Riskien kattaminen

18 artikla

1. Laitoksilla on oltava omat varat, joiden määrä on pysyvästi vähintään seuraavien erien summa:

▼B

a) kaupankäyntivarastoa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan 28–32 artiklassa säädettyjen menetelmien ja vaihtoehtojen sekä liitteiden I, II ja VI sekä soveltuvin osin liitteen V mukaisesti; ja

b) koko liiketoimintaa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan liitteissä III ja IV sekä soveltuvin osin liitteessä V säädettyjen menetelmien ja vaihtoehtojen mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset laskevat kaupankäyntivarastonsa pääomavaatimuksen direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a alakohdan ja tämän direktiivin liitteessä II olevan 6, 7 ja 9 kohdan mukaisesti, jos kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan volyymi täyttää seuraavat edellytykset:

a) kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osuus on kyseisillä laitoksilla tavallisesti enintään 5 prosenttia liiketoiminnan kokonaisvolyymista;

b) kaupankäyntivaraston yhteenlasketut positiot ovat tavallisesti enintään 15 miljoonaa euroa; ja

c) kaupankäyntivarastoon liittyvä liiketoiminta ei kyseisillä laitoksilla koskaan ylitä 6:ta prosenttia liiketoiminnan kokonaisvolyymista ja kaupankäyntivaraston yhteenlasketut positiot ovat aina enintään 20 miljoonaa euroa.

3. Kaupankäyntivarastoon liittyvän liiketoiminnan osuuden laskemiseksi liiketoiminnan kokonaisvolyymista 2 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetulla tavalla toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää perustana yhdistettyä tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien loppusummaa, tuloslaskelmaa tai kyseisten laitosten omia varoja taikka näiden mittareiden yhdistelmää. Tase-erien ja taseen ulkopuolisten erien loppusumman arvioimiseksi vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet arvostetaan niiden markkinahintaan tai nimellisarvoon, osakkeet markkinahintaan ja johdannaissopimukset niiden kohde etuutena olevien rahoitusvälineiden nimellis- tai markkina-arvoon. Lyhyet ja pitkät positiot lasketaan yhteen niiden etumerkistä riippumatta.

4. Jos laitos ylittää pidempiaikaisesti yhden tai molemmat 2 kohdan a ja b alakohdassa vahvistetuista rajoista taikka yhden tai molemmat 2 kohdan c alakohdassa vahvistetuista rajoista, kyseisen laitoksen on noudatettava kaupankäyntivarastoonsa liittyvän liiketoiminnan osalta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ja ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle.

19 artikla

1. Liitteessä I olevan 14 kohdan soveltamiseksi voidaan kansallisen harkintavallan mukaisesti soveltaa nollapainotusta myös liitteessä I olevassa taulukossa 1 lueteltujen yhteisöjen liikkeeseenlaskemiin kansallisen valuutan määräisiin ja kansallisessa valuutassa rahoitettuihin vieraan pääoman ehtoisiin arvopapereihin.

2. Poiketen siitä, mitä liitteessä I olevassa 13 ja 14 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vahvistaa kaikille direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 68, 69 ja 70 kohdan soveltamisalaan kuuluville joukkovelkakirjoille erityisen riskivaatimuksen, joka vastaa sellaisen ehdot täyttävän erän erityistä riskivaatimusta, jolla on sama erääntymiseen jäljellä oleva aika kuin kyseisellä joukkovelkakirjalla, ja jota on supistettu kyseisen direktiivin liitteessä VI olevan 1 osan 71 kohdassa tarkoitettujen prosenttiosuuksien mukaisesti.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo liitteessä I olevan 52 kohdan mukaisesti, että kolmannen maan yhteissijoitusyritys täyttää vaaditut edellytykset, toisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi hyödyntää kyseistä hyväksyntää suorittamatta omaa arviointia.

▼B

20 artikla

1. Jollei tämän artiklan 2, 3 tai 4 kohdasta tai tämän direktiivin 34 artiklasta muuta johdu, direktiivin 2006/48/EY 75 artiklassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sellaisilla sijoituspalveluyrityksillä, joilla ei ole lupaa tarjota direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan A osan 3 ja 6 kohdassa lueteltuja sijoituspalveluja, omien varojen määrä on pysyvästi vähintään yhtä suuri kuin suurempi seuraavista määristä:

a) direktiivin 2006/48./EY 75 artiklan a, b ja c alakohtaan sisältyvien pääomavaatimusten summa; ja

b) tämän direktiivin 21 artiklassa säädetty määrä.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sellaisilla sijoituspalveluyrityksillä, joilla on 9 artiklan mukainen perustamispääoma mutta jotka kuuluvat johonkin seuraavassa luetelluista ryhmistä, omien varojen määrä on pysyvästi vähintään yhtä suuri kuin direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisesti laskettujen pääomavaatimusten ja tämän direktiivin 21 artiklassa säädetyn määrän summa:

a) sijoituspalveluyritykset, jotka käyvät kauppaa omaan lukuunsa vain asiakkaan toimeksiannon toteuttamiseksi tai suorittamiseksi tai päästäkseen arvopaperien selvitys- ja toimitusjärjestelmään tai virallisesti hyväksyttyyn pörssiin toimiessaan asiamiehenä tai toteuttaessaan asiakkaan toimeksiantoa; ja

b) sijoituspalveluyritykset:

   i) joilla ei ole hallussaan asiakkaidensa varoja tai arvopapereita;

   ii) jotka käyvät kauppaa vain omaan lukuunsa;

   iii) joilla ei ole ulkopuolisia asiakkaita;

   iv) joiden transaktioiden toteuttaminen ja selvitys on selvitysyhteisön vastuulla ja sen takaamaa.

4. Edellä olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan edelleen kaikkia muita direktiivin 2006/48/EY liitteessä V olevia, operatiivista riskiä koskevia säännöksiä.

5. Jäljempänä olevaa 21 artiklaa sovelletaan siinä säädetyllä tavalla vain sellaisiin sijoituspalveluyrityksiin, joihin sovelletaan 2 tai 3 kohtaa tai 46 artiklaa.

21 artikla

Sijoituspalveluyrityksillä on oltava omia varoja, jotka vastaavat neljännestä niiden edellisen vuoden kiinteistä yleiskustannuksista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa tämän vaatimuksen suhteessa yrityksen edellisen vuoden liiketoiminnan merkittävään muutokseen.

Kun yritys on harjoittanut liiketoimintaansa vähemmän kuin vuoden ajan, toiminnan aloituspäivä mukaan luettuna, omia varoja koskevan vaatimuksen on oltava yhtä suuri kuin neljännes sen liiketoimintasuunnitelman mukaisista kiinteistä yleiskustannuksista, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

▼B

2 jakso

Vaatimusten soveltaminen konsolidoinnin perusteella

22 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset, joilla on velvollisuus tai valtuudet valvoa 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvia ryhmiä konsolidoidusti, voivat tapauskohtaisesti olla soveltamatta konsolidoituja pääomavaatimuksia, jos

a) kukin tällaiseen ryhmään kuuluva Euroopan unionissa toimiva sijoituspalveluyritys laskee omat varansa 16 artiklan mukaisesti;

b) kaikki tällaisen ryhmän sijoituspalveluyritykset kuuluvat 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuihin luokkiin;

c) kukin tällaiseen ryhmään kuuluva Euroopan unionissa toimiva sijoituspalveluyritys täyttää erillisenä yrityksenä 18 ja 20 artiklassa asetetut vaatimukset ja samalla vähentää omista varoistaan kaikki sellaisten sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavat ehdolliset velat, jotka muutoin kuuluisivat konsolidoinnin piiriin; ja

d) jokaisella rahoitusalan holdingyhtiöllä, joka on minkä tahansa kyseiseen ryhmään kuuluvan sijoituspalveluyrityksen jäsenvaltiossa toimiva emoyritys, on hallussaan vähintään yhtä paljon pääomaa, joka määritellään tässä direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a–h alakohdassa tarkoitettujen erien summana, kuin kaikkien kyseisen direktiivin 57 artiklassa tarkoitettujen, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvissa sijoituspalveluyrityksissä, rahoituslaitoksissa, omaisuudenhoitoyhtiöissä ja avustavia palveluja tuottavissa yrityksissä olevien omistusosuuksien, kyseisiltä yrityksiltä olevien etuoikeudeltaan heikompien saamisten ja kyseisiin yrityksiin liittyvien instrumenttien täysimääräisen kirjanpitoarvon ja muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten velkojen kokonaismäärän summa.

Kun ensimmäisessä alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, kullakin Euroopan unionissa toimivalla sijoituspalveluyrityksellä on oltava järjestelmät, joilla seurataan ja valvotaan kaikkien ryhmään kuuluvien rahoitusalan holdingyhtiöiden, sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten pääoma- ja rahoituslähteitä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sellainen rahoitusalan holdingyhtiö, joka on tällaisen ryhmän sijoituspalveluyrityksen jäsenvaltiossa toimiva emoyritys, käyttää 1 kohdan d alakohdan mukaisesti laskettua arvoa pienempää arvoa, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 18 ja 20 artiklassa erillisille, muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluville sijoituspalveluyrityksille, rahoituslaitoksille, omaisuudenhoitoyhtiöille ja avustavia palveluja tuottaville yrityksille asetettujen vaatimusten sekä muutoin konsolidoinnin piiriin kuuluvien sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten hyväksi luettavien ehdollisten sitoumusten kokonaismäärän summa. Sovellettaessa tätä kohtaa kolmansien maiden sijoituspalveluyritysten, rahoituslaitosten, omaisuudenhoitoyhtiöiden ja avustavia palveluja tuottavien yritysten pääomavaatimuksella tarkoitetaan nimellistä pääomavaatimusta.

23 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on säädettävä, että sellaiseen ryhmään kuuluvien sijoituspalveluyritysten, johon sovelletaan 22 artiklassa tarkoi-

▼B

tettua poikkeusta, on ilmoitettava niille riskeistä, joihin sisältyvät kyseisten yritysten pääoman ja rahoituksen koostumukseen ja alkuperään liittyvät riskit ja jotka voivat vaarantaa kyseisten sijoituspalveluyritysten taloudellisen tilanteen. Jos toimivaltaiset viranomaiset arvioivat, että näiden sijoituspalveluyritysten taloudellinen tilanne ei ole riittävästi suojattu, niiden on vaadittava, että nämä yritykset toteuttavat toimenpiteitä, joilla rajoitetaan tarvittaessa myös pääoman siirtämistä kyseisistä yrityksistä ryhmän muihin yksikköihin.

Kun toimivaltaiset viranomaiset ovat soveltamatta konsolidoidun valvonnan velvoitetta 22 artiklan mukaisesti, niiden on toteutettava kaikki muut aiheelliset toimenpiteet valvoakseen riskejä, erityisesti suuria riskikeskittymiä koskevia riskejä, koko ryhmässä, mukaan lukien yritykset, jotka eivät ole sijoittautuneet mihinkään jäsenvaltioon.

Kun toimivaltaiset viranomaiset eivät sovella konsolidoituja pääomavaatimuksia 22 artiklan mukaisesti, yksittäisiin yrityksiin sovelletaan direktiivin 2006/48/EY 123 artiklaa ja V osaston 5 luvun vaatimuksia ja yksittäisten sijoituspalveluyritysten valvontaan kyseisen direktiivin 124 artiklan vaatimuksia.

24 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta kyseisessä artiklassa säädettyä konsolidoitua pääomavaatimusta sijoituspalveluyrityksiin, jos kaikki ryhmään kuuluvat sijoituspalveluyritykset ovat 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja jos ryhmään ei kuulu luottolaitoksia.

2. Kun 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen omien konsolidoitujen varojen on pysyvästi oltava vähintään yhtä suuret kuin suurempi seuraavista kahdesta määrästä, jotka on laskettu kyseisen emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoidun rahoitusaseman perusteella ja tämän luvun 3 jakson mukaisesti:

a) direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohtaan sisältyvien pääomavaatimusten summa; ja

b) edellä 21 artiklassa säädetty määrä.

3. Kun 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevan sijoituspalveluyrityksen omien konsolidoitujen varojen on pysyvästi oltava vähintään yhtä suuret kuin suurempi seuraavista kahdesta määrästä, jotka on laskettu kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoidun rahoitusaseman perusteella ja tämän luvun 3 jakson mukaisesti:

a) direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohtaan sisältyvien pääomavaatimusten summa; ja

b) edellä 21 artiklassa säädetty määrä.

25 artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta kyseisessä artiklassa säädettyä konsolidoitua pääomavaatimusta sijoituspalveluyrityksiin, jos kaikki ryhmään kuuluvat sijoituspalveluyritykset ovat 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä ja jos ryhmään ei kuulu luottolaitoksia.

Kun ensimmäisessä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen konsolidoitujen omien varojen määrän on pysyvästi oltava vähintään yhtä suuri kuin direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisten vaatimusten ja tämän direktiivin 21 artiklassa säädetyn määrän summa, joka on laskettu kyseisen emoyrityksenä toimivan sijoituspalveluyrityksen

▼B

konsolidoidun rahoitusaseman perusteella ja tämän luvun 3 jakson mukaisesti.

Kun ensimmäisessä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, rahoitusalan holdingyhtiön määräysvallassa olevan sijoituspalveluyrityksen konsolidoitujen omien varojen määrän on pysyvästi oltava vähintään yhtä suuri kuin direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisten vaatimusten ja tämän direktiivin 21 artiklassa säädetyn määrän summa, joka on laskettu kyseisen rahoitusalan holdingyhtiön konsolidoidun rahoitusaseman perusteella ja tämän luvun 3 jakson mukaisesti.

3 jakso

Konsolidoitujen vaatimusten laskenta

26 artikla

1. Jos 22 artiklassa säädettyä mahdollisuutta olla soveltamatta säännöstä ei käytetä, toimivaltaiset viranomaiset voivat liitteissä I ja V tarkoitettujen pääomavaatimusten ja 28–32 artiklassa sekä liitteessä VI tarkoitettujen asiakasriskien konsolidoitua laskentaa varten hyväksyä sen, että yhden laitoksen kaupankäyntivaraston positiot kuitataan toisen laitoksen kaupankäyntivaraston positioilla 28–32 artiklassa sekä liitteissä I, V ja VI esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että yhden laitoksen valuuttapositiot ja toisen laitoksen valuuttapositiot kuitataan keskenään liitteessä III ja/tai liitteessä V esitettyjen sääntöjen mukaisesti. Ne voivat myös sallia, että yhden laitoksen hyödykepositiot ja toisen laitoksen hyödykepositiot kuitataan keskenään liitteessä IV ja/tai liitteessä V esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia kolmansissa maissa sijaitsevien yritysten kaupankäyntivaraston positioiden sekä valuutta- ja hyödykepositioiden keskinäisen kuittaamisen, jos seuraavat edellytykset täyttyvät samanaikaisesti:

a) kyseisille yrityksille on annettu toimilupa kolmannessa maassa, ja ne ovat joko direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdassa vahvistetun luottolaitoksen määritelmän mukaisia laitoksia tai kolmannen maan tunnustettuja sijoituspalveluyrityksiä;

b) kyseiset yritykset täyttävät erillisenä laitoksena omien varojen riittävyyttä koskevat vaatimukset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia; ja

c) kyseisessä kolmannessa maassa ei ole määräyksiä, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittävästi varojen siirtoihin ryhmän sisällä.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia saman ryhmän laitoksille, joilla on toimilupa kyseisessä jäsenvaltiossa, niiden välisen 1 kohdassa tarkoitetun kuittaamisen edellyttäen, että:

a) pääoma jakautuu asianmukaisesti ryhmän sisällä; ja

b) säädännölliset, oikeudelliset ja/tai sopimukselliset puitteet, joissa laitokset harjoittavat liiketoimintaansa, ovat luonteeltaan sellaisia, että ne takaavat vastavuoroisen taloudellisen tuen ryhmässä.

4. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että 1 kohdassa tarkoitettu kuittaaminen toteutetaan tiettyyn ryhmään kuuluvien, 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävien laitosten ja sellaisen samaan ryhmään kuuluvan laitoksen välillä, jolla on toimilupa muussa jäsenvaltiossa, jos viimeksi mainitun laitoksen edellytetään täyttävän erillisenä laitoksena 18, 20 ja 28 artiklassa tarkoitetut edellytykset.

▼B

27 artikla

1. Konsolidoituja omia varoja laskettaessa sovelletaan direktiivin 2006//EY 65 artiklaa.

2. onsolidoidusta valvonnasta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat tunnustaa kyseisiin laitoksiin IV luvun mukaisesti sovellettavien omia varoja koskevien erityismääritelmien kelpoisuuden konsolidoitujen omien varojen laskemiseksi.

4 jakso

Suurten riskikeskittymien valvonta ja hallinta

28 artikla

▼M3

1. Laitosten, lukuun ottamatta tämän direktiivin 20 artiklan 2 tai 3 kohdassa säädetyt kriteerit täyttäviä sijoituspalveluyrityksiä, on valvottava ja hallittava suuria riskikeskittymiään direktiivin 2006/48/EY 106–118 artiklan mukaisesti.

▼B

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitosten, jotka laskevat kaupankäyntivarastoonsa liittyvän liiketoiminnan pääomavaatimukset liitteiden I ja II ja soveltuvin osin tämän direktiivin liitteen V mukaisesti, on valvottava ja hallittava suuria riskikeskittymiään direktiivin 2006/48/EY 106–118 artiklan mukaisesti, jollei tämän direktiivin 29–32 artiklassa säädetyistä muutoksista muuta johdu.

▼M3

_____

▼B

29 artikla

1. Kaupankäyntivarastosta aiheutuvat asiakaskohtaiset riskit on laskettava seuraavien erien summana:

a) määrä, kun se on positiivinen, jolla laitoksen pitkät positiot ylittävät sen lyhyet positiot kaikissa asianomaisen asiakkaan liikkeeseen laskemissa rahoitusvälineissä ja jota laskettaessa jokaisen erillisen rahoitusvälineen nettopositio lasketaan liitteessä I esitettyjen menetelmien mukaisesti;

b) nettoriski, kun kyse on vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden tai osakkeiden merkintäsitoumuksesta; ja

c) liitteessä II tarkoitetut riskit, jotka liittyvät kyseisen asiakkaan kanssa tehtyihin liiketoimiin ja sopimuksiin ja jotka lasketaan samassa liitteessä esitettyjen, vastuuarvojen laskentamenetelmien mukaisesti.

Edellä olevan b alakohdan soveltamiseksi nettoriski lasketaan vähentämällä siitä sellaisia merkintäsitoumuksia koskevat positiot, joista on tehty merkitsijänä olevan kolmannen osapuolen kanssa virallinen sopimus, ja supistamalla tulosta liitteessä I olevassa 41 kohdassa esitettyjen kertoimien mukaisesti.

Kunnes myöhempi yhteensovittaminen toteutetaan, toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava b alakohdan soveltamiseksi, että laitokset perustavat järjestelmiä, joilla ne voivat valvoa ja hallinnoida merkintäsitoumusvastuitaan alkuperäisen sitoumuksen ja ensimmäisen arkipäivän välisenä aikana ottaen huomioon kyseisillä markkinoilla esiintyvien riskien luonteen.

▼B

Edellä olevan c alakohdan soveltamiseksi direktiivin 2006/48/EY84–89 artikla jätetään pois tämän direktiivin liitteessä II olevassa 6 kohdassa mainitusta viittauksesta.

2. Kaupankäyntivarastoon liittyvät riskit, jotka koskevat keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmää, määritetään laskemalla yhteen 1 kohdan mukaisesti lasketut ryhmän asiakaskohtaiset riskit.

30 artikla

1. Asiakaskohtaiset tai keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmiin liittyvät kokonaisriskit saadaan laskemalla yhteen riskit, jotka aiheutuvat kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä ottaen huomioon direktiivin 2006/48/EY 112–117 artikla.

Kaupankäyntivaraston ulkopuolisista eristä aiheutuvien riskien laskemiseksi laitokset pitävät niiden omista varoista 13 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdan mukaisesti vähennettäviin varoihin liittyviä riskejä nollana.

2. Asiakaskohtaiset tai keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmiin liittyvät kokonaisriskit, jotka on laskettu 4 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava direktiivin 2006/48/EY 110 artiklan mukaisesti.

Raportointitarkoituksessa suoritettavassa, yksittäisiin asiakkaisiin tai keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmiin liittyvien suurten asiakasriskien laskennassa ei hyväksytä luottoriskin vähentämistekniikoita muutoin kuin takaisinoston tai arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksiantamisen tai -ottamisen yhteydessä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yksittäisiin asiakkaisiin tai keskenään sidoksissa olevien asiakkaiden ryhmiin liittyvien riskien kokonaismäärän on noudatettava direktiivin 2006/48/EY 111–117 artiklassa säädettyjä rajoituksia.

▼M3

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että varoja, jotka ovat kolmansien maiden tunnustettuihin sijoituspalveluyrityksiin, tunnustettuihin selvitysyhteisöihin tai rahoitusvälineillä liiketoimintaa harjoittaviin markkinoihin kohdistuvia saamisia tai muita niihin liittyviä vastuita, käsitellään noudattaen direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa ja 106 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä menettelyä.

▼B

31 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että direktiivin 2006/48/EY 111–117 artiklassa säädetyt rajat ylitetään, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

▼M3

a) kaupankäyntivaraston ulkopuolinen riski kyseisen asiakkaan tai asiakasryhmän osalta ei ylitä direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädettyä rajaa, joka on laskettu suhteessa kyseisessä direktiivissä tarkoitettuihin omiin varoihin, jolloin ylitys syntyy täysin kaupankäyntivarastosta;

b) laitos täyttää tämän direktiivin liitteen VI mukaisesti lasketun omia varoja koskevan lisävaatimuksen direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetyt rajat ylittävältä osalta;

▼B

c) jos ylitys kestää enintään 10 päivää, kaupankäyntivarastosta johtuva kyseiseen asiakkaaseen tai keskenään sidoksissa olevaan asiakasryhmään liittyvä riski ei ylitä 500:aa prosenttia laitoksen omista varoista;

▼B

d) ylitykset, jotka ovat kestäneet pidempään kuin 10 päivää, eivät yhteenlaskettuna ylitä 600:aa prosenttia laitoksen omista varoista; ja

▼M3

e) laitokset ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisille joka kolmas kuukausi kaikista tapauksista, joissa direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetty raja on ylitetty kolmen edellisen kuukauden aikana.

Edellä olevan e alakohdan soveltamiseksi on kussakin tapauksessa, jossa kyseinen raja ylitetään, ilmoitettava ylityksen määrä ja kyseisen asiakkaan nimi.

▼B

32 artikla

▼M3

1. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava menetelmät sen estämiseksi, että laitokset pyrkisivät tietoisesti kiertämään omia varoja koskevia lisävaatimuksia, joita niiden on noudatettava direktiivin 2006/48/EY 111 artiklan 1 kohdassa säädetyn rajan ylittävien riskien osalta, kun nämä riskit jatkuvat pidempään kuin 10 päivää, siirtämällä kyseiset riskit väliaikaisesti toiseen yritykseen, joka on tai ei ole samassa ryhmässä, ja/tai suorittamalla keinotekoisia tapahtumia, joiden tarkoituksena on poistaa riski 10 päivän kuluessa ja luoda uusi riski.

▼B

Toimivaltaisten viranomaisten on annettava kyseiset menettelyt tiedoksi neuvostolle ja komissiolle.

Laitosten on ylläpidettävä järjestelmiä, joilla varmistetaan, että kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vaikutuksen aikaansaavista siirroista ilmoitetaan viranomaisille viipymättä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset, joilla on valtuudet soveltaa 13 artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoista omien varojen määritysmenetelmää, käyttävät tätä menetelmää sovellettaessa 30 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 31 artiklaa edellyttäen, että kyseisten laitosten on täytettävä kaikki direktiivin 2006/48/EY110–117 artiklassa luetellut velvoitteet kaupankäyntivarastonsa ulkopuolisten riskien osalta noudattaen kyseisen direktiivin mukaista omien varojen määritelmää.

5 jakso

Positioiden arvostus ilmoittamista varten

33 artikla

1. Kaikkiin kaupankäyntivaraston positioihin on sovellettava liitteessä VII olevassa B osassa esitettyjä varovaista arvostusta koskevia sääntöjä. Näissä säännöissä laitokset on velvoitettava varmistamaan, että kuhunkin niiden kaupankäyntivaraston positioon sovellettu arvo vastaa käypää markkina-arvoa. Edellisen arvon varmuusasteen on oltava asianmukainen, kun otetaan huomioon kaupankäyntivaraston positioiden dynaaminen luonne, erityiseen varovaisuuteen liittyvät vaatimukset sekä kaupankäyntivaraston positioihin liittyvien pääomavaatimusten soveltamistapa ja tarkoitus.

2. Kaupankäyntivaraston positiot on arvostettava vähintään päivittäin.

3. Jos päivittäisiä markkinahintoja ei ole helposti saatavilla, toimivaltaiset viranomaiset voivat olla soveltamatta 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja sääntöjä, jolloin niiden on vaadittava laitoksia käyttämään muita arvostusmenetelmiä edellyttäen, että kyseiset menetelmät ovat riittävän varovaisia ja toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä.

▼B

6 jakso

Riskien ja pääoman hallinta

34 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että jokainen sijoituspalveluyritys täyttää direktiivin 2004/39/EY 13 artiklassa säädettyjen vaatimusten lisäksi direktiivin 2006/48/EY22 ja 123 artiklassa säädetyt vaatimukset, jollei viimeksi mainitun direktiivin 68–73 artiklan soveltamistasoa koskevista säännöksistä muuta johdu.

7 jakso

Tietojen ilmoittamista koskevat vaatimukset

35 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sijoituspalveluyritykset ja luottolaitokset antavat tiedoksi kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille tarpeelliset tiedot sen todentamiseksi, että tämän direktiivin nojalla annettuja sääntöjä noudatetaan. Jäsenvaltioiden on myös huolehdittava siitä, että laitosten sisäiset valvontamenetelmät sekä hallinnolliset ja kirjanpitomenettelyt mahdollistavat näiden sääntöjen noudattamisen todentamisen kaikkina aikoina.

2. Sijoituspalveluyritysten on annettava kertomus toimivaltaisille viranomaisille näiden vahvistamalla tavalla vähintään kerran kuukaudessa, kun on kyse 9 artiklassa tarkoitetusta yrityksestä, vähintään neljännesvuosittain, kun on kyse 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista yrityksistä, ja vähintään joka kuudes kuukausi, kun on kyse 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista yrityksistä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 5 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklassa tarkoitettujen sijoituspalveluyritysten on annettava konsolidoidut tai alakonsolidointiryhmän tasolla konsolidoidut tiedot ainoastaan puolivuosittain.

4. Luottolaitosten on annettava kertomus toimivaltaisille viranomaisille näiden vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti direktiivissä 2006/48/EY säädetyin väliajoin.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on velvoitettava laitokset ilmoittamaan niille välittömästi, jos takaisinostosopimusten tai takaisinmyyntisopimusten tai arvopapereiden ja hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista koskevien sopimusten vastapuolet jättävät täyttämättä velvollisuutensa.

▼M3

6. Direktiivin 2006/48/EY 74 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu raportoinnin yhtenäinen muoto, jaksot ja määräpäivät koskevat sijoituspalveluyrityksiä.

▼B

VI LUKU

1 jakso

Toimivaltaiset viranomaiset

36 artikla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia huolehtimaan tässä direktiivissä säädetyistä tehtävistä. Niiden on

▼B

ilmoitettava tästä komissiolle ilmoittaen näiden tehtävien mahdollinen jakautuminen.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on oltava julkisia viranomaisia, jotka kansallisessa lainsäädännössä tunnustetaan virallisesti tai jotka julkiset viranomaiset ovat tunnustaneet osaksi kyseisessä jäsenvaltiossa toimivaa valvontajärjestelmää.

3. Toimivaltaisille viranomaisille on annettava kaikki tarpeellinen toimivalta, jotta nämä voivat hoitaa tehtävänsä ja valvoa erityisesti kaupankäyntivarastojen koostumusta.

2 jakso

Valvonta

37 artikla

1. Direktiivin 2006/48/EY V osaston 4 lukua sovelletaan sijoituspalveluyritysten valvontaan soveltuvin osin seuraavasti:

a) viittaukset direktiivin 2006/48/EY 6 artiklaan katsotaan viittauksiksi direktiivin 2004/39/EY 5 artiklaan;

b) viittaukset direktiivin 2006/48/EY 22 ja 123 artiklaan katsotaan viittauksiksi tämän direktiivin 34 artiklaan; ja

c) viittaukset direktiivin 2006/48/EY 44–52 artiklaan katsotaan viittauksiksi direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklaan.

Kun Euroopan unionissa emoyrityksenä toimivalla rahoitusalan holdingyhtiöllä on tytäryrityksenä sekä luottolaitos että sijoituspalveluyritys, direktiivin 2006/48/EY V osaston 4 lukua sovelletaan laitosten valvontaan siten, että luottolaitoksia koskevat viittaukset tulkitaan viittauksiksi laitoksiin.

2. Direktiivin 2006/48/EY129 artiklan 2 kohtaa sovelletaan myös laitosten sisäisten mallien hyväksymiseen tämän direktiivin liitteen V mukaisesti, kun hakemuksen esittävät Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva luottolaitos ja sen tytäryritykset tai Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva sijoituspalveluyritys ja sen tytäryritykset taikka Euroopan unionissa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö ja sen tytäryritykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuun hyväksymiseen sovellettava määräaika on kuusi kuukautta.

38 artikla

1. Hoitaessaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviään jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on oltava kiinteässä yhteistyössä keskenään erityisesti silloin kun sijoituspalveluja tarjotaan palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella tai perustamalla sivuliikkeitä.

Toimivaltaisten viranomaisten on luovutettava toisilleen pyynnöstä kaikki sellaiset tiedot, jotka ovat omiaan helpottamaan laitosten pääoman riittävyyden valvontaa ja erityisesti sen todentamista, että laitokset noudattavat tässä direktiivissä annettuja sääntöjä.

2. Tässä direktiivissä säädettyä toimivaltaisten viranomaisten välistä tietojen vaihtoa koskevat sijoituspalveluyritysten osalta seuraavat salassapitovelvollisuudet:

a) kun kyse on sijoituspalveluyrityksistä, direktiivin 2004/39/EY 54 ja 58 artiklassa säädetyt velvollisuudet; ja

b) kun kyse on luottolaitoksista, direktiivin 2006/48/EY44–52 artiklassa säädetyt velvollisuudet.

▼M3

3. Direktiivin 2006/48/EY 42 a artiklaa sovelletaan kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa lukuun ottamatta vastaavin osin sijoituspalveluyritysten valvontaan, jolleivät sijoituspalveluyritykset täytä tämän direktiivin 20 artiklan 2 ja 3 kohdassa tai 46 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kriteereitä.

▼B

VII LUKU

Tietojen antaminen

39 artikla

Sijoituspalveluyrityksiin sovelletaan direktiivin 2006/48/EYV osaston 5 luvussa säädettyjä vaatimuksia.

VIII LUKU

1 jakso

40 artikla

Laskettaessa vastapuoliriskin vähimmäispääomavaatimuksia tämän direktiivin mukaisesti ja laskettaessa luottoriskin vähimmäispääomavaatimuksia direktiivin 2006/48/EY mukaisesti saamisia tunnustetuilta kolmansien maiden sijoituspalveluyrityksiltä sekä saamisia tunnustetuilta selvitysyhteisöiltä ja pörsseiltä käsitellään laitosvastuina sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen direktiivin liitteessä III olevan 2 osan 6 kohdan säännösten soveltamista.

2 jakso

Täytäntöönpanovaltuudet

41 artikla

1. Komissio päättää kaikista seuraaviin osa-alueisiin liittyvistä teknisistä mukautuksista ►M1 ———— ◄:

a) edellä 3 artiklan määritelmien selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti;

b) edellä 3 artiklan määritelmien selventäminen rahoitusmarkkinoiden kehittymisen ottamiseksi huomioon;

c) edellä 5–9 artiklassa säädettyjen perustamispääomien määrien ja 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun määrän mukauttaminen talous- ja rahoitusalan kehityksen ottamiseksi huomioon;

d) edellä 20 artiklan 2 ja 3 kohtaan sisältyvien sijoituspalveluyritysten luokkien mukauttaminen rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi;

e) edellä 21 artiklassa säädetyn vaatimuksen selventäminen sen varmistamiseksi, että tätä direktiiviä sovelletaan yhdenmukaisesti;

f) määritelmien sanaston ja muotoilun mukauttaminen laitoksista ja niihin liittyvistä asioista myöhemmin annettavien säädösten mukaisesti;

g) liitteissä I–VII olevien teknisten säännösten mukauttaminen, joka johtuu rahoitusmarkkinoilla, riskien mittaamisessa, tilinpäätösstandardeissa ja vaatimuksissa tapahtuneesta kehityksestä ottaen huomioon

▼B

yhteisön lainsäädännön vaatimukset tai valvontamenettelyjen lähentäminen; tai

h) tekniset mukautukset, joilla otetaan huomioon direktiivin 2004/39/EY 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen tulos.

▼M1

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 42 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

42 artikla

1. Komissiota avustaa 5 päivänä marraskuuta 2003 tehdyllä komission päätöksellä 2004/10/EY ([1]) perustettu Euroopan pankkikomitea, jäljempänä ”komitea”.

▼M1

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Komissio arvioi sille siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevia säännöksiä ja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen näiden säännösten toimivuudesta 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä ja sen jälkeen vähintään kerran kolmessa vuodessa. Kertomuksessa tarkastellaan erityisesti, tarvitseeko komission ehdottaa tähän direktiiviin muutoksia, joilla varmistetaan sille siirretyn täytäntöönpanovallan soveltamisalan asianmukaisuus. Muutoksen tarpeellisuutta koskevat johtopäätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa koskevien säännösten muuttamiseksi.

▼B

3 jakso

Siirtymäsäännökset

43 artikla

Direktiivin 2006/48/EY 152 artiklan 1–7 kohtaa sovelletaan tämän direktiivin 2 artiklan ja V luvun 2 ja 3 jakson mukaisesti sijoituspalveluyrityksiin, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen II soveltamiseksi tai jotka laskevat operatiivisen riskin pääomavaatimuksensa käyttämällä kyseisen direktiivin 105 artiklassa tarkoitettua kehittynyttä mittaamismenetelmää.

44 artikla

Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2012 asti soveltaa prosenttilukuna 15:tä prosenttia sellaisten sijoituspalveluyritysten kaupankäyntitoimintaan, joilla kaupankäyntitoimintaa kuvaavan relevantin indikaattorin osuus niiden kaikkien liiketoiminta-alueiden relevanttien indikaattorien summasta on vähintään 50 prosenttia, kun laskenta suoritetaan tämän direktiivin 20 artiklan ja direktiivin 2006/48/EY liitteessä X olevan 2 osan 1–4 kohdan mukaisesti.

([1]) EUVL L 3, 7.1.2004, s. 36.

▼B

45 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että sijoituspalveluyritykset ylittävät direktiivin 2006/48/EY111 artiklan mukaiset suuriin asiakasriskeihin sovellettavat rajat. Kyseisen direktiivin 75 artiklan b alakohdan mukaisesti sijoituspalveluyritysten ei tarvitse ottaa ylityksiä huomioon laskiessaan näiden rajojen yli meneviä pääomavaatimuksia. Tätä harkintavaltaa voidaan käyttää ►M3 31 päivään joulukuuta 2014 ◄ saakka tai siihen päivään saakka, jolloin suurten riskikeskittymien käsittelyä koskevat muutokset tulevat voimaan direktiivin 2006/48/EY119 artiklan mukaisesti, sen mukaan, kumpi näistä on aikaisempi. Jotta tätä harkintavaltaa voidaan käyttää, on a–d alakohdan ehtojen täytyttävä:

a) sijoituspalveluyritys tarjoaa sellaista sijoituspalvelua tai harjoittaa sellaista sijoitustoimintaa, joka liittyy direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin;

b) sijoituspalveluyritys ei tarjoa tällaista sijoituspalvelua yksityisasiakkaille tai harjoita tällaista sijoitustoimintaa yksityisasiakkaiden lukuun;

c) tämän kohdan johdanto-osassa tarkoitetut rajojen ylitykset syntyvät sellaisten vaateiden yhteydessä, jotka liittyvät sopimuksiin, jotka ovat a alakohdassa lueteltuja rahoitusvälineitä ja jotka liittyvät direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 10 kohdan mukaisiin hyödykkeisiin tai kohde-etuuksiin ja jotka lasketaan direktiivin 2006/48/EY-liitteiden III ja IV mukaisesti, tai sopimuksiin, jotka koskevat hyödykkeiden tai päästökiintiöiden toimitusta; ja

d) sijoituspalveluyrityksellä on asiakirjoin osoitettu strategia vastuiden keskittymisestä aiheutuvien riskien hallintaa ja erityisesti niiden valvontaa ja rajoittamista varten. Sijoituspalveluyrityksen on ilmoitettava tästä strategiasta ja siihen tehdyistä asiamuutoksista viipymättä toimivaltaisille viranomaisille. Sijoituspalveluyrityksen on toteutettava asianmukaiset järjestelyt varmistaakseen velallisten luottokelpoisuuden jatkuvan seurannan sen mukaan, miten suuri vaikutus velallisilla on keskittymisriskiin. Näiden järjestelyjen avulla sijoituspalveluyrityksen on voitava toimia asianmukaisesti ja riittävän nopeasti kyseisen luottokelpoisuuden heikentymisen varalta.

2. Kun sijoituspalveluyritys ylittää 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa strategiassa asetetut sisäiset rajat, sen on ilmoitettava viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle ylityksen suuruudesta ja luonteesta sekä vastapuolesta.

46 artikla

Poikkeuksena 20 artiklan 1 kohtaan toimivaltaiset viranomaiset voivat tapauskohtaisesti jättää soveltamatta 31 päivään joulukuuta 2011 asti pääomavaatimuksia, joista säädetään direktiivin 2006/48/EY75 artiklan d alakohdassa koskien sijoituspalveluyrityksiä, joita 20 artiklan 2 ja 3 kohta ei koske ja joiden kaupankäyntivarasto on aina alle 50 miljoonaa euroa ja työntekijöiden määrä tilivuoden aikana alle 100.

Sen sijaan pääomavaatimusten on oltava ainakin alempia kuin:

a) pääomavaatimukset, joista säädetään direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan d alakohdassa; ja

b) 12/88 seuraavista korkeammista arvoista:

   i) direktiivin 2006/48/EY 75 artiklan a, b ja c alakohdan sisältämien pääomavaatimusten summa, ja

   ii) 21 artiklassa säädetty summa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 20 artiklan 5 kohdan soveltamista.

▼B

Edellä b alakohdan tapauksessa arvonnoususta johtuvaa lisäystä sovelletaan ainakin vuositasolla.

Tämän poikkeuksen soveltaminen ei johda sijoituspalveluyrityksen yleisen pääomavaatimusten tason alenemiseen verrattuna vaatimuksiin 31 päivänä joulukuuta 2006, jollei tällaista alenemista voida perustella järkevästi sijoituspalveluyrityksen liiketoiminnan vähenemisellä.

47 artikla

Luottolaitokset, joiden erityinen riskimalli on hyväksytty ennen 1 päivää tammikuuta 2007 liitteessä V olevan 1 kohdan mukaisesti, voivat ►M3 31 päivään joulukuuta 2010 ◄ asti tai toimivaltaisten viranomaisten tapauskohtaisesti vahvistamaan päivämäärään asti soveltaa kyseisen riskimallin osalta direktiivin 93/6/ETY liitteessä ►M3 VIII olevaa 4 ja 8 kohtaa ◄ sellaisina kuin ne olivat ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

48 artikla

1. Tässä direktiivissä ja direktiivissä 2006/48/EYsäädettyjä pääomavastuita ei sovelleta sijoituspalveluyrityksiin, joihin ei 31 päivänä joulukuuta 2006 sovelleta direktiiviä 93/22/ETY ([1]) ja joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta tai rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa. Tähän poikkeukseen voidaan turvautua ►M3 31 päivään joulukuuta 2014 ◄ saakka tai kunnes 2 ja 3 kohdan mukaiset mahdolliset muutokset ovat tulleet voimaan, jos tämä on aikaisemmin.

2. Komissio raportoi osana direktiivin 2004/39/EY 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua uudelleenarviointia julkisten kuulemisten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa käymiensä keskustelujen perusteella seuraavista seikoista:

a) asianmukainen järjestelmä sellaisten sijoituspalveluyritysten valvomiseksi järkevästi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa;

b) mahdollisuudet tarkistaa direktiiviä 2004/39/EY sellaisten sijoituspalveluyritysten uuden luokan luomiseksi, joiden päätoimiala koostuu ainoastaan sijoituspalvelujen suorittamisesta ja rahoitusvälineisiin liittyvistä toimista, joista säädetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 5, 6, 7, 9 ja 10 kohdassa ja jotka liittyvät energiahuoltoon (sähkö, hiili, kaasu ja öljy mukaan lukien).

3. Komissio voi 2 kohdassa tarkoitettujen selontekojen perusteella tehdä ehdotuksia tämän direktiivin ja direktiivin 2006/48/EYtarkistamiseksi .

4 jakso

Loppusäännökset

49 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 2, 3, 11, 13, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 29, 30, 33, 34, 35, 37, 39, 40, 41, 43, 44 ja 50 artiklan sekä liitteiden I, II, III, V ja VII noudattamisen edellyttämät

([1]) Neuvoston direktiivi 93/22/ETY, annettu 10 päivänä toukokuuta 1993, sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla (EYVL L 197, 6.8.1993, s. 58), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/87/EY.

▼B

lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Niiden on sovellettava näitä säädöksiä 1 päivästä tammikuuta 2007.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

50 artikla

1. Direktiivin 2006/48/EY152 artiklan 8–14 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän direktiivin soveltamiseksi, jollei seuraavassa luetelluista säännöksistä, joita sovelletaan käytettäessä direktiivin 2006/48/EY 152 artiklan 8 kohdassa tarkoitettua harkintavaltaa, muuta johdu:

a) tämän direktiivin liitteessä II olevassa 7 kohdassa olevat viittaukset direktiiviin 2006/48/EY katsotaan viittauksiksi direktiiviin 2000/12/EY, koska kyseinen direktiivi oli voimassa ennen 1 päivää tammikuuta 2007; ja

b) tämän direktiivin liitteessä II olevaa 4 kohdan 1 alakohtaa sovelletaan sellaisena kuin se oli ennen 1 päivää tammikuuta 2007.

2. Direktiivin 2006/48/EY 157 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin tämän direktiivin 18 ja 20 artiklan soveltamiseksi.

51 artikla

Komissio tarkistaa tätä direktiiviä ja ilmoittaa sen soveltamisesta sekä antaa kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä asianmukaisten tarkistusehdotusten kanssa 1 päivään tammikuuta 2011 mennessä.

52 artikla

Kumotaan direktiivi 93/6/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä VIII olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä VIII olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

53 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

54 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltiolle.

▼B

LIITE I

POSITIORISKIN PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKEMINEN

YLEISET SÄÄNNÖKSET

Nettouttaminen

1. Osuus, jolla laitoksen pitkät (lyhyet) positiot ylittävät sen lyhyet (pitkät) positiot samojen liikkeeseen laskettujen osakkeiden, vieraan pääoman ehtoisten arvopapereiden ja vaihtovelkakirjojen sekä täysin toisiaan vastaavien rahoitustermiinien, optioiden, optiotodistusten ja katettujen optiotodistusten osalta, on kunkin välineen nettopositio. Nettoposition laskemiseksi toimivaltaisten viranomaisten on sallittava, että johdannaissopimusten positiot käsitellään johdannaissopimusten kohde-etuutena olevien (tai fiktiivisten) arvopapereiden positioina 4–7 kohdan mukaisesti. Laitoksen hallussa olevia, sen omia vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ei oteta lukuun 14 kohdassa tarkoitetun erityisriskin laskemiseksi.

2. Vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista ei sallita, elleivät toimivaltaiset viranomaiset valitse lähestymistapaa, jossa otetaan huomioon todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, tai elleivät ne ole asettaneet pääomavaatimusta, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot.

3. Kaikki nettopositiot riippumatta niiden etumerkistä on ennen niiden yhteenlaskemista muunnettava päivittäin laitoksen ilmoitusvaluutan määräisiksi vallitsevaan valuuttakurssiin.

Erityiset välineet

4. Korkofutuureja, korkotermiinejä sekä vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden osto- ja myyntitermiinisitoumuksia pidetään pitkien ja lyhyiden positioiden yhdistelmänä. Siten korkofutuurin pitkää positiota pidetään futuurisopimuksen toimituspäivänä erääntyvän lainan ja sellaisen sijoituksen yhdistelmänä, jonka erääntymispäivä on sama kuin kyseisen futuurin kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen tai fiktiivisen position erääntymispäivä. Vastaavasti myytyä korkotermiiniä pidetään pitkänä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin maksupäivä lisättynä sopimuksen voimassaoloajalla, ja lyhyenä positiona, jonka erääntymispäivä on sama kuin maksupäivä. Sekä laina että sijoitus sisällytetään 14 kohdassa esitetyssä taulukossa 1 olevaan ensimmäiseen luokkaan korkofutuureja ja korkotermiinejä koskevan erityisriskin kattamiseksi tarvittavia omia varoja koskevan vaatimuksen laskemiseksi. Vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen ostotermiinisitoumusta pidetään luovutuspäivänä erääntyvän lainan ja ostotermiinillä hankittavan vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen pitkän position käyvän arvon yhdistelmänä. Laina sisällytetään 14 kohdassa esitetyn taulukon 1 ensimmäiseen luokkaan erityisriskin laskentaa varten ja vieraan pääoma ehtoinen rahoitusväline kyseisen taulukon asianmukaiseen sarakkeeseen.

   Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa futuuria koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti futuuriin liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin futuuria koskeva pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia, että niiden tunnustaman selvitysyhteisön selvittämää, tässä kohdassa tarkoitettua pörssin ulkopuolista (OTC-)johdannaissopimusta koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin selvitysyhteisön vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti johdannaissopimukseen liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin kyseisen sopimuksen pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

   Tämän kohdan soveltamiseksi ’pitkällä positiolla’ tarkoitetaan positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se saa tiettynä aikana tulevaisuudessa, ja ’lyhyellä positiolla’ positiota, jonka osalta laitos on sitoutunut korkoon, jonka se suorittaa tiettynä aikana tulevaisuudessa.

▼B

5. Optioita, jotka koskevat korkoja, vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, osakkeita, osakeindeksejä, futuureja, vaihtosopimuksia ja valuuttoja, käsitellään tätä liitettä sovellettaessa positioina, joiden arvo vastaa option kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen arvoa kerrottuna deltalla. Näin lasketut positiot voidaan nettouttaa kohde-etuutena olevien täysin vastaavien arvopapereiden tai johdannaissopimusten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin tai toimivaltaisten viranomaisten laskemaa deltaa tai, jos toimivaltaisten viranomaisten laskemaa deltaa ei ole käytettävissä tai kun on kyse pörssin ulkopuolisista optioista, laitoksen itsensä laskemaa deltaa edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset pitävät laitoksen käyttämää menetelmää sopivana.

   Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin myös säätää, että laitokset laskevat deltansa kyseisten viranomaisten vahvistamaa menetelmää käyttäen.

   Muut optioihin liittyvät riskit kuin deltaa koskevat riskit on katettava. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että asetettua pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa optiota koskeva vaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti optioon liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin optiota koskeva pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia, että niiden tunnustaman selvitysyhteisön selvittämää pörssin ulkopuolista (OTC-)optiota koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin selvitysyhteisön vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti optioon liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin pörssin ulkopuolista (OTC-)optiota koskeva pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan. Lisäksi ne voivat sallia, että ostettua pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa optiota tai pörssin ulkopuolista (OTC-)optiota koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin option kohde-etuutta koskeva pääomavaatimus edellyttäen, että näin laskettu vaatimus ei ole option markkina-arvoa suurempi. Asetettua pörssin ulkopuolista (OTC-)optiota vastaava pääomavaatimus lasketaan suhteessa option kohde-etuutena olevaan rahoitusvälineeseen.

6. Optioita varten 5 kohdassa säädettyä menettelyä sovelletaan myös vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiin ja osakkeisiin liittyviin optiotodistuksiin.

7. Vaihtosopimuksia käsitellään korkoriskin suhteen samalla tavoin kuin taseessa olevia rahoitusvälineitä. Sen vuoksi koronvaihtosopimusta, jonka perusteella laitokselle maksetaan vaihtuva korko ja laitos maksaa kiinteän koron, pidetään sellaisen vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen pitkänä positiona, jonka maturiteetti vastaa seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevaa jaksoa, ja sellaisen kiinteäkorkoisen rahoitusvälineen lyhyenä positiona, jonka maturiteetti on sama kuin itse vaihtosopimuksella.

A. SUOJAN MYYJÄN KOHTELU

8. Laskettaessa luottoriskin ottajan (suojan myyjän) markkinariskin pääomavaatimusta on käytettävä luottojohdannaissopimuksen nimellisarvoa, ellei toisin mainita. Muita kuin tuottojenvaihtosopimuksia koskevia erityisriskin johdosta perittäviä maksuja laskettaessa sovelletaan luottojohdannaissopimuksen maturiteettia eikä omaisuuserän maturiteettia. Positiot määräytyvät seuraavasti:

   i) Tuottojenvaihtosopimus (total return swap) synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän yleisriskin osalta ja lyhyen position valtion joukkovelkakirjalainaan liittyvän yleisriskin osalta maturiteetin vastatessa seuraavaa koronvahvistamista edeltävää jaksoa; valtion joukkovelkakirjalainaan sovellettava riskipainotus on direktiivin 2006/48/EY liitteen VI mukaisesti nolla prosenttia. Lisäksi se synnyttää pitkän position referenssiomaisuuteen liittyvän erityisriskin osalta.

   ii) Luottoriskinvaihtosopimus (credit default swap) ei synnytä positiota yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi laitoksen on kirjattava synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta, jollei johdannaisella ole ulkoisen tahon antamaa luottoluokitusta ja jollei se vastaa ehdot täyttävälle velkaerälle asetettuja edellytyksiä, jolloin kirjataan pitkä positio johdannaisen osalta. Jos tuote edellyttää palkkioiden tai korkojen maksamista, nämä kassavirrat on esitettävä valtion joukkovelkakirjalainoihin liittyvinä fiktiivisinä positioina.

▼B

iii) Luottoriskin vaihtolaina (single name credit linked note) synnyttää korkoastetuotteena pitkän position itse lainaan liittyvän yleisriskin osalta. Erityisriskin laskemiseksi luodaan synteettinen pitkä positio riskikohteen referenssiomaisuuserän osalta. Lisäksi luodaan uusi pitkä positio lainan liikkeeseenlaskijaan liittyvän erityisriskin osalta. Jos luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta.

iv) Lainan liikkeeseenlaskijan erityisriskiä koskevan pitkän position ohella korimuotoinen luottoriskin vaihtolaina, joka suojaa referenssiomaisuuserien suhteellisilla painoilla, synnyttää position kunkin riskikohteen osalta, ja sopimuksen nimellinen kokonaisarvo jaetaan positioiden kesken sen mukaan, mikä on kunkin tiettyyn riskikohteeseen liittyvän vastuun osuus koko sopimuksen nimellisarvosta. Jos valittavana on useampi kuin yksi saman riskikohteen referenssiomaisuuserä, erityisriski määräytyy sen referenssiomaisuuserän mukaan, jonka riskipainotus on suurin.

Jos korimuotoisella luottoriskin vaihtolainalla on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, on kirjattava ainoastaan yksi pitkä positio vaihtolainan erityisriskin osalta; ja

v) Ensimmäisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän referenssiomaisuuserän osalta. Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen pääomavaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskin pääomavaatimuksena.

Toisen tappion luottojohdannainen synnyttää nimellismääräisen position kunkin koriin sisältyvän referenssiomaisuuserän osalta yhtä lukuun ottamatta (sitä, jonka erityisriskin pääomavaatimus on pienin). Jos maksuvelvollisuuden laukaisevan tapahtuman toteutuessa suoritettavan maksun enimmäismäärä on pienempi kuin tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun menetelmän mukainen pääomavaatimus, maksun enimmäismäärää voidaan pitää erityisriskin pääomavaatimuksena.

Kun ensimmäisen tai toisen tappion luottojohdannaisella on ulkopuolisen tahon antama luottoluokitus ja kun se täyttää ehdot täyttävälle velkaerälle asetetut edellytykset, suojan myyjän on laskettava ainoastaan yksi erityisriskin nojalla perittävä maksu, joka vastaa johdannaisen luokitusta.

▼M2

B. SUOJAN OSTAJAN KOHTELU

Luottoriskin myyjän (suojan ostajan) osalta positiot ovat suojan myyjän positioihin nähden käänteiset lukuun ottamatta luottoriskin vaihtolainaa (johon ei liity lyhyttä positiota liikkeeseenlaskijan osalta). Jos luottojohdannaiseen liittyy tiettyyn ajankohtaan sidottu osto-optio yhdistettynä korkoportaaseen, kyseinen ajankohta katsotaan suojan erääntymisajankohdaksi. Kun kyseessä ovat ensimmäisen tappion luottojohdannaiset ja n:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaiset, sovelletaan seuraavaa kohtelua käänteisyyden periaatteen sijasta.

Ensimmäisen tappion luottojohdannaissopimukset

Jos laitos hankkii luottojohdannaiseen liittyville useille referenssiomaisuuserille luottosuojan sellaisin ehdoin, että ensimmäinen maksun laiminlyönti varojen joukossa laukaisee maksuvelvollisuuden ja kyseinen maksuvelvollisuuden laukaiseva tapahtuma johtaa sopimuksen purkamiseen, laitos voi tässä liitteessä olevan taulukon 1 mukaisesti nettouttaa sellaiseen referenssiomaisuuserään liittyvän erityisriskin, johon sovelletaan alhaisinta erityisriskin prosenttimääräistä pääomavaatimusta asianomaisten referenssiomaisuuserien joukossa.

N:nnen tappion korista muodostuvat luottojohdannaissopimukset

Jos n:s maksun laiminlyönti vastuiden joukossa laukaisee luottosuojan mukaisen maksuvelvollisuuden, suojan ostaja voi nettouttaa erityisriskin vain,

▼M2

jos suoja on hankittu myös laiminlyönneille 1:stä n-1:een tai kun n-1-laiminlyönnit ovat jo tapahtuneet. Näissä tapauksissa on noudatettava ensimmäisen tappion luottojohdannaissopimuksille määritettyä menetelmää, johon on tehty n:nnen tappion korista muodostuvien luottojohdannaissopimusten edellyttämät muutokset.

▼B

9. Laitokset, jotka arvostavat positiot päivittäin markkinahintaan ja hallitsevat 4–7 kohdan soveltamisalaan kuuluvien johdannaissopimusten korkoriskiä diskontatun kassavirran perusteella, voivat käyttää herkkyysmalleja (sensitivity models) laskeakseen mainituissa kohdissa tarkoitetut positiot; laitokset voivat käyttää malleja myös niihin joukkovelkakirjalainoihin, joita lyhennetään erääntymiseen jäljellä olevan jakson aikana ja joiden pääomaa ei makseta yhdellä kertaa. Mallille ja sen käytölle laitoksessa on saatava toimivaltaisten viranomaisten hyväksyntä. Mallin avulla laskettujen positioiden olisi oltava yhtä herkkiä korkovaihteluille kuin niitä vastaavien kassavirtojen. Herkkyysarvioinnin perustaksi on otettava korkokäyrältä poimittuun otokseen sisältyvien korkojen toisistaan riippumattomat vaihtelut tuottokäyrällä, ja otoksessa on oltava vähintään yksi herkkyyspiste jokaiselle 20 kohdassa esitettyyn taulukkoon 2 sisältyvälle maturiteettiluokalle. Positiot on otettava huomioon laskettaessa pääomavaatimuksia 17–32 kohdan säännösten mukaisesti.

10. Laitokset, jotka eivät käytä 9 kohdassa tarkoitettuja malleja, voivat toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella pitää täysin nettoutuskelpoisina 4–7 kohdassa tarkoitettujen johdannaissopimusten kaikkia sellaisia positioita, jotka täyttävät vähintään seuraavat edellytykset:

   a) positioiden arvo on sama ja ne ovat samana valuuttana,

   b) viitekorot (vaihtuvakorkoisten positioiden osalta) tai kuponkikorot (kiinteäkorkoisten positioiden osalta) ovat hyvin lähellä toisiaan, ja

   c) seuraava korontarkistusajankohta tai kiinteäkorkoisten positioiden osalta jäljellä oleva juoksuaika noudattaa seuraavia aikarajoituksia:

      i) alle kuukausi: sama päivä;

      ii) kuukaudesta vuoteen: seitsemän päivää; ja

      iii) yli vuosi: kolmekymmentä päivää.

11. Takaisinostosopimuksen perusteella arvopapereita tai niiden taattuja omistusoikeuksia luovuttavan osapuolen ja arvopaperilainauksen yhteydessä lainaksiantajan on otettava kyseiset arvopaperit huomioon laskiessaan pääomavaatimuksiaan tämän liitteen mukaisesti edellyttäen, että kyseiset arvopaperit täyttävät 11 artiklassa säädetyt edellytykset.

Erityisriski ja yleisriski

12. Kaupankäynnin kohteena olevan, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen tai osakkeen (taikka tällaista rahoitusvälinettä tai osaketta koskevan johdannaissopimuksen) positioriski jaetaan kahteen osatekijään kyseiseen riskiin liittyvän pääomavaatimuksen laskemiseksi. Ensimmäinen osatekijä on erityisriski, eli kyseisen rahoitusvälineen hinnanvaihteluriski, johon vaikuttavat rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaan tai, johdannaissopimuksen ollessa kyseessä, johdannaissopimuksen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen liikkeeseenlaskijaan liittyvät seikat. Toinen osatekijä kattaa yleisriskin, joka on kyseisen rahoitusvälineen hinnanmuutosriski, joka syntyy korkotason vaihteluista (kun kyseessä ovat kaupankäynnin kohteena olevat vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet tai niitä koskevat johdannaissopimukset) tai osakemarkkinoiden yleisestä muutoksesta, joka ei johdu yksittäisten arvopapereiden ominaispiirteistä (kun kyseessä ovat osakkeet tai niitä koskevat johdannaissopimukset).

KAUPANKÄYNNIN KOHTEENA OLEVAT VIERAAN PÄÄOMAN EHTOISET RAHOITUSVÄLINEET

13. Nettopositiot on luokiteltava siinä valuutassa, jonka määräisiä ne ovat, ja pääomavaatimus on laskettava yleis- ja erityisriskin osalta erikseen jokaisessa valuutassa.

▼B

Erityisriski

14. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 1 kohdan mukaisesti lasketut nettopositionsa taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan ja/tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan juoksuajan mukaan ja kerrottava ne tämän jälkeen taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskin pääomavaatimuksensa laskemiseksi.

▼M2

Taulukko 1

Luokat	Erityisriskin pääomavaatimus
Keskushallintojen liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit sekä keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen mukaisesti luoton laadun arviointiasteikolla luottoluokkaan 1 tai joiden riskipainotus olisi 0 prosenttia.	0 prosenttia
Keskushallinnon liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ja keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luoton laadun arviointiasteikolla luottoluokkaan 2 tai 3, sekä laitosten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 1 tai 2, sekä laitosten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevaan 1 osan 29 kohtaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 3, sekä yritysten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 1, 2 tai 3. Muut 15 kohdassa määritellyt hyväksyt erät.	0,25 prosenttia (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on enintään kuusi kuukautta) 1,00 prosenttia (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli kuusi kuukautta mutta enintään 24 kuukautta) 1,60 prosenttia (lopulliseen erääntymispäivään jäljellä oleva maturiteetti on yli 24 kuukautta)
Keskushallintojen liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ja keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisten taikka laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 4 tai 5, sekä laitosten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 26 kohtaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 3, sekä yritysten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 4. Vastuut, joiden osalta ei ole saatavilla hyväksytyn luottoluokituslaitoksen antamaa luokitusta.	8,00 prosenttia
Keskushallinnon liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit ja keskuspankkien, kansainvälisten organisaatioiden, kansainvälisten kehityspankkien tai jäsenvaltioiden alue- tai paikallisviranomaisten taikka laitosten liikkeeseen laskemat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 6, sekä yritysten liikkeeseen laskemat tai takaamat vieraan pääoman ehtoiset arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vastuiden riskipainotuksesta annettujen, direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella luottoluokkaan 5 tai 6.	12,00 prosenttia

▼B

Jotta laitokset, jotka soveltavat vastuiden riskipainotuksesta annettuja direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklaan sisältyviä sääntöjä, voidaan sijoittaa luoton laadun arviointiasteikkoon, vastapuolella on oltava sisäinen luottoluokitus, jossa maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD) on enintään yhtä suuri kuin yritysvastuiden riskipainotuksesta annettujen kyseisen direktiivin 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella määritetyssä asianmukaisessa luottoluokassa.

▼B

Ehtoja täyttämättömien liikkeeseenlaskijoiden liikkeeseen laskemiin rahoitusvälineisiin sovelletaan taulukon 1 mukaisesti 8 tai 12 prosentin erityisriskin pääomavaatimusta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitokset soveltavat korkeampaa erityisriskin pääomavaatimusta tällaisiin rahoitusvälineisiin, ja/tai kieltää tällaisten rahoitusvälineiden ja muiden vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden välisen nettoutuksen määrittääkseen yleisen markkinariskin.

Vastuiden arvopaperistamiseen, joka olisi vähennyskelpoinen direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai riskeihin, joiden painotus on 1 250 prosenttia kyseisen direktiivin liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti, sovelletaan pääomavaatimusta, joka on vähintään sama kuin kyseisen direktiivin liitteessä IX olevassa 4 osassa vahvistettu pääomavaatimus. Luokittelemattomiin likviditeettisopimuksiin sovelletaan pääomavaatimusta, joka on vähintään sama kuin direktiivin 2006/48/EY liitteessä IX olevassa 4 osassa vahvistettu pääomavaatimus.

15. Sovellettaessa 14 kohtaa ’ehdot täyttäviin eriin’ kuuluvat seuraavat erät:

a) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka ovat luokiteltavissa luottoluokkaan, joka vastaa vähintään direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 3 jakson 1 alajaksossa esitetyn kartoitusmenetelmän investment grade luokkaa;

b) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joilla maksukyvyttömyyden todennäköisyys (PD) ei liikkeeseenlaskijan vakavaraisuuden vuoksi ole suurempi kuin a alakohdassa tarkoitetuilla omaisuuserillä käytettäessä direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 3 jakson 2 alajaksossa esitettyä menetelmää;

c) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, joille ei ole saatavilla nimetyn ulkopuolisen luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta ja jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

i) kyseiset laitokset katsovat niiden olevan riittävän likvidejä,

ii) laitos katsoo, että niiden luottoluokka vastaa vähintään edellä a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa, ja

iii) ne on julkisesti noteerattu vähintään yksillä jonkin jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla tai kolmannen maan pörssissä edellyttäen, että kyseinen pörssi on asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten hyväksymä;

d) sellaisten omaisuuserien pitkät ja lyhyet positiot, jotka on laskenut liikkeeseen laitos, johon sovelletaan direktiivissä 2006/48/EY säädettyjä pääomavaatimuksia ja jotka kyseiset laitokset katsovat riittävän likvideiksi ja joiden luottoluokka vastaa kyseisen laitoksen harkinnan mukaan vähintään a alakohdassa tarkoitettujen omaisuuserien luottoluokkaa; ja

e) sellaisten laitosten liikkeeseen laskemat arvopaperit, jotka sijoitettaisiin vähintään vastaavaan luottoluokkaan kuin laitosvastuiden riskipainotuksesta annettujen direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklaan sisältyvien sääntöjen perusteella määritetty luottoluokka 2 tai sitä ylemmät luottoluokat ja joihin sovelletaan tätä direktiiviä vastaavia valvonta- ja sääntelyjärjestelyjä.

Toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden arviointimenetelmä ja muutettava laitoksen tekemää arviota, jos ne katsovat, ettei kyseisiä rahoitusvälineitä voida niihin liittyvän liian suuren erityisriskin vuoksi pitää ehdot täyttävinä erinä.

16. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset soveltavat 14 kohdassa olevassa taulukossa 1 ilmoitettua enimmäispainotusta rahoitusvälineisiin, joihin liittyy erityinen riski niiden liikkeeseenlaskijan riittämättömän vakavaraisuuden vuoksi.

Yleisriski

a) Maturiteettipohjainen laskentamenetelmä

17. Yleisriskin pääomavaatimusten laskentamenetelmässä on kaksi perusvaihetta. Ensimmäisessä vaiheessa kaikki positiot painotetaan niiden maturiteetin perusteella (kuten 18 kohdassa selostetaan), jotta voidaan laskea niiden kattamiseksi vaadittava omien varojen määrä. Toisessa vaiheessa tätä pää-

▼B

omavaatimusta voidaan vähentää, jos painotetun position kanssa samassa maturiteettiluokassa on vastakkaismerkkinen painotettu positio. Pääomavaatimusta voidaan vähentää myös silloin, kun vastakkaismerkkiset painotetut positiot kuuluvat eri maturiteettiluokkiin, jolloin vähennyksen määrä riippuu sekä siitä, kuuluvatko kyseiset positiot samaan alueeseen, että siitä, mihin alueeseen ne kuuluvat. Maturiteettiluokat ryhmitellään kolmeen alueeseen.

18. Laitoksen on kohdistettava nettopositionsa 20 kohdassa esitetyn taulukon 2 toisessa tai kolmannessa sarakkeessa lueteltuihin maturiteettiluokkiin. Sen on suoritettava kohdistaminen jäljellä olevan juoksuajan perusteella kiinteäkorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa ja seuraavaan korontarkistusajankohtaan jäljellä olevan ajanjakson perusteella vaihtuvakorkoisten rahoitusvälineiden tapauksessa. Laitoksen on myös erotettava ne vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joihin liittyy vähintään 3 prosentin kuponkikorko, niistä, joihin liittyy alle 3 prosentin kuponkikorko, ja merkittävä ne taulukon 2 toiseen tai kolmanteen sarakkeeseen. Kukin positio on tämän jälkeen kerrottava painotuksella, joka on määritelty kyseiselle maturiteettiluokalle taulukon 2 neljännessä sarakkeessa.

19. Laitoksen on tämän jälkeen laskettava painotettujen pitkien positioiden summa ja painotettujen lyhyiden positioiden summa kussakin maturiteettiluokassa. Se osuus tietyn maturiteettiluokan painotetuista pitkistä positioista, jotka voidaan nettouttaa saman maturiteettiluokan painotettujen lyhyiden positioiden kanssa, muodostaa kyseisen luokan nettoutetun painotetun position, ja nettouttamatta jäänyt pitkä tai lyhyt positio kyseisen luokan nettouttamatta jääneen painotetun position. Tämän jälkeen lasketaan kunkin maturiteettiluokan nettoutettu painotettu kokonaispositio.

20. Laitoksen on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut pitkät kokonaispositiot kussakin taulukkoon 2 sisältyvässä alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän kokonaisposition laskemiseksi. Vastaavasti on laskettava yhteen maturiteettiluokittain lasketut nettouttamatta jääneet painotetut lyhyet kokonaispositiot kussakin alueessa kunkin alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen kokonaisposition laskemiseksi. Se osuus tietyn alueen nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä positiosta, joka voidaan nettouttaa saman alueen nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen position kanssa, muodostaa kyseisen alueen nettoutetun painotetun position. Alueen nettouttamatta jääneen painotetun pitkän tai lyhyen position se osa, jota ei voida edellä kuvatulla tavalla nettouttaa, muodostaa kyseisen alueen nettouttamatta jääneen painotetun position.

Taulukko 2

Alue	Maturiteettiluokka		Painotus (prosentteina)	Arvioitu koron muutos (prosentteina)
	Vähintään 3 prosentin korkokuponki	Alle 3 prosentin korkokuponki		
yksi	0 ≤ 1 kuukausi	0 ≤ 1 kuukausi	0,00	—
	> 1 ≤ 3 kuukautta	> 1 ≤ 3 kuukautta	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 kuukautta	> 3 ≤ 6 kuukautta	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 kuukautta	> 6 ≤ 12 kuukautta	0,70	1,00
kaksi	> 1 ≤ 2 vuotta	> 1,0 ≤ 1,9 vuotta	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 vuotta	> 1,9 ≤ 2,8 vuotta	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 vuotta	> 2,8 ≤ 3,6 vuotta	2,25	0,75
kolme	> 4 ≤ 5 vuotta	> 3,6 ≤ 4,3 vuotta	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 vuotta	> 4,3 ≤ 5,7 vuotta	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 vuotta	> 5,7 ≤ 7,3 vuotta	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 vuotta	> 7,3 ≤ 9,3 vuotta	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 vuotta	> 9,3 ≤ 10,6 vuotta	5,25	0,60
	> 20 vuotta	> 10,6 ≤ 12,0 vuotta	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 vuotta	8,00	0,60
		> 20 vuotta	12,50	0,60

▼B

21. Seuraavaksi lasketaan alueen 1 nettouttamatta jääneestä painotetusta pitkästä (lyhyestä) positiosta osuus, joka voidaan nettouttaa alueen 2 nettouttamatta jääneen painotetun lyhyen (pitkän) position kanssa. Tätä kutsutaan 25 kohdassa alueiden 1 ja 2 väliseksi nettoutetuksi painotetuksi positioksi. Sama laskutoimitus suoritetaan alueeseen 2 sen nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta jäljelle jääneen osuuden ja alueen 3 nettouttamatta jääneen painotetun position osalta alueiden 2 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

22. Laitos voi halutessaan vaihtaa 21 kohdassa esitetyn laskentajärjestyksen ja laskea alueiden 2 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position ennen alueiden 1 ja 2 välisen vastaavan position laskemista.

23. Seuraavaksi määritetään osuus, joka alueessa 1 jäljellä olevasta nettouttamatta jääneestä painotetusta positiosta voidaan nettouttaa alueiden 2 ja 3 välisen nettouttamatta jääneen painotetun position kanssa alueiden 1 ja 3 välisen nettoutetun painotetun position laskemiseksi.

24. Kolmesta 21, 22 ja 23 kohdassa esitetystä erillisestä laskutoimituksesta jäljelle jäävät positiot lasketaan yhteen.

25. Laitoksen pääomavaatimus on seuraavien erien summa:

a) 10 prosenttia kaikkien maturiteettiluokkien nettoutettujen painotettujen positioiden summasta;

b) 40 prosenttia alueen 1 nettoutetusta painotetusta positiosta;

c) 30 prosenttia alueen 2 nettoutetusta painotetusta positiosta;

d) 30 prosenttia alueen 3 nettoutetusta painotetusta positiosta;

e) 40 prosenttia alueiden 1 ja 2 sekä alueiden 2 ja 3 välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta (katso 21 kohta);

f) 150 prosenttia alueiden 1 ja 3 välisestä nettoutetusta painotetusta positiosta; ja

g) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista painotetuista positioista.

b) Duraatiopohjainen menetelmä

26. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia yleisesti tai kunkin laitoksen osalta erikseen, että laitokset käyttävät kaupankäynnin kohteena oleviin, vieraan pääoman ehtoisiin rahoitusvälineisiinsä liittyvän yleisriskin pääomavaatimusta laskiessaan duraatiopohjaista laskentamenetelmää 17–25 kohdassa kuvatun menetelmän sijasta edellyttäen, että ne käyttävät kyseistä menetelmää johdonmukaisesti.

27. Edellä olevassa 26 kohdassa tarkoitetussa menetelmässä laitos laskee jokaisen kiinteäkorkoisen, vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen markkina-arvon perusteella sen sisäisen koron, joka on kyseisen rahoitusvälineen viitteellinen diskonttokorko. Vaihtuvakorkoisen rahoitusvälineen tapauksessa laitoksen on otettava jokaisen rahoitusvälineen markkina-arvo ja laskettava sitten sen tuotto olettaen, että pääoma erääntyy maksettavaksi seuraavana korontarkistusajankohtana.

28. Laitoksen on sitten laskettava jokaisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen muunnettu duraatio seuraavan laskukaavan mukaisesti: muunnettu duraatio = ((Duraatio (D))/(1 + r)), jossa

$$D = \left(\left(\Sigma_{t=1}^{m} \left((t\, C_t)/((1+r)^t) \right) \right) / \left(\Sigma_{t=1}^{m} \left((C_t)/((1+r)^t) \right) \right) \right)$$

jossa:

r = sisäinen korko (ks. 25 kohta)

C_t = kassavirta ajankohtana t

m = kokonaisjuoksuaika (ks. 25 kohta)

29. Laitoksen on luokiteltava jokainen vieraan pääoman ehtoinen rahoitusväline taulukon 3 asianmukaiseen alueeseen. Jokainen rahoitusväline on luokiteltava sen muunnetun duraation perusteella.

▼B

Taulukko 3

Alue	Muunnettu duraatio (vuosina)	Arvioitu korko (muutos prosentteina)
yksi	> 0 ≤ 1,0	1,0
kaksi	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
kolme	> 3,6	0,7

30. Laitoksen on laskettava tämän jälkeen jokaisen rahoitusvälineen osalta sen duraatiopainotettu positio kertomalla rahoitusvälineen markkina-arvo sen muunnetulla duraatiolla ja kyseistä muunnettua duraatiota vastaavalla arvioidulla koron muutoksella (katso taulukon 3 kolmas sarake).

31. Laitoksen on laskettava duraatiopainotetut pitkät ja lyhyet positionsa kussakin alueessa. Se osuus duraatiopainotetuista pitkistä positioista, joka voidaan kussakin alueessa nettouttaa duraatiopainotettujen lyhyiden positioiden kanssa, on alueen nettoutettu duraatiopainotettu positio.

    Laitoksen on tämän jälkeen laskettava duraatiopainotetut nettouttamatta jääneet positiot kullekin alueelle. Sen on tämän jälkeen sovellettava nettouttamatta jääneiden painotettujen positioiden laskemista varten 21–24 kohdassa säädettyjä menettelyjä.

32. Laitoksen omia varoja koskeva vaatimus on seuraavien erien summa:

    a) 2 prosenttia kullekin alueelle määritetystä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta;

    b) 40 prosenttia alueiden 1 ja 2 sekä alueiden 2 ja 3 välisistä nettoutetuista duraatiopainotetuista positioista;

    c) 150 prosenttia alueiden 1 ja 3 välisestä nettoutetusta duraatiopainotetusta positiosta; ja

    d) 100 prosenttia jäljelle jääneistä nettouttamattomista duraatiopainotetuista positioista.

OSAKKEET

33. Laitoksen on laskettava yhteen 1 kohdan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Näiden kahden luvun summa on sen bruttokokonaispositio ja niiden erotus sen nettokokonaispositio.

Erityisriski

34. Laitoksen on laskettava yhteen 1 kohdan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Sen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 4 prosentilla erityisriskin pääomavaatimuksensa laskemiseksi.

35. Poiketen siitä, mitä 34 kohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että erityisriskin pääomavaatimus on 4 prosentin sijasta 2 prosenttia niiden laitoksen osakesalkkujen osalta, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

    a) ei ole kyse sellaisten liikkeeseenlaskijoiden osakkeista, jotka ovat laskeneet liikkeeseen ainoastaan kaupankäynnin kohteena olevia, vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, joita koskee 14 kohdassa olevan taulukon 1 mukainen 8 tai 12 prosentin pääomavaatimus tai joita koskee tätä lievempi vaatimus ainoastaan siitä syystä, että niitä varten on olemassa takaus tai vakuus;

    b) toimivaltaiset viranomaiset ovat puolueettoman arvioinnin perusteella todenneet, että kyseiset osakkeet voidaan hyvin helposti muuttaa rahaksi; ja

    c) kukin positio on enintään 5 prosenttia laitoksen koko osakesalkusta.

    Edellä olevan c alakohdan soveltamiseksi toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin sallia, että yksittäisen position osuus on enintään 10 prosenttia edellyttäen, että tällaisten positioiden kokonaisarvo ei ylitä 50:tä prosenttia osakesalkusta.

▼B

Yleisriski

36. Laitoksen yleisriskin pääomavaatimus on 8 prosenttia sen nettokokonaispositiosta.

Osakeindeksifutuurit

37. Osakeindeksifutuurit ja osakeindeksifutuureihin sekä osakeindekseihin liittyvien optioiden deltavasta-arvot, jäljempänä 'osakeindeksifutuurit', voidaan jakaa niihin kuuluvien osakkeiden positioihin. Näitä positioita voidaan käsitellä kyseisten kohde-etuutena olevien osakkeiden positioina ja ne voidaan toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella nettouttaa kohde-etuutena olevien osakkeiden vastakkaismerkkisten positioiden kanssa.

38. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että kaikilla laitoksilla, jotka ovat nettouttaneet yhden tai useamman osakeindeksifutuuriin sisältyvän osakkeen position yhden tai useamman osakeindeksifutuurin position kanssa, on riittävät omat varat sellaisesta tilanteesta aiheutuvan tappioriskin kattamiseksi, jossa futuurin arvonmuutokset eivät täysin noudata futuurin kohdeosakkeiden arvonmuutoksia; toimivaltaisten viranomaisten on toimittava samoin silloin, kun laitoksella on hallussaan sellaisten osakeindeksifutuurien vastakkaismerkkisiä positioita, joiden maturiteetit ja/tai koostumukset eivät täysin vastaa toisiaan.

39. Poiketen siitä, mitä 37 ja 38 kohdassa säädetään, niihin pörssissä kaupankäynnin kohteena oleviin osakeindeksifutuureihin, jotka toimivaltaisten viranomaisten mukaan vastaavat laajasti hajautettuja osakeindeksejä, sovelletaan yleisriskin osalta 8 prosentin pääomavaatimusta mutta ei lainkaan erityisriskin pääomavaatimusta. Nämä osakeindeksifutuurit sisällytetään 33 kohdan mukaisesti laskettavaan kokonaisnettopositioon, mutta niitä ei oteta huomioon laskettaessa samassa kohdassa tarkoitettua kokonaisbruttopositiota.

40. Jos osakeindeksifutuuria ei jaeta kohde-etuuksiensa positioiksi, sitä käsitellään erillisenä osakkeena. Tällaisen yksittäisen osakkeen erityisriski voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon, jos osakeindeksifutuuri on pörssissä kaupankäynnin kohteena ja toimivaltaiset viranomaiset katsovat sen vastaavan laajasti hajautettua indeksiä.

MERKINTÄSITOUMUS

41. Vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä ja osakkeita merkittäessä toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitos soveltaa jäljempänä esitettyä menetelmää pääomavaatimustensa laskemiseksi. Laitoksen on ensin laskettava nettopositionsa vähentämällä positiot, jotka koskevat sellaisia viralliseen sopimukseen perustuvia merkintäsitoumuksia, joita kolmannet osapuolet ovat antaneet tai joissa alkuperäinen merkitsijä on tehnyt sopimuksen merkinnän kohteena olevien osakkeiden edelleenlunastuksesta. Toiseksi sen on pienennettävä nettopositioitaan taulukossa 4 esitetyillä kertoimilla:

Taulukko 4

arkipäivä 0:	100 %
arkipäivä 1:	90 %
arkipäivät 2 ja 3:	75 %
arkipäivä 4:	50 %
arkipäivä 5:	25 %
arkipäivän 5 jälkeen:	0 %.

'Arkipäivällä 0' tarkoitetaan sitä arkipäivää, jona laitos sitoutuu ehdoitta hyväksymään tietyn tunnetun määrän arvopapereita sovittuun hintaan.

Sen on tämän jälkeen laskettava pääomavaatimuksensa käyttämällä merkintäsitoumuksia koskevia pienennettyjä positioitaan.

Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitoksella on riittävät omat varat sellaisen tappioriskin kattamiseksi, joka on olemassa mer-

▼B

kintäsitoumuksen antamisajankohdan ja ensimmäisen arkipäivän välisenä aikana.

LUOTTOJOHDANNAISILLA SUOJATTUIHIN KAUPANKÄYNTIVARASTON POSITIOIHIN LIITTYVÄN ERITYISRISKIN PÄÄOMAVAATIMUS

42. Luottojohdannaisin toteutetun suojan osalta on myönnettävä vähennys 43–46 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

43. Vähennys on myönnettävä täysimääräisenä silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja lähes samassa määrin. Näin on seuraavissa tapauksissa:

    a) molemmat velvoitteet koostuvat täysin samanlaisista instrumenteista; tai

    b) pitkä käteispositio on suojattu tuottojenvaihtosopimuksella (tai päinvastoin) ja referenssiomaisuus vastaa täysin suojattavaa omaisuutta (eli käteispositiota). Tuottojenvaihtosopimuksen maturiteetti voi poiketa suojattavan omaisuuden maturiteetista.

    Edellä mainituissa tapauksissa position kumpaankaan osaan ei tulisi soveltaa erityisriskin pääomavaatimusta.

44. Nettoutus on 80 prosenttia silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät aina vastakkaisiin suuntiin ja kun kyseisten velvoitteiden välillä vallitsee täydellinen vastaavuus referenssiomaisuuden, sekä referenssiomaisuuden että luottojohdannaisen maturiteetin ja suojattavan omaisuuden valuutan osalta. Lisäksi luottojohdannaissopimuksen olennaiset ominaispiirteet eivät saisi aiheuttaa sitä, että luottojohdannaisen hinnanmuutokset poikkeavat olennaisesti käteisposition hinnanmuutoksista. Siltä osin kuin riski siirtyy transaktion seurauksena, sovelletaan erityisriskiin 80 prosentin nettoutusta transaktion sen osan osalta, johon liittyvä pääomavaatimus on suurempi, jolloin toisen osan erityisriskin pääomavaatimukset ovat nolla.

45. Osittaista vähennystä sovelletaan silloin, kun johdannaiseen perustuvien keskinäisten velvoitteiden arvot kehittyvät yleensä vastakkaisiin suuntiin. Näin on seuraavissa tapauksissa:

    a) positio kuuluu 43 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, mutta referenssiomaisuus ja suojattava omaisuus eivät täysin vastaa toisiaan. Positiot täyttävät kuitenkin seuraavat edellytykset:

        i) referenssiomaisuus on konkurssitilanteessa samassa tai huonommassa asemassa kuin suojattava omaisuus; ja

        ii) suojattavan omaisuuden ja referenssiomaisuuden vastapuoli on sama ja niihin liittyy oikeudellisesti päteviä ristikkäisiä maksukyvyttömyys- tai erääntymisperusteita;

    b) positio kuuluu 43 kohdan a alakohdan tai 44 kohdan soveltamisalaan, mutta luottoriskiltä suojaavan johdannaisen ja suojattavan omaisuuden valuutat tai maturiteetit poikkeavat toisistaan (valuuttapoikkeamat olisi ilmoitettava valuuttakurssiriskin normaalin raportoinnin yhteydessä liitteen III mukaisesti); tai

    c) positio kuuluu 44 kohdan soveltamisalaan, mutta käteisposition omaisuus poikkeaa luottojohdannaisen referenssiomaisuudesta. Suojattava omaisuus luetaan kuitenkin luottojohdannaista koskevassa asiakirja□aineistossa riskikohteen rahoitusvälineisiin (joilla sopimus voidaan fyysisesti selvittää).

    Sen sijaan että kussakin edellä mainitussa tapauksessa laskettaisiin yhteen transaktion kummankin osan erityisriskin pääomavaatimukset, sovelletaan suurempaa kyseisistä vaatimuksista.

46. Kaikissa niissä tapauksissa, jotka eivät kuulu 43–45 kohdan soveltamisalaan, erityisriskin pääomavaatimus arvioidaan suhteessa positioiden molempiin osiin.

▼B

Kaupankäyntivarastoon sisältyvien yhteissijoitusyrityksissä olevien osuuksien pääomavaatimukset

47. Sellaisista yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuvien positioiden pääomavaatimukset, jotka täyttävät 11 artiklassa kaupankäyntivaraston erille asetetut edellytykset, lasketaan 48–56 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

48. Tämän kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson muiden säännösten soveltamista, yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihin (erityis- ja yleisriskin osalta) sovellettava positioriskin pääomavaatimus on 32 prosenttia. Tämän kuitenkaan rajoittamatta liitteessä III olevan 2.1. kohdan neljännen alakohdan säännösten tai liitteessä V olevan 12 kohdan neljännen alakohdan (valuuttakurssiriski) ja sen rinnalla liitteessä III olevan 2.1 kohdan neljännen alakohdan säännösten soveltamista, käytettäessä mainituissa kohdissa esitettyä mukautettua kultamääräistä menetelmää yhteissijoitusyrityksissä oleviin positioihin positioriskin (erityis- ja yleisriskin) sekä valuuttakurssiriskin osalta sovellettava pääomavaatimus saa olla enintään 40 prosenttia.

49. Laitokset voivat määrittää yhteissijoitusyrityksiin liittyvien 51 kohdassa säädetyt edellytykset täyttävien positioiden pääomavaatimukset 53–56 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti.

50. Yhteissijoitusyritysten sijoitusten nettouttaminen laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa ei ole sallittua, ellei toisin mainita.

YLEISEDELLYTYKSET

51. Jäljempänä 53–56 kohdassa esitettyjä menetelmiä voidaan soveltaa yhteisössä valvottavien tai yhteisöön sijoittautuneiden yritysten liikkeeseenlaskemiin yhteissijoitusyrityksissä oleviin osuuksiin, kun seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

a) Yhteissijoitusyrityksen esite tai vastaava asiakirja sisältää:

i) omaisuuslajit, joihin yhteissijoitusyrityksellä on valtuudet sijoittaa;

ii) sovellettaessa sijoitusrajoituksiin perustuvia enimmäisrajoja, suhteelliset enimmäisosuudet ja niiden laskentamenetelmät;

iii) jos vipuvaikutuksen hyödyntäminen on sallittua, suurin sallittu vipuvaikutus; ja

iv) jos pörssin ulkopuolisiin (OTC-)rahoitusjohdannaisiin tai takaisinostosopimusten kaltaisiin välineisiin sijoittaminen on sallittua, kyseisestä liiketoiminnasta aiheutuvan vastapuoliriskin rajoittamiseksi vahvistetut periaatteet;

b) yhteissijoitusyrityksen toiminnasta laaditaan puolivuotiskatsaukset ja vuosikertomukset, jotta sen varat ja velat sekä tulot ja liiketoiminnot voidaan arvioida tarkastelujaksolla;

c) yhteissijoitusyritys tarjoaa osuudenhaltijoille päivittäin mahdollisuuden saada osuutensa ja/tai osakkeena lunastetuiksi yrityksen varoista käteistä vastaan;

d) yhteissijoitusyritykseen tehdyt sijoitukset on erotettu salkunhoitajan varoista; ja

e) sijoittava laitos suorittaa asianmukaisen yhteissijoitusyritystä koskevan riskinarvioinnin.

52. Menetelmää voidaan soveltaa laitoksesta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella myös kolmannen maan yhteissijoitusyrityksiin, jos 51 kohdan a–e alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät.

ERITYISMENETELMÄT

53. Jos laitoksella on päivittäin käytössään tiedot yhteissijoitusyrityksen sijoituksista, se voi käyttää mainittujen sijoitusten positioita laskeakseen vastaaviin kyseisessä yhteissijoitusyrityksessä oleviin osuuksiin liittyvän positioriskin (yleis- ja erityisriskin) pääomavaatimuksen tässä liitteessä säädettyjen menetelmien mukaisesti, tai jos sille on myönnetty tähän lupa, liitteessä V säädettyjen menetelmien mukaisesti. Yhteissijoitusyrityksessä olevista

▼B

osuuksista muodostuvia positioita käsitellään tässä menetelmässä yhteissijoitusyrityksen sijoitusten positioina. Yhteissijoitusyrityksen sijoitusten positioita voidaan nettouttaa laitoksen hallussa olevien muiden positioiden kanssa, kunhan laitoksella on hallussaan riittävästi positioita sijoituskohteita vastaan tapahtuvaa osuuksien lunastusta ja/tai luomista varten.

54. Laitokset voivat laskea yhteissijoitusyrityksissä olevista osuuksista muodostuviin positioihinsa liittyvän (yleisen ja erityisen) positioriskin pääomavaatimukset tässä liitteessä esitettyjen menetelmien mukaisesti, tai jos ne ovat saaneet tähän luvan, liitteessä V esitettyjen menetelmien mukaisesti, käyttämällä sellaisia oletettuja positioita, jotka ovat tarpeen a alakohdassa tarkoitetun ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakenteen ja arvonkehityksen seuraamiseksi, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät,

a) yhteissijoitusyrityksen sääntöjenmukaisena tehtävänä on seurata ulkoisesti määräytyvän indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan ulkoisesti määräytyvän kiinteän korin rakennetta tai arvonkehitystä; ja

b) on selkeästi osoitettavissa, että yhteissijoitusyrityksessä olevan osuuden päivittäisten hinnanmuutosten ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan korin päivittäisten hinnanmuutosten välinen korrelaatio on vähintään kuuden kuukauden ajan ollut vähintään 0.9; ’korrelaatiolla’ tarkoitetaan tässä korrelaatiokerrointa yhteissijoitusyrityksen päivittäisen tuoton ja sen seuraaman indeksin tai osakkeista taikka vieraan pääoman ehtoisista rahoitusvälineistä koostuvan korin päivittäisen tuoton välillä.

55. Jos laitoksella ei ole päivittäin käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksen sijoituksista, se voi laskea positioriskin (yleis- ja erityisriskin) pääomavaatimukset tässä liitteessä säädettyjen menetelmien mukaisesti, jos seuraavassa luetellut edellytykset täyttyvät:

a) oletetaan, että yhteissijoitusyritys sijoittaa ensin valtuuksiensa mukaiseen enimmäismäärään asti sellaisiin omaisuuslajeihin, joilla positioriskin (yleis- ja erityisriskin) pääomavaatimus on suurin, ja jatkaa sitten sijoitusten tekemistä pienemmän pääomavaatimuksen eriin pääomavaatimuksen mukaan alenevassa järjestyksessä, kunnes se saavuttaa sijoitusvaltuuksiensa mukaisen yhteenlasketun enimmäismäärän. Yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksien positiota käsitellään edellä mainitun oletuksen mukaisesti muodostetussa positiossa olevana omistuksena;

b) laitokset ottavat positioriskin pääomavaatimuksen laskennassa huomioon yhteissijoitusyrityksissä olevien osuuksiensa positioista vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollisen enimmäismäärän siten, että ne kasvattavat yhteissijoitusyrityksessä olevien osuuksiensa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan kyseisen yrityksen valtuuksien mukaan enintään kasvattaa; ja

c) jos tämän kohdan mukaisesti määritetty positioriskin (yleis- ja erityisriskin) pääomavaatimus on suurempi kuin 48 kohdassa säädetty vaatimus, se rajataan kyseisessä kohdassa säädetyn vaatimuksen suuruiseksi.

56. Laitokset voivat antaa toimeksi kolmannelle osapuolelle laskea ja ilmoittaa tässä liitteessä säädettyjen menetelmien mukaisesti yhteissijoitusyrityksissä olevien 53 ja 55 kohdan soveltamisalaan kuuluvien positioidensa positioriskin (yleis- ja erityisriskin) pääomavaatimukset edellyttäen, että laskennan ja raportoinnin paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla.

▼B

LIITE II

SELVITYS- JA VASTAPUOLILUOTTORISKIN PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKEMINEN

SELVITYSRISKI

1. Kun kyse on liiketoimista, joissa vieraan pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, osakkeet, ulkomaanvaluutta ja hyödykkeet (lukuun ottamatta takaisinostosopimuksia ja takaisinmyyntisopimuksia sekä arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamista ja lainaksi ottamista) ovat niiden sovitun toimituspäivän jälkeen selvittämättä, laitoksen on laskettava se hintaero, joka voi aiheuttaa sille tappiota. Se on kyseisen vieraan pääoman ehtoisen rahoitusvälineen, osakkeen, ulkomaanvaluutan tai hyödykkeen sovitun kauppahinnan ja sen käyvän markkina-arvon erotus, kun tämä erotus voi aiheuttaa tappion laitokselle. Laitoksen on kerrottava tämä erotus taulukon 1 sarakkeessa A esitetyllä asianmukaisella kertoimella pääomavaatimuksensa laskemiseksi.

TAULUKKO 1

Arkipäivien lukumäärä vahvistetun toimituspäivän jälkeen	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 tai enemmän	100

VAILLINAISET SIIRROT

2. Laitoksella on oltava omia varoja taulukon 2 mukaisesti, jos:

   a) se on maksanut arvopapereista, ulkomaanvaluutasta tai hyödykkeistä, ennen kuin se on saanut ne, tai jos se on toimittanut arvopapereita, ulkomaanvaluuttaa tai hyödykkeitä, ennen kuin se on saanut niistä maksun; ja

   b) rajatylittävien transaktioiden yhteydessä maksun tai toimituksen suorittamisesta on kulunut yksi tai useampi päivä.

Taulukko 2:

Non-DvP –transaktioiden käsittely

Transaktiotyyppi	Ensimmäiseen sopimusperusteiseen maksu/toimitus-velvoitteeseen asti	Ensimmäisestä sopimusperusteisesta maksu/toimitus-velvoitteesta neljään päivään toisen sopimusperusteisen maksu/toimitus-velvoitteen jälkeen	5 arkipäivää toisen sopimusperusteisen maksu/toimitus-velvoitteen jälkeen transaktion päättymiseen asti
Vaillinainen siirto	Ei pääomavaatimusta	Käsitellään vastuuna	Siirretyn erän arvo ja positiivinen nykyhetken vastapuoliriski vähennetään omista varoista

3. Sovellettaessa riskipainoa selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklassa tarkoitettua sisäisten luottoluokitusten menetelmää soveltavat laitokset voivat määrittää vastapuolen ulkoisen luokituksen perusteella sellaisten vastapuolten maksukyvyttömyyden todennäköisyyden, joiden osalta niillä ei ole muita rahoitustoimintaan liittyviä vastuita. Omia tappio-

▼B

osuus (loss given defaults, LGD) -estimaatteja käyttävät laitokset voivat soveltaa direktiivin 2006/48/EY liitteessä VII olevan 2 osan 8 kohdan LGD-lukua kaikkiin selvittämättömiin kaupankäyntivastuisiin, joita käsitellään taulukon 2 sarakkeen 3 mukaisesti, jos ne soveltavat näitä kaikkiin näihin vastuisiin. Direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklassa vahvistettua menetelmää soveltavat laitokset voivat vaihtoehtoisesti soveltaa kyseisen direktiivin 78–83 artiklassa tarkoitettuja riskipainoja, jos ne soveltavat näitä kaikkiin näihin vastuisiin, tai ne voivat soveltaa kaikkiin näihin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa.

Jos non-DvP transaktioista johtuvan positiivisen vastapuoliriskin määrä ei ole merkittävä, laitokset voivat soveltaa näihin vastuisiin 100 prosentin riskipainoa.

4. Koko selvitys- tai toimitusjärjestelmän laajuisen toimintahäiriön tapauksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua 1 ja 2 kohdassa asetetuista pääomavaatimuksista, kunnes tilanne on korjaantunut. Tässä tapauksessa vastapuolen epäonnistumista kaupan selvittämisessä ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

VASTAPUOLILUOTTORISKI (COUNTERPARTY CREDIT RISK, CCR)

5. Laitoksella on oltava omat varat seuraavista vastuista aiheutuvan vastapuoliluottoriskin kattamiseksi:

   a) pörssin ulkopuoliset (OTC-)johdannaissopimukset ja luottojohdannaiset;

   b) takaisinostosopimukset, takaisinmyyntisopimukset ja kaupankäyntivarastoon luettavien arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antaminen tai ottaminen;

   c) kaupankäyntivarastoon luettaviin arvopapereihin ja hyödykkeisiin perustuva vakuudellinen limiittiluotonanto (margin lending); ja

   d) pitkän selvitysajan transaktiot.

6. Jollei 7–10 kohdan soveltamisesta muuta johdu, tällaisten vastuiden vastuuarvot ja riskipainotettujen saamisten yhteismäärät lasketaan direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 3 jakson mukaisesti siten, että kyseisen jakson viittaukset ’luottolaitoksiin’ katsotaan viittauksiksi ’laitoksiin’ ja viittaukset ’emoyrityksenä toimiviin luottolaitoksiin’ viittauksiksi ’emoyrityksinä toimiviin laitoksiin’ ja muut näihin liittyvät termit tulkitaan vastaavasti.

7. Edellä olevan 6 kohdan soveltamiseksi:

   Direktiivin 2006/48/EY liite IV katsotaan muutetuksi siten, että siihen sisällytetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan 3 jakson 8 kohta.

   Direktiivin 2006/48/EY liite III katsotaan muutetuksi siten, että taulukon 1 alaviitteiden jälkeen lisätään teksti seuraavasti:

   ”Tuottojenvaihtosopimuksista ja luottoriskinvaihtosopimuksista muodostuvien luottojohdannaisten tulevaisuuden potentiaalinen luottoriski saadaan kertomalla välineen nimellisarvo seuraavilla prosenttiluvuilla:

   — Kun referenssiomaisuutena on erä, joka katsottaisiin liitettä I sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 5 prosenttia; ja

   — Kun referenssiomaisuutena on erä, jota ei katsottaisi liitettä I sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se olisi laitoksen välitön vastuu, kerroin on 10 prosenttia.

   Kun kyseessä on luottoriskinvaihtosopimus, laitos, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta pitkän position, voi kuitenkin antaa tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin laskennassa prosenttiluvun arvoksi nolla, ellei luottoriskinvaihtosopimusta päätetä ja siitä johtuvia keskinäisiä velvoitteita nettouteta tilanteessa, jossa osapuoli, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta lyhyen position, tulee maksukyvyttömäksi, vaikka luottoriski ei suojattavan omaisuuden osalta toteutuisi.”

   Kun luottojohdannainen muodostuu useita omaisuuseriä sisältävästä n:nnen tappion korista, se kumpaa edellä esitetyistä prosenttiluvuista käytetään, määräytyy sen omaisuuserän perusteella, jonka luottoluokka on n:nneksi alhaisin, sen mukaan, katsottaisiinko kyseinen erä liitettä I sovellettaessa ehdot täyttäväksi eräksi, jos se luettaisiin laitoksen vastuisiin.

▼B

8. Sovellettaessa 6 kohtaa laitokset eivät saa riskipainotettujen saamisten yhteismäärää laskiessaan käyttää direktiivin 2006/48/EY liitteessä VIII olevan 3 osan 24–29 kohdassa esitettyä rahoitusvakuuksia koskevaa yksinkertaista menetelmää rahoitusvakuuksien vaikutusten huomioon ottamiseksi.

9. Sovellettaessa 6 kohtaa silloin, kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista takaisinostosopimuksista tai arvopapereiden taikka hyödykkeiden lainaksi antamisesta tai ottamisesta, kaikki sellaiset rahoitusvälineet ja hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset, voidaan katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi. Lisäksi kun on kyse kaupankäyntivarastoon kirjatuista pörssin ulkopuolisista johdannaissopimuksista aiheutuvista vastuista, sellaiset hyödykkeet, jotka täyttävät kaupankäyntivarastoon sisällyttämiselle asetetut edellytykset, voidaan katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi. Kun edellä mainitun kaltaisia rahoitusvälineitä tai hyödykkeitä, jotka eivät täytä direktiivin 2006/48/EY liitteen VIII mukaisia edellytyksiä, annetaan lainaksi, myydään tai toimitetaan taikka otetaan lainaksi, ostetaan tai vastaanotetaan vakuuksina tai muutoin tällaisissa transaktioissa, ja laitos käyttää kyseisen direktiivin liitteessä VIII olevan 3 osan mukaista valvojan määrittämää volatiliteettikorjausta, kyseisiä välineitä ja hyödykkeitä käsitellään volatiliteettikorjausten laskemiseksi samalla tavoin kuin tunnustetussa pörssissä noteerattuja pääindeksin ulkopuolisia osakkeita.

   Kun laitokset käyttävät direktiivin 2006/48/EY liitteessä VIII olevan 3 osan mukaista volatiliteettikorjaukseen perustuvaa omat arvonleikkaustekijät -lähestymistapaa sellaisten rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden osalta, jotka eivät täytä kyseisen direktiivin liitteen VIII mukaisia edellytyksiä, volatiliteettikorjaus on laskettava kullekin yksittäiselle erälle. Kun laitokset käyttävät direktiivin 2006/48/EY liitteessä VIII olevan 3 osan mukaista sisäisten mallien menetelmää, ne voivat soveltaa sitä myös kaupankäyntivaraston suhteen.

10. Sovellettaessa 6 kohtaa silloin, kun kyse on sellaisten päänettoutussopimusten hyväksymisestä, jotka kattavat takaisinostoon ja -myyntiin ja/tai arvopapereiden tai hyödykkeiden lainaksi antamiseen tai ottamiseen liittyviä ja/tai muita pääomamarkkinapohjaisia transaktioita, kaupankäyntivarastoon sisältyvien positioiden nettouttaminen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positioiden kanssa voidaan hyväksyä vain silloin, kun nettoutetut transaktiot täyttävät seuraavat edellytykset:

    a) kaikki transaktiot arvostetaan päivittäin markkinahintaan; ja

    b) kaikki transaktioissa lainaksiotetut, ostetut tai vastaanotetut erät voidaan direktiivin 2006/48/EY V osaston 2 luvun 3 jakson 3 alajakson mukaisesti katsoa hyväksyttäviksi vakuuksiksi soveltamatta tämän liitteen 9 kohtaa.

▼M2

11. Kun kaupankäyntivarastoon sisältyvä luottojohdannainen muodostaa osan sisäistä suojausta ja kun luottoriskisuoja on direktiivin 2006/48/EY mukainen, luottojohdannaisen synnyttämään positioon ei katsota liittyvän vastapuoliriskiä. Laitos voi vaihtoehtoisesti johdonmukaisesti sisällyttää vastapuoliriskin pääomavaatimusten laskentaan kaikki kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottojohdannaiset, jotka muodostavat osan sisäistä suojasta tai jotka on hankittu suojaksi vastapuoliriskille, kun luottosuoja on direktiivin 2006/48/EY mukainen.

▼B

12. Pääomavaatimus on 8 prosenttia riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä.

▼B

LIITE III

VALUUTTAKURSSIRISKIN PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKEMINEN

1. Jos 2 kohdassa esitetyn menetelmän mukaisesti laskettu laitoksen kokonaisnettovaluuttaposition ja nettokultaposition summa on enemmän kuin 2 prosenttia sen kaikista omista varoista, laitoksen on kerrottava nettovaluuttapositionsa ja nettokultapositionsa summa 8 prosentilla valuuttakurssiriskin pääomavaatimuksen laskemiseksi.

2. Laitoksen on laskettava valuuttakurssiriskin pääomavaatimukset kahdessa vaiheessa.

2.1. Laitoksen on ensin laskettava avoin nettopositionsa kussakin valuutassa (ilmoitusvaluutta mukaan luettuna) ja kullassa.Tämä avoin nettopositio on seuraavien erien (positiivisten ja negatiivisten) summa:

a) nettoavistapositio (eli kaikki varat, joista on vähennetty kaikki velat, mukaan lukien kertyneet korot, kyseisenä valuuttana tai kullan osalta kultamääräinen nettoavistapositio);

b) nettotermiinipositio (eli kaikki valuutta- ja kultatermiinisopimusten perusteella saatavat määrät, joista on vähennetty kyseisten sopimusten perusteella maksettavat määrät ja joihin sisältyvät valuutta- ja kultafutuurit ja valuutanvaihtosopimusten pääoma, jota ei ole sisällytetty avistapositioon);

c) peruuttamattomat takuut (ja vastaavat rahoitusvälineet), joita varmasti käytetään ja joiden perusteella tehtäviä suorituksia ei todennäköisesti saada takaisin;

d) ennakoidut nettotulot ja -menot, jotka eivät ole vielä kertyneet mutta jotka on jo täysin suojattu (ennakoidut nettotulot ja -menot, joita ei ole vielä viety kirjanpitoon, mutta jotka on jo täysin suojattu valuuttatermiineillä, voidaan sisällyttää tähän ilmoitusvelvollisten laitosten valinnan mukaisesti ja toimivaltaisen viranomaisen etukäteissuostumuksella; laitoksen on noudatettava valitsemaansa käytäntöä johdonmukaisesti);

e) kaikkien valuutta- ja kultaoptioiden nettodeltavasta-arvo (tai deltaperusteinen) nettoarvo; ja

f) muiden optioiden markkina-arvo (eli muut optiot kuin valuutta- ja kultaoptiot).

Sellaiset positiot, joita laitos on ottanut voidakseen suojautua vakavaraisuussuhteeseensa haitallisesti vaikuttavilta valuuttakurssin vaikutuksilta, voidaan jättää ottamatta huomioon laskettaessa avoimia nettovaluuttapositioita. Tällaisten positioiden pitäisi olla luonteeltaan rakenteellisia tai sellaisia, ettei niillä käydä kauppaa, ja vaaditaan toimivaltaisten viranomaisten suostumus, jos niitä ei oteta lukuun tai jos edellytyksiä niiden poislukemiseksi muutetaan. Samaa käsittelyä voidaan soveltaa edellä esitetyin edellytyksin laitoksen sellaisiin positioihin, jotka koskevat omien varojen laskennassa vähennettyjä eriä.

Kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu laskutoimitus suoritetaan yhteissijoitusyritysten osalta, huomioon otetaan yhteissijoitusyrityksen todelliset valuuttapositiot. Laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen raportoimia, yhteissijoitusyrityksessä olevia valuuttapositioita koskevia tietoja silloin, kun kyseisen tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksessä olevista valuuttapositioista, on oletettava, että yhteissijoitusyritys on saavuttanut valtuuksiensa mukaisen valuuttamääräisten sijoitusten enimmäismäärän, ja laitosten on kaupankäyntivarastoon luettavien positioiden osalta otettava valuuttakurssiriskin pääomavaatimusta laskiessaan huomioon yhteissijoitusyrityksissä olevista positioistaan vipuvaikutuksen kautta aiheutuvien välillisten vastuiden mahdollinen enimmäismäärä. Tämä tehdään kasvattamalla yhteissijoitusyrityksessä olevaa positiota samalla osuudella, jolla yhteissijoitusyrityksen sijoituksiin liittyviä vastuita voidaan yhteissijoitusyrityksen sijoitusvaltuuksien mukaan enintään kasvattaa. Edellä esitetyn oletuksen mukaisesti muodostettua yhteissijoitusyrityksen valuuttapositiota käsitellään erillisenä valuuttana samaan tapaan kuin kultamääräisiä sijoituksia paitsi silloin, kun yhteissijoitusyrityksen sijoituksen suunta tunnetaan, jolloin pitkä kokonaispositio voidaan laskea yhteen avoimen pitkän kokonaisvaluuttaposition kanssa ja lyhyt kokonaispositio voidaan laskea yhteen avoimen lyhyen ko-

▼B

konaisvaluuttaposition kanssa. Tällaisia positioita ei saa nettouttaa ennen laskennan suorittamista.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset käyttävät nykyarvoa laskettaessa kunkin valuutan ja kullan avointa nettopositiota.

2.2. Seuraavaksi kaikkien muiden valuuttojen paitsi ilmoitusvaluutan lyhyet ja pitkät nettopositiot sekä kullan lyhyt tai pitkä nettopositio muutetaan ilmoitusvaluutan määräisiksi käyttäen avistakurssia. Tämän jälkeen lasketaan erikseen yhteen lyhyet ja pitkät positiot, jotta saadaan lyhyiden nettopositioiden ja pitkien nettopositioiden kokonaismäärät. Näistä kokonaismääristä suurempi on laitoksen kokonaisnettovaluuttapositio.

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään ja kunnes laajempi yhteensovittaminen toteutetaan, toimivaltaiset viranomaiset voivat säätää tai sallia, että laitokset noudattavat seuraavia menetelmiä tämän liitteen soveltamiseksi.

3.1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset täyttävät lievemmät pääomavaatimukset keskenään läheisesti korreloivien valuuttojen positioiden kattamiseksi kuin ne, jotka seuraavat 1 ja 2 kohdan soveltamisesta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat katsoa, että kaksi valuuttaa korreloivat läheisesti keskenään ainoastaan, jos päivittäisiä valuuttakursseja koskevien, viimeksi kuluneelta kolmelta tai viideltä vuodelta kerättyjen tietojen perusteella laskettu todennäköisyys sille, että kyseisten valuuttojen samansuuruisista ja vastakkaismerkkisistä positioista syntyy seuraavien kymmenen arkipäivän aikana tappio, joka on enintään 4 prosenttia kyseisen nettoutetun position (ilmoitusvaluuttaan arvostetusta) arvosta, on vähintään 99 prosenttia, jos käytetään kolmen vuoden tarkastelujaksoa, tai 95 prosenttia, jos käytetään viiden vuoden tarkastelujaksoa. Pääomavaatimus kahden läheisesti keskenään korreloivan valuutan nettoutetun position osalta on 4 prosenttia kerrottuna nettoutetun position arvolla. Pääomavaatimus läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen nettouttamatta jääneiden positioiden ja kaikkien muiden valuuttapositioiden osalta on 8 prosenttia kerrottuna kyseisten valuuttojen joko lyhyiden tai pitkien nettopositioiden summalla sen mukaan, kumpi näistä on suurempi sen jälkeen, kun läheisesti keskenään korreloivien valuuttojen nettoutetut positiot on vähennetty.

3.2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että laitokset poistavat 1 ja 2 kohdassa sekä 3.1 kohdassa esitetyistä menetelmistä valitsemastaan menetelmästä sellaisten valuuttojen positiot, joita koskee valtioiden välinen sitova sopimus, jonka tarkoituksena on vähentää kyseisten valuuttojen vaihtelua suhteessa muihin samalla sopimuksella katettuihin valuuttoihin. Laitosten on laskettava näiden valuuttojen nettoutetut positiot ja sovellettava niihin pääomavaatimusta, joka on vähintään puolet tällaisessa valtioiden välisessä sopimuksessa vahvistetusta kyseisten valuuttojen suurimmasta sallitusta kurssivaihtelusta. Näiden valuuttojen nettouttamatta jääneitä positioita käsitellään samoin kuin muita valuuttoja.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttojen nettoutettuja positioita koskeva pääomavaatimus on 1,6 prosenttia kerrottuna kyseisten positioiden arvolla.

4. Korivaluuttojen nettopositiot voidaan jakaa koriin sisältyviin valuuttoihin voimassa olevien kiintiöiden perusteella.

▼B

LIITE IV

HYÖDYKERISKIN PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKEMINEN

1. Kaikki hyödykepositiot tai hyödykejohdannaispositiot ilmaistaan käyttäen hyödykkeiden vakiomittayksikköä. Kunkin hyödykkeen käteishinta ilmaistaan ilmoitusvaluuttana.

2. Kulta- tai kultajohdannaispositioista katsotaan aiheutuvan valuuttakurssiriski, ja niiden markkinariski lasketaan liitteen III tai soveltuvin osin liitteen V mukaisesti.

3. Puhtaasti varaston terminointitarkoituksia palvelevat positiot voidaan tätä liitettä sovellettaessa jättää ottamatta huomioon ainoastaan hyödykeriskiä laskettaessa.

4. Ne korko- ja valuuttakurssiriskit, joita tämän liitteen muut säännökset eivät kata, otetaan mukaan laskettaessa kaupankäynnin kohteena olevien, vieraan pääoman ehtoisten rahoitusvälineiden yleisriskiä ja laskettaessa valuuttakurssiriskiä.

5. Kun lyhyt positio erääntyy ennen pitkää positiota, laitosten on myös varauduttava maksuvalmiusriskiin, joka on mahdollinen joillakin markkinoilla.

6. Yksittäisen hyödykkeen nettopositiolla tarkoitetaan 19 kohdassa laitoksen sellaisten pitkien ja lyhyiden positioiden erotusta, jotka koskevat samaa hyödykettä ja samanlaisia hyödykkeisiin perustuvia futuureja, optioita ja optiotodistuksia.

   Toimivaltaisten viranomaisten on sallittava johdannaissopimuksia koskevien positioiden käsitteleminen 8, 9 ja 10 kohdan mukaisesti kohde-etuutena olevan hyödykkeen positioina.

7. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pitää seuraavia positioita saman hyödykkeen positioina:

   a) hyödykkeiden eri alaryhmien positiot, jos alaryhmät ovat toimitettaessa keskenään vaihtokelpoisia; ja

   b) samankaltaisten hyödykkeiden positiot, jos kyseiset hyödykkeet ovat toisensa läheisesti korvaavia ja jos hintojen muutosten väliseksi korrelaatioksi voidaan selvästi osoittaa vähintään 0.9 vähintään yhden vuoden ajalta.

Erityiset välineet

8. Hyödykefutuurit ja yksittäisten hyödykkeiden osto- ja myyntitermiinit otetaan laskennassa huomioon käyttäen hyödykkeen vakiomittayksikkönä ilmaistuja nimellismääriä ja erääntymispäivän mukaista juoksuaikaa.

   Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa futuuria koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti futuurin aiheuttamaa riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin futuuria koskeva pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä jäljempänä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

   Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia, että niiden tunnustaman selvitysyhteisön selvittämää, tässä kohdassa tarkoitettua pörssin ulkopuolista hyödykejohdannaissopimusta koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin selvitysyhteisön vaatima vakuus, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti johdannaissopimukseen liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin kyseisen sopimuksen pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä jäljempänä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

9. Hyödykkeisiin perustuvat swap-sopimukset, joiden nojalla toinen osapuoli maksaa kiinteää hintaa ja toinen käypää markkinahintaa, lasketaan mukaan 13–18 kohdassa esitettyyn maturiteettipohjaiseen menetelmään sopimuksen nimellismäärän suuruisena positiosarjana, jossa kukin positio vastaa kutakin swap-sopimuksen maksua ja sijoittuu sen mukaisesti 13 kohdassa olevan taulukon 1 maturiteettiluokkiin. Positiot ovat pitkiä positioita, jos laitos maksaa kiinteän hinnan ja saa vaihtuvan hinnan, ja lyhyitä positioita, jos laitos saa kiinteän hinnan ja maksaa vaihtuvan hinnan.

▼B

Hyödykkeisiin perustuvat swap-sopimukset, joissa vaihto koskee eri hyödykkeitä, ilmoitetaan maturiteettipohjaisen menetelmän asianomaisessa taulukossa.

10. Hyödykkeitä tai hyödykejohdannaisia koskevia optioita käsitellään tätä liitettä sovellettaessa option kohde-etuuden arvon suuruisina delta-korjattuina positioina. Nämä positiot voidaan nettouttaa sellaisten vastakkaismerkkisten positioiden kanssa, joissa kohde-etuutena on täysin samanlainen hyödyke tai hyödykejohdannainen. Deltana on käytettävä kyseisen pörssin laskemaa, toimivaltaisten viranomaisten laskemaa tai, jos kumpikaan näistä ei ole saatavissa tai pörssin ulkopuolisten optioiden osalta, laitoksen itsensä laskemaa deltaa sillä edellytyksellä, että toimivaltaiset viranomaiset toteavat laitoksen käyttämän mallin käyttökelpoiseksi.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat kuitenkin vaatia, että laitosten on laskettava delta käyttäen toimivaltaisten viranomaisten määräämää menetelmää.

Deltariskiä lukuun ottamatta muilta hyödykeoptioon liittyviltä riskeiltä on suojauduttava.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa asetettua hyödykeoptiota koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin pörssin vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti optioon liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin optiota koskeva pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä jäljempänä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

Toimivaltaiset viranomaiset voivat myös sallia, että niiden tunnustaman selvitysyhteisön selvittämää pörssin ulkopuolista hyödykeoptiota koskeva pääomavaatimus on yhtä suuri kuin selvitysyhteisön vaatima vakuus, jos ne ovat täysin vakuuttuneita siitä, että se vastaa tarkasti optioon liittyvää riskiä ja on vähintään yhtä suuri kuin pörssin ulkopuolisen option pääomavaatimus, joka perustuu tässä liitteessä jäljempänä esitettyä menetelmää tai liitteessä V esitettyä sisäisten mallien laskentamenetelmää käyttämällä tehtyyn laskelmaan.

Lisäksi viranomaiset voivat sallia, että ostettua pörssissä kaupankäynnin kohteena olevaa tai pörssin ulkopuolista hyödykeoptiota koskeva pääomavaatimus on sama kuin sen kohde-etuutena olevaa hyödykettä koskeva vaatimus sillä edellytyksellä, että näin laskettu vaatimus ei ylitä option markkina-arvoa. Asetettua pörssin ulkopuolista optiota koskeva vaatimus määräytyy option kohde-etuutena olevan hyödykkeen mukaan.

11. Hyödykkeisiin liittyviä optiotodistuksia käsitellään samalla tavalla kuin 10 kohdassa tarkoitettuja hyödykeoptioita.

12. Takaisinostosopimuksen perusteella hyödykkeitä tai niiden omistusoikeutta koskevia taattuja oikeuksia luovuttavan osapuolen ja hyödykkeiden lainaksi antamista koskevan sopimuksen mukaisen hyödykkeiden lainaksiantajan on sisällytettävä tällaiset hyödykkeet pääomavaatimusta koskevaan laskelmaan tämän liitteen mukaisesti.

a) *Maturiteettipohjainen menetelmä*

13. Laitoksen on käytettävä jokaisesta hyödykkeestä erillistä maturiteettitaulukkoa taulukon 1 mukaisesti. Kaikki yhtä hyödykettä koskevat positiot ja kaikki positiot, joita pidetään tätä samaa hyödykettä koskevina positioina 7 kohdan mukaisesti, on jaoteltava asianmukaisiin maturiteettiluokkiin. Fyysiset varastot on merkittävä ensimmäiseen maturiteettiluokkaan.

Taulukko 1

Maturiteettiluokka (1)	Perusriskipainotus (%) (2)
0 ≤ 1 kuukausi	1,50
> 1 ≤ 3 kuukautta	1,50
> 3 ≤ 6 kuukautta	1,50
> 6 ≤ 12 kuukautta	1,50
> 1 ≤ 2 vuotta	1,50

▼B

Maturiteettiluokka (1)	Perusriskipainotus (%) (2)
> 2 ≤ 3 vuotta	1,50
> 3 vuotta	1,50

14. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että positiot, jotka ovat saman hyödykkeen positioita tai joita pidetään 7 kohdan mukaisesti saman hyödykkeen positioina, nettoutetaan keskenään ja merkitään asianmukaisiin maturiteettiluokkiin nettomääräisinä seuraavien positioiden osalta:

    a) samana päivänä erääntyviä sopimuksia koskevat positiot; ja

    b) kymmenen päivän sisällä toisistaan erääntyviä sopimuksia koskevat positiot, jos sopimuksilla käydään kauppaa markkinoilla, joilla on päivittäiset toimituspäivät.

15. Tämän jälkeen laitoksen on laskettava pitkien positioiden summa ja lyhyiden positioiden summa jokaisessa maturiteettiluokassa. Se pitkien (lyhyiden) positioiden osuus, joka voidaan kussakin maturiteettiluokassa nettouttaa lyhyiden (pitkien) positioiden kanssa, on kyseisen maturiteettiluokan nettoutettu positio. Jäljelle jäänyt pitkä tai lyhyt positio on kyseisen maturiteettiluokan nettouttamatta jäänyt positio.

16. Se osuus maturiteettiluokan nettouttamatta jääneestä pitkästä (lyhyestä) positiosta, joka voidaan nettouttaa jonkin taulukossa jäljempänä olevan maturiteettiluokan nettouttamatta jääneen lyhyen (pitkän) position kanssa, on kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio. Nettouttamatta jääneen pitkän tai lyhyen position osuus, jota ei voida edellä esitetyllä tavalla nettouttaa, on nettouttamatta jäänyt positio.

17. Laitoksen pääomavaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta asianmukaisen maturiteettitaulukon perusteella seuraavien erien summana:

    a) nettoutettujen pitkien ja lyhyiden positioiden summa kerrottuna 13 kohdassa esitetyn taulukon 1 sarakkeessa 2 kullekin maturiteettiluokalle määrätyllä perusriskikertoimella ja hyödykkeen käteishinnalla;

    b) kahden maturiteettiluokan välinen nettoutettu positio kultakin maturiteettiluokalta, johon on siirretty nettouttamatta jäänyt osuus positiosta, kerrottuna 0,6 prosentilla (luokkien välinen kerroin) ja hyödykkeen käteishinnalla; ja

    c) jäljelle jääneet nettouttamatta olevat positiot kerrottuna 15 prosentilla (avoimen position kerroin) ja hyödykkeen käteishinnalla.

18. Laitoksen hyödykeriskin yhteenlaskettu pääomavaatimus on 17 kohdan mukaisesti laskettujen hyödykekohtaisten pääomavaatimusten summa.

    b) *Yksinkertaistettu menetelmä*

19. Laitoksen pääomavaatimus lasketaan kunkin hyödykkeen osalta seuraavien erien summana:

    a) 15 prosenttia hyödykettä koskevasta pitkästä tai lyhyestä nettopositiosta, kerrottuna hyödykkeen käteishinnalla; ja

    b) 3 prosenttia hyödykettä koskevasta lyhyiden ja pitkien positioiden summana lasketusta bruttopositiosta, kerrottuna hyödykkeen käteishinnalla.

20. Laitoksen hyödykeriskin yhteenlaskettu pääomavaatimus on 19 kohdan mukaisesti laskettujen hyödykekohtaisten pääomavaatimusten summa.

    c) *Laajennettu maturiteettipohjainen menetelmä*

21. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää seuraavassa taulukossa (Taulukko 2) esitettyjä perusriskin, luokkien välisen riskin ja avoimen position riskin minimipainotuksia 13, 14, 17 ja 18 kohdassa esitettyjen sijasta edellyttäen, että kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset katsovat, että

    a) laitokset käyvät huomattavaa hyödykekauppaa;

    b) laitoksilla on hajautettu kaupankäyntisalkku hyödykkeitä varten; ja

▼B

c) laitokset eivät vielä voi käyttää sisäisiä malleja hyödykeriskin pääomavaatimuksensa laskemiseen liitteen V mukaisesti.

Taulukko 2

	Jalometallit (paitsi kulta)	Perusmetallit	Maataloushyödykkeet (softs)	Muut, ml. energiatuotteet
Perusriskipainotus (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Luokkien välisen riskin painotus (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Avoimen position riskin painotus (%)	8	10	12	15

▼B

LIITE V

SISÄISTEN MALLIEN KÄYTTÖ PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKENNASSA

1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tässä liitteessä säädetyin edellytyksin sallia, että laitokset laskevat positioriskin, valuuttakurssiriskin ja/tai hyödykeriskin pääomavaatimuksensa käyttäen sisäisiä mallejaan liitteissä I, III ja IV esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä. Kussakin tapauksessa vaatimuksena on, että toimivaltainen viranomainen on nimenomaisesti hyväksynyt mallien käyttämisen vakavaraisuuden valvontaan.

2. Hyväksyntä annetaan ainoastaan, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että laitoksen riskienhallintajärjestelmä on rakenteeltaan asianmukainen, että sitä sovelletaan kattavasti ja että siinä on erityisesti seuraavat piirteet:

   a) sisäinen riskienmittausmalli on kiinteästi liitetty laitoksen päivittäiseen riskienhallintaan, ja sen perusteella riskeistä ilmoitetaan laitoksen ylimmälle johdolle;

   b) laitoksella on kaupankäyntiyksiköistä riippumaton riskienvalvontayksikkö, joka raportoi suoraan ylimmälle johdolle. Yksikön on vastattava laitoksen riskienhallintajärjestelmän suunnittelusta ja toteutuksesta. Se laatii ja analysoi päivittäin raportteja, jotka koskevat riskienmittausmallilla tuotettuja tuloksia ja kaupankäyntilimiitteihin liittyviä aiheellisia toimenpiteitä. Yksikön on lisäksi suoritettava sisäisen mallin ensimmäinen ja sen jälkeen toteutettava jatkuva validointi;

   c) laitoksen hallitus ja ylin johto osallistuvat aktiivisesti riskien valvontaan, ja laitoksen johto käsittelee riskienvalvontayksikön tuottamat päivittäiset raportit tasolla, jolla on riittävästi toimivaltaa vähentää sekä yksittäisten kauppaa käyvien henkilöiden ottamia positioita että laitoksen kokonaisriskiä;

   d) laitoksella on riittävästi ammattitaitoista henkilöstöä, joka pystyy käyttämään kehittyneitä malleja kaupankäynnissä, riskienvalvonnassa, sisäisessä tarkastuksessa ja kauppojen selvityksessä (back office);

   e) laitos on ottanut käyttöön menettelyt sen seuraamiseksi ja varmistamiseksi, että riskienmittausjärjestelmän yleistä toimintaa koskevia, dokumentoituja sisäisiä toiminta- ja valvontaperiaatteita noudatetaan;

   f) voidaan osoittaa, että laitoksen mallilla on hyväksyttävällä tarkkuudella pystytty mittaamaan riskit;

   g) laitos toteuttaa tihein välein systemaattisen stressitestiohjelman, ja ylin johto tarkastelee siitä saatuja tuloksia ja ottaa ne huomioon päättäessään toimintatavoista ja limiiteistä. Tämän prosessin on katettava erityisesti markkinoiden epälikvidisyys markkinaolosuhteiden vaikeutuessa, keskittymäriski, yhdensuuntaiset markkinat, tapahtumariski ja äkillistä luottotappiota koskeva riski, tuotteiden epälineaarisuus ja selkeät miinusoptiot (deep out of the money), positiot, jotka altistuvat hintaeroille ja muille riskeille, joita ei voida asianmukaisesti kattaa sisäisillä malleilla. Sovellettujen sokkien on kuvattava salkun luonnetta ja aikaa, joka saattaisi kulua riskeiltä suojautumiseen tai riskienhallintaan vaikeissa markkinaolosuhteissa; ja

   h) laitoksen on osana tavanomaista sisäistä tarkastustaan toimitettava riippumaton riskienmittausjärjestelmän tarkastus.

   Ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitetussa tarkastuksessa on katettava sekä kaupankäyntiä hoitavien yksiköiden että riippumattoman riskienvalvontayksikön toiminta. Laitoksen on vähintään kerran vuodessa toimitettava yleisen riskienhallintajärjestelmänsä tarkastus.

   Tarkastuksessa on käsiteltävä seuraavia asioita:

   a) riskienhallintajärjestelmän ja -menettelyn dokumentoinnin ja riskienvalvontayksikön organisaation asianmukaisuus;

   b) markkinariskimittareiden sisällyttäminen päivittäiseen riskienhallintaan ja johdon tietojensaantijärjestelmän aukottomuus;

   c) laitoksessa noudatettu, kaupankäyntiä ja kauppojen selvitystoimintaa (front ja back office) hoitavan henkilöstön soveltamien riskienhinnoittelumallien ja arvostusmenetelmien hyväksymismenettely;

▼B

d) riskienmittausmallin kattamien markkinariskien laajuus ja riskienmittausjärjestelmään tehtävien merkittävien muutosten validointi;

e) positioita koskevien tietojen täsmällisyys ja täydellisyys, volatiliteetti- ja korrelaatio-oletusten tarkkuus ja tarkoituksenmukaisuus sekä arvostus- ja riskiherkkyyslaskelmien täsmällisyys;

f) tapa, jolla laitoksessa varmistetaan sisäisessä mallissa käytettävien tietolähteiden johdonmukaisuus, ajanmukaisuus ja luotettavuus sekä niiden riippumattomuus; ja

g) mallien tarkkuutta mittaavan toteutumatestauksen validointimenettely.

3. Laitoksilla on oltava käytössään menettelyt, joilla varmistetaan, että soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat validoineet niiden käyttämät sisäiset mallit riittävällä tavalla, jotta voitaisiin varmistaa, että mallit ovat käsitteellisesti moitteettomia ja kattavat riittävällä tavalla kaikki merkittävät riskit. Validointi on suoritettava heti kun sisäinen malli on kehitetty ja aina kun siihen tehdään merkittäviä muutoksia. Validointi on lisäksi suoritettava säännöllisin väliajoin ja etenkin kun markkinoilla on tapahtunut merkittäviä rakenteellisia muutoksia tai salkun koostumuksessa on tapahtunut muutoksia, jotka voivat johtaa siihen, ettei sisäinen malli enää sovellu tarkoitukseensa. Sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaimmat menettelytavat kehittyvät, luottolaitosten on hyödynnettävä tätä kehitystä. Sisäisen mallin validointia ei saa rajoittaa toteutumatestaukseen, ja sen on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

a) testit, joilla osoitetaan, että sisäisen mallin perustana olevat oletukset ovat asianmukaisia eivätkä johda riskin ali- tai yliarviointiin;

b) lakisääteisten toteutumatestausohjelmien lisäksi luottolaitoksen on tehtävä omat sisäisen mallin validointitestit salkkujensa riskien ja rakenteen perusteella; ja

c) oletussalkkujen käyttö sen varmistamiseksi, että sisäisellä mallilla voidaan selittää tiettyjä mahdollisesti ilmeneviä rakenteellisia tekijöitä, kuten suojaavan ja suojattavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvia merkittäviä riskejä (basis risk) ja keskittymäriskiä.

4. Laitoksen on valvottava käyttämänsä mallin tarkkuutta ja toimivuutta toteutumatestiohjelmalla. Toteutumatestauksessa on verrattava jokaisena pankkipäivänä laitoksen käyttämällä mallilla kaupankäyntisalkun päivän päätöspositioita varten laskettuja yhden päivän todennäköisiä tappiolukuja seuraavan pankkipäivän loppuun mennessä kaupankäyntisalkun arvossa toteutuneeseen yhden päivän muutokseen.

Toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, kykeneekö laitos suorittamaan kaupankäyntisalkun arvon sekä todellisen että oletetun muutoksen toteutumatestauksen. Kaupankäyntisalkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon vertailuun, olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksilta, että nämä toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toteutumatestausohjelmansa parantamiseksi, jos se havaitaan puutteelliseksi. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia tekemään toteutumatestit käyttämällä kaupankäyntitoiminnan oletettuja tuloksia (eli käyttämällä sellaisia salkun arvon muutoksia, jotka tapahtuisivat, jos päivän päätöspositiot säilyisivät muuttumattomina) tai kaupankäyntitoiminnan todellisia tuloksia (maksuja, välityspalkkioita ja nettokorkotuloa lukuun ottamatta) taikka molempia.

5. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä sen, että kaupankäynnin kohteena olevien vieraan pääoman ehtoisten välineiden tai osakkeiden positioihin liittyvän erityisriskin pääomavaatimus lasketaan käyttämällä laitoksen sisäistä mallia, jos sisäinen malli täyttää jäljempänä tässä liitteessä esitettyjen ehtojen lisäksi seuraavassa luetellut edellytykset:

a) se selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;

b) se osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;

c) se mittaa luotettavasti myös epäedullisten olosuhteiden vaikutusta;

d) se on validoitu erityisriskin kattamistarkkuutta mittaavalla toteutumatestillä. Jos toimivaltaiset viranomaiset sallivat sen, että toteutumatesti suoritetaan huomattavien osasalkkujen perusteella, nämä on valittava johdonmukaisella tavalla;

▼B

e) se kattaa riskikohteeseen liittyvän, suojattavan ja suojaavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvan riskin (basis risk), eli laitosten on osoitettava, että sisäinen malli reagoi herkästi huomattaviin ominaiseroihin samankaltaisten mutta ei samanlaisten positioiden välillä; ja

f) se kattaa tapahtumariskin.

Laitoksen on myös täytettävä seuraavat edellytykset:

— kun laitokseen kohdistuu tapahtumariski, jota sen todennäköinen tappioluku ei kata sen vuoksi, että 10 päivän pitoaika ja 99 prosentin luottamusväli ylittyvät (ts. pieni todennäköisyys ja seurauksiltaan vakava tapahtuma), laitoksen on varmistettava, että tällaiset tapahtumat otetaan huomioon sen sisäisessä pääoman hallinnassa;

— riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja/tai positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on laitoksen sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää vain silloin, kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatiliteettia.

Lisäksi sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaimmat menettelytavat kehittyvät, luottolaitosten on hyödynnettävä tätä kehitystä.

Laitoksella on lisäksi oltava riskin pääomavaatimuksia laskiessaan käytössään menetelmä, jolla se pystyy kattamaan kaupankäyntivarastonsa positioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin, joka on nousua pääomariskiin, joka voidaan kattaa todennäköiseen tappiolukuun perustuvalla laskennalla, kuten tässä kohdassa olevissa aiemmissa vaatimuksissa todetaan. Laitos voi kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi maksukyvyttömyysriskin nousua laskiessaan ottaa huomioon sen, missä määrin maksukyvyttömyysriski on jo sisällytetty todennäköiseen tappiolukuun, esimerkiksi riskipositioiden osalta, jotka voidaan sulkea ja luultavasti suljetaan kymmenen päivän kuluessa epäsuotuisissa markkinaolosuhteissa tai jos on muita merkkejä luottoilmapiirin huonontumisesta. Jos laitos kattaa maksukyvyttömyysriskin nousun lisäyksellä, sillä on oltava käytössään menettelyt toimen validoimista varten.

Laitoksen on osoitettava, että sen lähestymistapa on vakausstandardeiltaan direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklassa asetetun lähestymistavan mukainen olettaen, että riskin taso on vakaa, ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti.

Laitoksen, joka ei kata maksukyvyttömyysriskin nousua sisäisesti kehitetyn lähestymistavan avulla, on laskettava lisäys sellaisen lähestymistavan avulla, joka on direktiivin 2006/48/EY 78–83 artiklassa tarkoitetun lähestymistavan tai 84–89 artiklassa tarkoitetun lähestymistavan mukainen.

Sellaisten arvopaperistettujen vastuiden osalta, joihin sovelletaan direktiivin 2006/48/EY 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vähennysmenettelyä tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa, kuten kyseisen direktiivin liitteessä IX olevassa 4 osassa määrätään, näitä positioita koskevat pääomavastuut, jotka kuuluvat vähintään samantasoisten pääomavaatimusten soveltamisalaan kuin kyseisessä direktiivissä on säädetty. Laitokset, jotka välittävät näitä vastuita, voivat soveltaa eri menettelyä, jos ne voivat osoittaa toimivaltaisille viranomaisille, että sen lisäksi, että arvopaperistetut vastuut ovat niiden hallussa kaupankäyntitarkoituksessa, niille on olemassa likvidit kahdensuuntaiset markkinat, tai sellaisen synteettisen arvopaperistamisen ollessa kyseessä, joka on täysin riippuvaista luottojohdannaisista, likvidit kahdensuuntaiset markkinat ovat olemassa arvopaperistetuille vastuille tai niiden olennaisille riskitekijöille. Kahdensuuntaisten markkinoiden katsotaan tässä jaksossa olevan olemassa, jos on tehty itsenäisiä osto- ja myyntitarjouksia vilpittömässä mielessä, niin että hinta on järkevässä suhteessa viimeisimpään myyntihintaan, tai että sen hetkiset vilpittömässä mielessä tehtyjen osto- tai myyntitarjousten noteeraukset voidaan määritellä yhden päivän aikana ja löytää myyntihinta suhteellisen lyhyen ajan kuluessa kaupankäyntitavan mukaisesti. Jotta laitos voi soveltaa eri menettelyä, sillä on oltava riittävästi markkinatietoja sen varmistamiseksi, että se kattaa täysin näiden vastuiden keskitetyn maksukyvyttömyysriskin sisäisessä lähestymistavassaan maksukyvyttömyysriskin nousun mittaamiseksi edellä mainittujen normien mukaisesti.

6. Laitoksille, jotka käyttävät sisäisiä malleja, joita ei ole hyväksytty 4 kohdan mukaisesti, asetetaan erillinen erityisriskiin liittyvä pääomavaatimus, joka lasketaan liitteen I mukaisesti.

▼B

7. Laitoksen oman laskelman tulokset kerrotaan 9 kohdan b alakohdan soveltamista varten vähintään kertoimella 3.

8. Kertoimeen on lisättävä taulukon 1 mukaisesti lisäkerroin 0–1, jonka suuruus riippuu 250 viimeksi kuluneen pankkipäivän toteutumatestauksessa havaittujen ylitysten lukumäärästä. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset laskevat ylitykset johdonmukaisesti käyttämällä joko todelliseen tai oletettuun kaupankäyntisalkun arvonmuutokseen perustuvaa toteutumatestausta. Ylitys on kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää laitoksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän todennäköisen tappioluvun. Lisäkertoimen määrittämiseksi ylitysten lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain.

Taulukko 1

Ylitysten lukumäärä	Lisäkerroin
alle 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 tai enemmän	1,00

Toimivaltaiset viranomaiset voivat yksittäisissä tapauksissa ja poikkeuksellisen tilanteen vuoksi päättää olla vaatimatta taulukon 1 mukaisen lisäkertoimen lisäämistä, jos laitos on osoittanut toimivaltaisille viranomaisille näiden hyväksymällä tavalla, että tällainen lisäys on aiheeton ja että malli on perusteiltaan luotettava.

Jos useat ylitykset osoittavat, että malli ei ole riittävän tarkka, toimivaltaisten viranomaisten on peruutettava lupa mallin käyttöön tai toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että mallia parannetaan viipymättä.

Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat jatkuvasti valvoa lisäkertoimen asianmukaisuutta, laitosten on ilmoitettava viipymättä ja joka tapauksessa viiden työpäivän kuluessa toimivaltaisille viranomaisille ylityksistä, jotka ne ovat havainneet toteutumatestiohjelmallaan ja jotka edellyttäisivät edellä olevan taulukon mukaisesti lisäkertoimen suurentamista.

9. Jokaisen laitoksen on täytettävä pääomavaatimus, joka on seuraavasta kahdesta suurempi:

a) laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku laskettuna tässä liitteessä määritellyin parametrein, mihin lisätään tarvittaessa 5 kohdan mukainen maksukyvyttömyysriskin nousu; tai

b) edeltävältä kuudeltakymmeneltä pankkipäivältä päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo kerrottuna 7 kohdassa tarkoitetulla kertoimella, jossa on otettu huomioon 8 kohdassa tarkoitettu kerroin, mihin lisätään tarvittaessa 5 kohdan mukainen maksukyvyttömyysriskin nousu.

10. Todennäköistä tappiolukua koskevassa laskelmassa on noudatettava seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

a) todennäköinen tappioluku lasketaan vähintään päivittäin;

b) 99 prosentin yksisuuntainen luottamustaso;

c) kymmentä päivää vastaava pitoaika;

d) vähintään yhtä vuotta vastaava tarkastelujakso lukuun ottamatta tapauksia, joissa lyhyempi tarkastelujakso on aiheellinen hintojen vaihtelun merkittävän lisääntymisen vuoksi; ja

e) tietojen päivittäminen kolmen kuukauden välein.

11. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että malli mittaa tarkasti kaikki optioiden tai optioiden luonteisten positioiden olennaiset hintariskit ja että kaikki muut riskit, joita malli ei mittaa, on katettu riittävällä tavalla omilla varoilla.

▼B

12. Riskienmittausmallin on katettava riittävä määrä riskitekijöitä riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla ja etenkin seuraavassa luetellut riskitekijät:

Korkoriski

Riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kaikkien niiden valuuttojen korkoja, joissa laitoksella on koron muutoksille herkkiä, laitoksen taseeseen sisältyviä tai taseen ulkopuolisia positioita. Laitoksen on mallinnettava korkokäyrät käyttäen yleisesti hyväksyttyjä menetelmiä. Tärkeimpien valuuttojen ja markkinoiden korkoriskiä mitattaessa korkokäyrä on jaettava vähintään kuuteen maturiteettiluokkaan korkojen volatiliteettivaihteluiden selville saamiseksi korkokäyrällä. Riskienmittausjärjestelmän on myös mitattava eri korkokäyrien epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski.

Valuuttakurssiriski

Riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä riskitekijöitä, jotka vastaavat kultaa ja niitä yksittäisiä valuuttoja, joiden määräisiä laitoksen positiot ovat.

Yhteissijoitusyritysten osalta huomioon otetaan yhteissijoitusyrityksen todelliset valuuttapositiot. Laitokset voivat käyttää kolmannen osapuolen raportoimia, yhteissijoitusyrityksen valuuttapositioita koskevia tietoja silloin, kun kyseisen tietojen paikkansapitävyys varmistetaan asianmukaisella tavalla. Jos laitoksella ei ole käytössään tietoja yhteissijoitusyrityksen valuuttapositioista, tämä positio olisi luotava ja sitä olisi käsiteltävä liitteessä III olevan 2.1 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti.

Osakekurssiriski

Riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kaikkia niitä osakemarkkinoita varten, joilla laitoksella on merkittäviä positioita.

Hyödykeriski

Riskienmittausjärjestelmässä on käytettävä erillistä riskitekijää vähintään kutakin sellaista hyödykettä varten, jossa laitoksella on merkittäviä positioita. Riskienmittausjärjestelmän on myös mitattava samankaltaisten mutta epäidenttisten hyödykkeiden hintojen muutosten epätäydellisestä korrelaatiosta johtuva riski ja maturiteettieroista aiheutuva termiinihintamuutosten riski. Siinä on myös otettava huomioon markkinoiden piirteet, erityisesti toimituspäivät ja kaupankäyntiin osallistuvien mahdollisuus sulkea positiot.

13. Toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa laitoksille luvan käyttää empiirisiä korrelaatioita riskiluokan sisällä ja riskiluokkien välillä, jos ne ovat vakuuttuneita siitä, että laitoksen käyttämä korrelaatioiden mittausjärjestelmä on asianmukainen ja että sitä sovelletaan kattavasti.

▼B

LIITE VI

SUURTEN RISKIKESKITTYMIEN PÄÄOMAVAATIMUSTEN LASKEMINEN

1. Edellä olevan 31 artiklan b alakohdassa tarkoitettu ylitys lasketaan valitsemalla kaupankäyntivarastoon sisältyvistä kyseiseen asiakkaaseen tai asiakasryhmään liittyvistä kokonaisvastuista ne erät, joihin on liitetty suurimmat liitteessä I tarkoitetut erityisriskiä koskevat ja/tai liitteessä II tarkoitetut vaatimukset ja joiden summa on yhtä suuri kuin 31 artiklan a alakohdassa tarkoitettu ylitys.

2. Kun ylitys ei kestä kymmentä päivää pidempään, omia varoja koskeva lisävaatimus on näiden erien osalta 200 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista vaatimuksista.

3. Kun ylityksestä on kulunut kymmenen päivää, 1 kohdassa tarkoitetuin perustein valitut erät on kohdennettava taulukon 1 ensimmäisen sarakkeen asianmukaiselle riville liitteessä I olevien, erityisriskiä koskevien ja/tai liitteessä II olevien vaatimusten mukaisessa alenevassa järjestyksessä. Omia varoja koskeva lisävaatimus on yhtä suuri kuin näihin eriin sovellettava liitteen I mukaisten erityisriskiä koskevien vaatimusten ja/tai liitteen II mukaisten vaatimusten summa kerrottuna taulukon 1 sarakkeessa 2 esitetyllä kertoimella.

Taulukko 1

Rajojen ylitys (prosentteina omista varoista)	Kertoimet
Enintään 40 %	200 %
40–60 %	300 %
60–80 %	400 %
80–100 %	500 %
100–250 %	600 %
Yli 250 %.	900 %

▼B

LIITE VII

KAUPANKÄYNTI

A OSA

Kaupankäyntitarkoitus

1. Kaupankäyntitarkoituksessa hallussapidettävien positioiden ja/tai salkkujen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

   a) positiota ja/tai rahoitusvälinettä tai salkkuja varten on olemassa toimivan johdon hyväksymä selkeästi dokumentoitu kaupankäyntistrategia, johon sisältyy myös odotettu sijoitushorisontti;

   b) position aktiivista hallinnointia varten on olemassa selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joihin kuuluvat muun muassa seuraavat:

      i) positiot otetaan kaupankäyntiyksikössä;

      ii) positioille asetetaan limiitit ja limiittejä seurataan riittävästi;

      iii) kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt voivat itsenäisesti ottaa ja/tai hallinnoida positioita edellyttäen, että hyväksyttyjä limiittejä ja strategioita noudatetaan;

      iv) positioista raportoidaan toimivalle johdolle kiinteänä osana laitoksen riskienhallintaprosessia; ja

      v) positioita seurataan markkinatietolähteiden perusteella aktiivisesti ja position tai sen sisältämien riskilajien jälkimarkkinakelpoisuus ja suojattavuus arvioidaan, mukaan lukien arvostuksessa käytettävien markkinatietojen laadun ja saatavuuden, markkinoiden kokonaisvaihdon ja markkinoilla kaupankäynnin kohteena olevien positioiden koon arviointi; ja

   c) käytössä on selkeästi määritellyt toiminta- ja menettelytavat, joilla voidaan seurata positioita suhteessa laitoksen kaupankäyntistrategiaan; tähän kuuluu myös liikevaihdon ja vaikeasti myytävissä olevien positioiden seuranta.

B OSA

Järjestelmät ja valvontatoimet

1. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä järjestelmiä ja valvontatoimia, jotka ovat riittävät varovaisten ja luotettavien arvostusarvioiden tuottamiseksi.

2. Järjestelmien ja valvontatoimien on sisällettävä vähintään seuraavat osatekijät:

   a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten. Tämä sisältää arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeän määrittelyn, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arvioinnin, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohdan, arvonoikaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt; ja

   b) raportointikanavat arvostusmenettelystä vastuussa olevaa osastoa varten ovat selkeät ja front office -toiminnoista riippumattomat.

   Raportointikanavan päätepisteenä on aina yhtiön ylin johto.

Varovaisen arvostuksen menetelmät

3. Arvostaminen markkinahintaan tarkoittaa positioiden vähintään päivittäin tapahtuvaa arvostusta saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin. Tällaisia hintoja voivat olla pörssihinnat, näytöllä julkistettavat hinnat tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamat hintatarjoukset.

▼B

4. Markkinahintaan arvostettaessa on käytettävä osto- ja myyntitarjouksesta varovaisemmin arvostettua tarjousta, ellei laitos ole merkittävä markkinatakaaja kyseisen rahoitusvälineen tai hyödykkeen alalla ja voi sulkea position osto- ja myyntitarjouksen keskihintaan.

5. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on arvostettava positionsa ja/tai salkkunsa mallin avulla ennen kuin ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua. Arvostaminen mallin avulla tarkoittaa kaikenlaista arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta markkinatietoihin perustuvaa laskentaa.

6. Mallin avulla arvostettaessa on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

   a) toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, miten merkittävästi tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan tulos- ja riskiraportointiin;

   b) mallissa syöttötietoina käytettävät markkinatiedot on mahdollisuuksien mukaan hankittava samoista lähteistä kuin markkinahinnat ja kunkin position arvostuksessa syöttötietoina käytettävien markkinatietojen ja mallin parametrien asianmukaisuus on arvioitava usein;

   c) markkinoilla yleisesti tiettyjen rahoitusvälineiden tai hyödykkeiden arvostamiseksi hyväksyttyjä menetelmiä on käytettävä aina, kun niitä on saatavilla;

   d) mallien, jotka laitos on itse kehittänyt, on perustuttava asianmukaisiin oletuksiin, jotka soveltuvan pätevyyden omaavat kehitysprosessista riippumattomat tahot ovat arvioineet kriittisesti;

   e) malliin tehtävien muutosten valvontaa varten on oltava käytössä virallinen menettely ja mallista on säilytettävä suojattua kopiota, jota käytetään säännöllisesti arvostustulosten tarkistamiseen;

   f) riskienhallinnassa on tunnettava käytettävien mallien heikkoudet sekä tiedettävä, miten ne voidaan parhaiten ottaa huomioon arvostustuloksissa; ja

   g) malli on tarkastettava säännöllisesti sen selvittämiseksi, miten tarkkoja sen tuottamat tulokset ovat (esimerkiksi oletusten asianmukaisuuden arviointi, tuloslaskelman analysointi suhteessa riskitekijöihin, todellisten päätöshintojen ja mallilla tuotettujen tulosten välinen vertailu).

   Sovellettaessa d alakohtaa front office toiminto ei saa osallistua mallin kehittämiseen tai hyväksymiseen. Malli on annettava riippumattoman tahon testattavaksi. Tähän kuulu mallin matemaattisen perustan, käytettyjen oletusten ja ohjelmistototeutuksen validointi.

7. Päivittäisen markkinahintaan arvostamisen tai mallin avulla arvostamisen lisäksi olisi suoritettava riippumaton hintojen varmentaminen. Tämä on menettely, jolla todennetaan säännöllisesti markkinahintojen tai mallin syöttötietojen paikkansapitävyys ja riippumattomuus. Päivittäisestä markkinahintaan arvostamisesta voivat olla vastuussa kaupankäyntitoimintaa hoitavat henkilöt, mutta markkinahintojen ja mallin syöttötietojen varmentajana olisi oltava kaupankäyntitoiminnoista riippumaton yksikkö, joka suorittaa varmennuksen vähintään kuukausittain (tai useammin, jos markkina- ja/tai kaupankäyntitoiminnan luonne sitä edellyttää). Jos riippumattomia hintatietolähteitä ei ole käytettävissä tai jos hintatietolähteet ovat subjektiivisia, voidaan tarvita varovaisuustoimenpiteitä kuten arvonoikaisuja.

Arvonoikaisut ja arvostusvaraukset

8. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonoikaisujen ja/tai arvostusvarausten tekemiseksi.

Yleiset vaatimukset

9. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että seuraavassa luetellut arvonoikaisut ja/tai arvostusvaraukset otetaan virallisesti huomioon: tulevaisuuden luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, sopimusten ennenaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.

▼B

Likviditeetiltään heikompia positioita koskevat vaatimukset

10. Likviditeetiltään heikompia positioita voi syntyä sekä markkinoihin että laitokseen liittyvien tapahtumien seurauksena. Tällaisia ovat muun muassa keskittyneet positiot ja/tai vaikeasti myytävissä olevat positiot.

11. Laitosten on tarkasteltava useita osatekijöitä päättäessään, tarvitaanko likviditeetiltään heikompia positioita varten arvostusvarausta. Näihin tekijöihin kuuluvat aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi ja/tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi, osto- ja myyntitarjousten erojen volatiliteetti ja keskiarvo, hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatiliteetti ja keskiarvo, markkinakeskittymät, positioiden vanhentuminen, missä määrin arvostaminen perustuu arvostamiseen mallin avulla ja muiden malliriskien vaikutukset.

12. Laitosten on kolmannen osapuolen suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostusta käyttäessään harkittava arvonoikaisujen soveltamista. Laitosten on lisäksi harkittava, onko varausten luominen likviditeetiltään heikompia positioita varten tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten varausten asianmukaisuutta.

13. Kun arvonoikaisut ja/tai arvostusvaraukset aiheuttavat tuntuvia tappioita kuluvana varainhoitovuonna, kyseiset tappiot on vähennettävä laitoksen ensisijaisista omista varoista direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan k alakohdan mukaisesti.

14. Muut arvonoikaisuista ja/tai arvostusvarauksista aiheutuvat voitot ja/tai tappiot on otettava huomioon 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ’kaupankäyntivaraston nettovoittojen’ laskennassa ja lisättävä toissijaiseen pääomaan, jota voidaan kyseisten säännösten mukaisesti käyttää markkinariskin pääomavaatimusten kattamiseen, tai vähennettävä kyseisestä pääomasta.

15. Arvonoikaisuihin ja arvostusvarauksiin, jotka ylittävät ne arvonoikaisut ja arvostusvaraukset, jotka on tehty laitokseen sovellettavien tilinpäätössäännösten mukaisesti, sovelletaan 13 kohdan säännöksiä, jos ne aiheuttavat merkittäviä tappioita, tai muussa tapauksessa 14 kohdan säännöksiä.

C OSA

Sisäinen suojaus

1. Sisäisellä suojauksella tarkoitetaan positiota, jolla kaupankäyntivaraston ulkopuoliseen positioon tai positioyhdistelmään liittyvä riskilaji katetaan suurelta osin tai kokonaan. Sisäisestä suojauksesta aiheutuviin positioihin voidaan soveltaa kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua, jos kyseisiä positioita pidetään hallussa kaupankäyntitarkoituksessa ja jos A ja B osassa esitetyt kaupankäyntitarkoitusta ja varovaista arvostusta koskevat yleisvaatimukset täyttyvät. Etenkin

   a) sisäisen suojauksen ensisijaisena tarkoituksena ei saa olla pääomavaatimusten välttäminen tai supistaminen;

   b) sisäiset suojaukset on dokumentoitava asianmukaisesti, ja niihin on sovellettava erityisiä sisäisiä hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjä;

   c) sisäiseen liiketoimeen on sovellettava markkinaehtoja;

   d) sisäisen suojauksen aiheuttaman markkinariskin pääosaa on hallinnoitava kaupankäyntivarastossa dynaamisesti sallittujen limiittien puitteissa; ja

   e) sisäisiä liiketoimia on seurattava tarkkaan.

   Seuranta on varmistettava riittävin menettelyin.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua käsittelyä sovelletaan rajoittamatta sisäisen suojauksen ”kaupankäyntivarastoon kuulumattomaan osaan” sovellettavia pääomavaatimuksia.

▼M2

3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos laitos suojaa muuhun rahoitustoimintaan liittyvän luottoriskin käyttämällä kaupankäyntivarastoonsa kirjattua luottojohdannaista (sisäisen suojauksen avulla), muuhun rahoitustoimintaan liittyvää vastuuta ei saa katsoa suojatuksi pääomavaatimusten mukaisesti, jollei laitos osta hyväksytyltä kolmannelta luottosuojan tarjo-

▼M2

ajalta luottojohdannaista, joka täyttää direktiivin 2006/48/EY liitteessä VIII olevan 2 osan 19 kohdan mukaiset muuhun rahoitustoimintaan liittyviä vastuita koskevat vaatimukset. Jos tällainen kolmannen tarjoama suoja on ostettu ja hyväksytty pääomavaatimusten mukaiseksi suojaukseksi muuhun rahoitustoimintaan liittyvälle vastuulle, pääomavaatimusten mukaiseen kaupankäyntivarastoon ei sisällytetä sisäistä eikä ulkoista luottojohdannaissuojausta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä II olevan 11 kohdan toisen virkkeen soveltamista.

▼B

D OSA

Kaupankäyntivarastoon lukeminen

1. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt säännöt ja menettelyt sen määrittämiseksi, mitkä positiot luetaan kaupankäyntivarastoon laitosten pääomavaatimusten laskemiseksi. Sääntöjen ja menettelyjen on oltava sopusoinnussa 11 artiklan säännösten kanssa, ja niissä on otettava huomioon laitoksen riskinhallintakyky ja käytäntö. Sääntöjen ja menettelyjen noudattamisesta on pidettävä kirjaa, ja se on alistettava säännöllisesti sisäiseen tarkastukseen.

2. Laitoksilla on oltava selkeästi määritellyt säännöt ja menettelyt kaupankäyntivaraston hallinnoimiseksi. Säännöt ja menettelyt kattavat vähintään seuraavat:

   a) toiminta, jonka laitos katsoo kaupankäynniksi ja joka muodostaa osan pääomavaatimuksiin liittyvästä kaupankäyntivarastosta;

   b) missä määrin positioiden arvo voidaan määrittää päivittäin suhteessa aktiivisiin likvideihin markkinoihin;

   c) mallin avulla arvostettujen positioiden osalta, missä määrin laitos voi

      i) tunnistaa positioiden kaikki aineelliset riskit,

      ii) suojata positioiden kaikki aineelliset riskit välineillä, joille on olemassa aktiiviset likvidit markkinat, ja

      iii) tehdä luotettavia arvioita tärkeimmistä olettamista ja mallissa käytetyistä parametreistä;

   d) missä määrin laitos voi tehdä ja on velvollinen tekemään arvostuksia positioista, jotka voidaan validoida ulkoisesti johdonmukaisella tavalla;

   e) missä määrin oikeudelliset rajoitukset tai muut toiminnalliset rajoitukset estävät laitosta realisoimasta tai suojaamasta positiota lyhyellä aikavälillä;

   f) missä määrin laitos voi harjoittaa ja on velvollinen harjoittamaan position aktiivista riskinhallintaa kaupankäyntitoimissaan;

   g) missä määrin laitos voi siirtää riskejä tai positioita rekisteröimällä ne kaupankäyntivarastoon tai sen ulkopuolelle sekä tällaisten siirtojen ehdot.

3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia laitosten käsittelevän positioita, jotka ovat direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan l, m ja n kohdassa tarkoitettuja omistusosuuksia, kaupankäyntivarastossa oman pääoman ehtoisina rahoitusvälineinä tai velkainstrumentteina, kun laitos osoittaa, että se on aktiivinen markkinatakaaja näiden positioiden osalta. Tässä tapauksessa laitoksella on oltava asianmukaiset järjestelmät ja kontrollit hyväksyttävillä pääomainstrumenteilla käytävää kauppaa varten.

4. Termiinikauppaan liittyviä vastikkeellisia takaisinostosopimuksia, joita laitos tekee kaupankäyntivaraston ulkopuolella, voidaan lukea kaupankäyntivarastoon pääomavaatimussyistä, edellyttäen, että kaupankäyntivarastoon luetaan kaikki tällaiset takaisinostosopimukset. Tätä varten termiinikauppaan liittyvät vastikkeelliset takaisinostosopimukset määritellään transaktioiksi, jotka täyttävät 11 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä VII olevassa A osassa esitetyt vaatimukset, ja molemmat osat voidaan lukea kaupankäyntivarastoon joko käteisenä tai arvopapereina. Riippumatta siitä, mihin vastikkeelliset takaisinostosopimukset on kirjattu, niihin kaikkiin sovelletaan vastapuoliluottoriskivaatimuksia, jotka koskevat kaupankäyntivaraston ulkopuolisia transaktioita.

▼B

LIITE VIII

KUMOTUT DIREKTIIVIT

A OSA

Kumotut direktiivit ja niiden muutokset

(joita tarkoitetaan 52 artiklassa)

Neuvoston direktiivi 93/6/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/31/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/33/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun neuvoston direktiivin 77/780/ETY 12 artiklan, luottolaitosten vakavaraisuussuhteesta annetun neuvoston direktiivin 89/647/ETY 2, 5, 6, 7, 8 artiklan ja liitteiden II ja III sekä sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävyydestä annetun neuvoston direktiivin 93/6/ETY 2 artiklan ja liitteen II muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta:

Ainoastaan 26 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta:

Ainoastaan 67 artikla

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(joita tarkoitetaan 52 artiklassa)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
Neuvoston direktiivi 93/6/ETY	1.7.1995
Direktiivi 98/31/EY	21.7.2000
Direktiivi 98/33/EY	21.7.2000
Direktiivi 2002/87/EY	11.8.2004
Direktiivi 2004/39/EY	30.4.2006/31.1.2007
Direktiivi 2005/1/EY	13.5.2005

▼B

LIITE IX

VASTAAVUUSTAULUKKO

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
1 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke					
1 artiklan 1 kohdan toinen virke ja 2 kohta	1 artikla				
2 artiklan 1 kohta					
2 artiklan 2 kohta	7 artiklan 3 kohta				
3 artiklan 1 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohta				
3 artiklan 1 kohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohta				67 artiklan 1 kohta
3 artiklan 1 kohdan c–e alakohta	2 artiklan 3–5 kohta				
3 artiklan 1 kohdan f ja g alakohta					
3 artiklan 1 kohdan h alakohta	2 artiklan 10 kohta				
3 artiklan 1 kohdan i alakohta	2 artiklan 11 kohta		3 artiklan 1 kohta		
3 artiklan 1 kohdan j alakohta	2 artiklan 14 kohta				
3 artiklan 1 kohdan k ja l alakohta	2 artiklan 15 ja 16 kohta	1 artiklan 1 kohdan b alakohta			
3 artiklan 1 kohdan m alakohta	2 artiklan 17 kohta	1 artiklan 1 kohdan c alakohta			
3 artiklan 1 kohdan n alakohta	2 artiklan 18 kohta	1 artiklan 1 kohdan d alakohta			
3 artiklan 1 kohdan o–q alakohta	2 artiklan19–21 kohta				
3 artiklan 1 kohdan r alakohta	2 artiklan 23 kohta				
3 artiklan 1 kohdan s alakohta	2 artiklan 26 kohta				
3 artiklan 2 kohta	2 artiklan 7 ja 8 kohta				
3 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	7 artiklan 3 kohta			26 artikla	
3 artiklan 3 kohdan c alakohta	7 artiklan 3 kohta				
4 artikla	2 artiklan 24 kohta				
5 artikla	3 artiklan 1 ja 2 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
6 artikla	3 artiklan 4 kohta				67 artiklan 2 kohta
7 artikla	3 artiklan 4 kohdan a alakohta				67 artiklan 3 kohta
8 artikla	3 artiklan 4 kohdan b alakohta				67 artiklan 3 kohta
9 artikla	3 artiklan 3 kohta				
10 artikla	3 artiklan 5–8 kohta				
11 artikla	2 artiklan 6 kohta				
12 artiklan ensimmäinen kohta	2 artiklan 25 kohta				
12 artiklan toinen kohta					
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä V olevan 1 kohdan ensimmäinen alakohta				
13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta ja 2–5 kohta	Liitteessä V olevan 1 kohdan toinen alakohta ja 2–5 kohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä olevan 4 kohdan a alakohdan b alakohta			
14 artikla	Liitteessä V oleva 6 ja 7 kohta	Liitteessä olevan 4 kohdan c alakohta			
15 artikla	Liitteessä V oleva 8 kohta				
16 artikla	Liitteessä V oleva 9 kohta				
17 artikla					
18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	4 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta				
18 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta	4 artiklan 1 kohdan i ja ii alakohta	1 artiklan 2 kohta			
18 artiklan 2–4 kohta	4 artiklan 6–8 kohta				
19 artiklan 1 kohta					
19 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta				
19 artiklan 3 kohta					
20 artikla					

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
21 artikla	Liite IV				
22 artikla					
23 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta	75 artiklan 5 ja 6 kohta				
23 artiklan kolmas kohta					
24 artikla					
25 artikla					
26 artiklan 1 kohta	7 artikla 10 kohta)	1 artiklan 4 kohta			
26 artiklan 2–4 kohta	7 artiklan 11–13 kohta				
27 artikla	7 artiklan 14–15 kohta				
28 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta				
28 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta	1 artiklan 3 kohta			
28 artiklan 3 kohta					
29 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta ja kaksi seuraavaa alakohtaa	Liitteessä VI oleva 2 kohta				
29 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta					
29 artiklan 2 kohta	Liitteessä VI oleva 3 kohta				
30 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä VI oleva 4 ja 5 kohta				
30 artiklan 2 kohdan toinen alakohta					
30 artiklan 3 ja 4 kohta	Liitteessä VI oleva 6 ja 7 kohta				
31 artikla	Liitteessä VI olevan 8 kohdan 1 alakohta, 2 alakohdan ensimmäinen virke sekä 3–5 alakohta				
32 artikla	Liitteessä VI oleva 9 ja 10 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
33 artiklan 1 ja 2 kohta					
33 artiklan 3 kohta	6 artiklan 2 kohta				
34 artikla					
35 artiklan 1–4 kohta	8 artiklan 1–4 kohta				
35 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 kohdan ensimmäinen virke	1 artiklan 5 kohta			
36 artikla	9 artiklan 1–3 kohta				
37 artikla					
38 artikla	9 artiklan 4 kohta				
39 artikla					
40 artikla	2 artiklan 9 kohta				
41 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta	10 artiklan ensimmäinen, toinen ja kolmas luetelmakohta				
41 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta					
41 artiklan 1 kohdan f alakohta	10 artiklan neljäs luetelmakohta				
41 artiklan 1 kohdan g alakohta					
42 artikla					
43 artikla					
44 artikla					
45 artikla					
46 artikla	12 artikla				
47 artikla					
48 artikla					
49 artikla					
50 artikla	15 artikla				
Liitteessä I oleva 1–4 kohta	Liitteessä I oleva 1–4 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
Liitteessä I olevan 4 kohdan viimeinen alakohta	2 artiklan 22 kohta				
Liitteessä I oleva 5–7 kohta	Liitteessä I oleva 5–7 kohta				
Liitteessä I oleva 8 kohta					
Liitteessä I oleva 9–11 kohta	Liitteessä I oleva 8–10 kohta				
Liitteessä I oleva 12–14 kohta	Liitteessä I oleva 12–14 kohta				
Liitteessä I oleva 15 ja 16 kohta	2 artiklan 12 kohta				
Liitteessä I oleva 17–41 kohta	Liitteessä I oleva 15–39 kohta				
Liitteessä I oleva 42–56 kohta					
Liitteessä II oleva 1 ja 2 kohta	Liitteessä II oleva 1 ja 2 kohta				
Liitteessä II oleva 3–10 kohta					
Liitteessä III oleva 1 kohta	Liitteessä III olevan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä olevan 3 kohdan a alakohta			
Liitteessä III oleva 2 kohta	Liitteessä III oleva 2 kohta				
Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	Liitteessä III olevan 3 kohdan 1 alakohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä olevan 3 kohdan b alakohta			
Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohdan neljäs alakohta					
Liitteessä III olevan 2 kohdan 1 alakohdan viides alakohta	Liitteessä III olevan 3 kohdan 2 alakohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä olevan 3 kohdan b alakohta			
Liitteessä III olevan 2 kohdan 2 alakohta, 3 kohta ja 3 kohdan 1 alakohta	Liitteessä III oleva 4–6 kohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä olevan 3 kohdan c alakohta			
Liitteessä III olevan 3 kohdan 2 alakohta	Liitteessä III oleva 8 kohta				
Liitteessä III oleva 4 kohta	Liitteessä III oleva 11 kohta				

▼B

Tämä direktiivi	Direktiivi 93/6/ETY	Direktiivi 98/31/EY	Direktiivi 98/33/EY	Direktiivi 2002/87/EY	Direktiivi 2004/39/EY
Liitteessä IV oleva 1–20 kohta	Liitteessä VII oleva 1–20 kohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä oleva 5 kohta			
Liitteessä IV oleva 21 kohta	11 a artikla	1 artiklan 6 kohta			
Liitteessä V oleva 1–11 kohta ja 12 kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs alakohta	Liitteessä VIII oleva 1–12 kohta ja 13 kohdan i ja ii alakohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä oleva 5 kohta			
Liitteessä V olevan 12 kohdan viides alakohta					
Liitteessä V olevan 12 kohdan kuudes alakohta ja 13 kohta	Liitteessä VIII olevan 13 kohdan iii ja iv alakohta ja 14 kohta	1 artiklan 7 kohta ja liitteessä oleva 5 kohta			
Liite VI	Liitteessä VI olevan 8 kohdan 2 alakohta ensimmäisen virkkeen jälkeen				
Liite VII					
Liite VIII					
Liite IX					